

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กองยุทธศาสตร์และการวางแผนเศรษฐกิจมหภาค

Q4/2024

NESDC

ECONOMIC

REPORT

ภาวะเศรษฐกิจไทย
ไตรมาสที่สี่ ทั้งปี 2567
และแนวโน้มปี 2568

แถลงข่าว:
17 กุมภาพันธ์ 2568
เวลา 09.30 น.

www.nesdc.go.th

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สี่ ทั้งปี 2567 และแนวโน้มปี 2568

เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สี่ของปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 3.2 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 3.0 ในไตรมาสที่สามของปี 2567 (%YoY) เมื่อปรับผลของฤดูกาลออกแล้ว เศรษฐกิจไทยในไตรมาสที่สี่ของปี 2567 ขยายตัวจากไตรมาสที่สามของปี 2567 ร้อยละ 0.4 (%QoQ_SA)

ด้านการใช้จ่าย การลงทุนภาครัฐ และการส่งออกสินค้าและบริการขยายตัวเร่งขึ้น การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวต่อเนื่อง ส่วนการอุปโภคบริโภคภาคครัวเรือนชะลอลง และการลงทุนภาคเอกชนปรับตัวลดลงต่อเนื่อง

ด้านการผลิต สาขาเกษตรกรรมฯ กลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส สาขาที่พิกัดและบริการด้านอาหาร สาขาการขนส่ง และการขายปลีกฯ และสาขาการก่อสร้างขยายตัวเร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม และสาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าขยายตัวต่อเนื่อง

ประมาณการเศรษฐกิจ ปี 2568

(%YoY)	2567						2568 (f)
	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี
GDP (CVM)	2.0	2.5	1.7	2.3	3.0	3.2	2.3 - 3.3
การลงทุนรวม ^{1/}	1.2	0.0	-4.3	-6.1	5.0	5.1	3.6
ภาคเอกชน	3.1	-1.6	4.6	-6.8	-2.5	-2.1	3.2
ภาครัฐ	-4.2	4.8	-28.0	-4.2	25.2	39.4	4.7
การบริโภคภาคเอกชน	6.9	4.4	6.6	4.5	3.3	3.4	3.3
การอุปโภคภาครัฐบาล	-4.7	2.5	-2.3	0.4	6.1	5.4	1.3
มูลค่าการส่งออกสินค้า ^{2/}	-1.5	5.8	-0.5	4.3	8.9	10.6	3.5
ปริมาณ ^{2/}	-2.7	4.4	-1.8	2.5	7.5	9.3	3.0
มูลค่าการนำเข้าสินค้า ^{2/}	-3.8	6.3	2.6	0.8	11.3	10.7	4.0
ปริมาณ ^{2/}	-4.1	5.2	3.8	-1.4	9.7	9.1	3.5
ดุลบัญชีเดินสะพัด							
ต่อ GDP (%)	1.5	2.3	2.6	0.9	1.6	4.0	2.5
เงินเพื่อ ^{3/}	1.2	0.4	-0.8	0.8	0.6	1.0	0.5 - 1.5

หมายเหตุ: ^{1/} การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น
^{2/} ฐานข้อมูลดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย
^{3/} ดัชนีราคาผู้บริโภค

เศรษฐกิจไทยในปี 2567

เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 2.5 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.0 ในปี 2566 โดยการบริโภคภาคเอกชนและการอุปโภคภาครัฐบาลขยายตัวร้อยละ 4.4 และร้อยละ 2.5 ตามลำดับ การลงทุนภาครัฐขยายตัวร้อยละ 4.8 ขณะที่การลงทุนภาคเอกชนลดลงร้อยละ 1.6 ส่วนมูลค่าการส่งออกในรูปดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 5.8 อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.4 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 2.3 ของ GDP

แนวโน้มเศรษฐกิจไทยในปี 2568

คาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 2.3 - 3.3 (ค่ากลางการประมาณการร้อยละ 2.8) โดยคาดว่าจะการอุปโภคบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนจะขยายตัวร้อยละ 3.3 และร้อยละ 3.2 ตามลำดับ มูลค่าการส่งออกในรูปดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 3.5 อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 0.5 - 1.5 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 2.5 ของ GDP

+ ปัจจัยสนับสนุน

- การเพิ่มขึ้นของรายจ่ายภาครัฐ โดยเฉพาะรายจ่ายลงทุน
- การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการบริโภคภาคเอกชนและการปรับตัวดีขึ้นของการลงทุนภาคเอกชน
- การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้อง
- การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการส่งออกสินค้า

- ข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยง

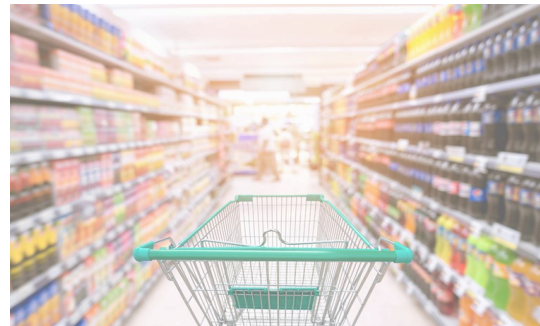
- ความเสี่ยงจากความผันผวนของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลก
- ภาระหนี้สินครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง
- ความผันผวนของผลผลิตและระดับราคาสินค้าเกษตร

การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในปี 2568 ควรให้ความสำคัญกับ

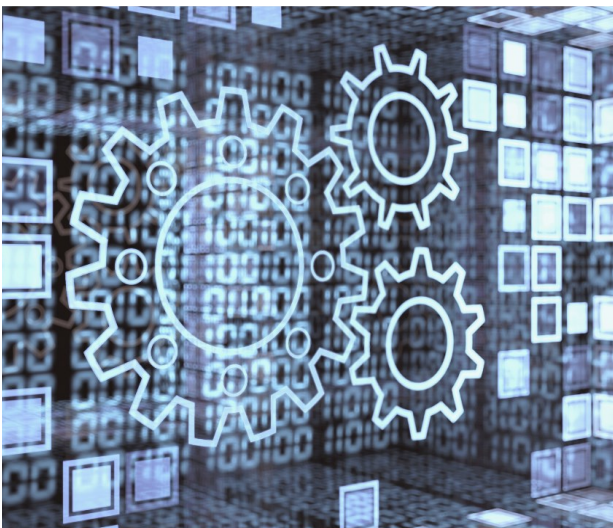
- 1 การเตรียมการรับมือผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายการค้าของประเทศคู่ค้า** โดย (1) การเจรจาและเตรียมมาตรการรองรับผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ (2) การปกป้องภาคการผลิตจากการทุ่มตลาดและการใช้นโยบายการค้าที่ไม่เป็นธรรม (3) การเร่งรัดการส่งเสริมการส่งออกสินค้าที่ไทยมีศักยภาพ (4) การส่งเสริมให้ภาคธุรกิจบริหารจัดการความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน
- 2 การเร่งรัดการลงทุนภาคเอกชนให้กลับมาขยายตัว** โดย (1) การเร่งสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนต่างชาติ เพื่อดึงดูดเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (2) การเร่งรัดนักลงทุนที่ได้รับ การอนุมัติส่งเสริมการลงทุนในช่วงปี 2565 - 2567 ให้เกิดการลงทุนจริงโดยเร็ว (3) การพัฒนาระบบนิเวศที่เหมาะสมเพื่อดึงดูดอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทย (4) การเพิ่มผลิตภาพการผลิตผ่านการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง
- 3 การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อให้เม็ดเงินรายจ่ายภาครัฐเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจโดยเร็ว** โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนไม่ให้ต่ำกว่าร้อยละ 75 ของกรอบงบประมาณรวม
- 4 การสร้างการรับรู้มาตรการให้ความช่วยเหลือของภาครัฐ เพื่อแก้ปัญหาหนี้สินภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ** เพื่อให้ลูกหนี้ โดยเฉพาะลูกหนี้รายย่อยและธุรกิจ SMEs ได้รับความช่วยเหลือในการปรับโครงสร้างหนี้และสามารถชำระหนี้ได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพ
- 5 การขับเคลื่อนภาคการท่องเที่ยวให้ขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง** โดยให้ความสำคัญกับการเร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ (PM2.5) ควบคู่ไปกับการรักษามาตรฐานความปลอดภัยและการเตรียมความพร้อมของปัจจัยแวดล้อมด้านการท่องเที่ยว อาทิ สนามบิน/เที่ยวบิน

องค์ประกอบด้านการใช้จ่าย

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ 3.4 ต่อเนื่องจากร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการปรับตัวดีขึ้นของการใช้จ่ายในเกือบทุกหมวด ส่วนหนึ่งเป็นผลจากมาตรการของรัฐสอดคล้องกับความเชื่อมั่นที่เพิ่มขึ้น โดยการใช้จ่ายหมวดบริการขยายตัวร้อยละ 6.4 ต่อเนื่องจากร้อยละ 6.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวในเกณฑ์ดีของการใช้จ่ายในกลุ่มโรงแรมและภัตตาคาร การบริการด้านสุขภาพ และการบริการขนส่ง การใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทนขยายตัวร้อยละ 2.3 ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเร่งขึ้นของการใช้จ่ายกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ และการใช้จ่ายกลุ่มไฟฟ้า ก๊าซ และเชื้อเพลิงอื่น ๆ การใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทนขยายตัวร้อยละ 3.7 ต่อเนื่องจากร้อยละ 3.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของการใช้จ่ายกลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้า และการใช้จ่ายเพื่อซื้อเครื่องเรือนและเครื่องตกแต่งอย่างใดก็ตาม การใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทนลดลงร้อยละ 9.5 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 9.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการใช้จ่ายเพื่อซื้อยานพาหนะ โดยส่วนหนึ่งเป็นผลจากการเพิ่มความระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงิน สำหรับดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภคเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจโดยรวมในไตรมาสนี้อยู่ที่ระดับ 50.5 เพิ่มขึ้นจากระดับ 50.1 ในไตรมาสก่อนหน้า **การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาล** ขยายตัวร้อยละ 5.4 ชะลอตัวจากร้อยละ 6.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยค่าตอบแทนแรงงานขยายตัวร้อยละ 2.8 ค่าซื้อสินค้าและบริการขยายตัวร้อยละ 10.6 ส่วนรายจ่ายการโอนเพื่อสวัสดิการสังคมที่ไม่เป็นต้นทุนสำหรับสินค้าและบริการในระบบตลาดขยายตัวร้อยละ 13.1 สำหรับอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 36.7 (สูงกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 19.9 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 30.7 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)

รวมทั้งปี 2567 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 4.4 เทียบกับร้อยละ 6.9 ในปี 2566 การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาลเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.7 ในปี 2566

การลงทุนรวม ขยายตัวร้อยละ 5.1 ต่อเนื่องจากร้อยละ 5.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการลงทุนภาคเอกชนลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่สามร้อยละ 2.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.5 ในไตรมาสก่อน ตามการลงทุนในเครื่องจักรเครื่องมือที่ลดลงร้อยละ 1.7 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 1.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลจากการลดลงต่อเนื่องของการลงทุนในหมวดยานยนต์ สอดคล้องกับยอดจดทะเบียนยานยนต์ใหม่ที่ลดลงร้อยละ 18.6 ขณะที่การลงทุนในเครื่องจักรเครื่องมือประเภทอื่นขยายตัวสอดคล้องกับการเร่งขึ้นของการนำเข้าสินค้าทุน ส่วนการลงทุนก่อสร้างลดลงร้อยละ 3.9 เทียบกับการลดลงร้อยละ 6.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการก่อสร้างอาคารที่อยู่อาศัยซึ่งลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 7.8 ขณะที่การก่อสร้างอาคารโรงงานอุตสาหกรรมขยายตัว **การลงทุนภาครัฐ** ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 39.4 เร่งขึ้นจากร้อยละ 25.2 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นการเร่งขึ้นทั้งการลงทุนก่อสร้างและเครื่องจักรเครื่องมือ สำหรับอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 13.4 (ต่ำกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 37.5 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ 6.3 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน)

รวมทั้งปี 2567 การลงทุนรวมทั้งปี เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 1.2 ในปี 2566 โดยการลงทุนภาคเอกชนปรับตัวลดลงร้อยละ 1.6 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.1 ในปี 2566 ขณะที่การลงทุนภาครัฐปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.2 ในปี 2566

การส่งออกสินค้า มีมูลค่า 76,660 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ขยายตัวร้อยละ 10.6 สูงสุดในรอบ 11 ไตรมาส เร่งขึ้นจากร้อยละ 8.9 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.3 ตามการขยายตัวในเกณฑ์ดีของปริมาณการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าเกษตร ขณะที่ปริมาณการส่งออกสินค้าประมงกลับมาขยายตัว ส่วนราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 **กลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกขยายตัว** เช่น ยางพารา (ร้อยละ 30.8) คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 118.9) ผลิตภัณฑ์ยาง (ร้อยละ 52.6) ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 45.7) และเครื่องจักรและอุปกรณ์ (ร้อยละ 23.9) เป็นต้น **กลุ่มสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกลดลง** เช่น ข้าว (ลดลงร้อยละ 7.3) ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า (ลดลงร้อยละ 32.5) ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (ลดลงร้อยละ 23.5) และรถกระบะและรถบรรทุก (ลดลงร้อยละ 13.0) เป็นต้น

รวมทั้งปี 2567 การส่งออกสินค้ามีมูลค่า 297,049 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.5 ในปี 2566 โดยปริมาณและราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 4.4 และร้อยละ 1.4 ตามลำดับ

องค์ประกอบด้านการผลิต

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง กลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส ร้อยละ 1.2 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยดัชนีการผลิตสินค้าเกษตรในหมวดพืชผลสำคัญหลายรายการปรับตัวเพิ่มขึ้น อาทิ กลุ่มไม้ผล (ร้อยละ 4.7) อ้อย (ร้อยละ 16.9) และข้าวเปลือก (ร้อยละ 1.1) เช่นเดียวกับการผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ กุ้งขาวแวนนาไม (ร้อยละ 15.4) และ ไก่เนื้อ (ร้อยละ 0.9) ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม **ดัชนีการผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ บางรายการปรับตัวลดลง** ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน (ลดลงร้อยละ 24.6) ยางพารา (ลดลงร้อยละ 0.3) และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ลดลงร้อยละ 0.2) ตามลำดับ ในขณะที่ **ดัชนีราคาสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้น** ร้อยละ 7.2 ต่อเนื่องจากร้อยละ 7.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ เช่น ยางพารา (ร้อยละ 42.8) ปาล์มน้ำมัน (ร้อยละ 40.0) สุกร (ร้อยละ 8.7) อ้อย (ร้อยละ 12.2) และกุ้งขาวแวนนาไม (ร้อยละ 20.3) ตามลำดับ ขณะที่สินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ที่ราคาปรับตัวลดลง เช่น มันสำปะหลัง (ลดลงร้อยละ 31.1) ข้าวเปลือก (ลดลงร้อยละ 4.7) และโคเนื้อ (ลดลงร้อยละ 12.0) ตามลำดับ การเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาสินค้าเกษตรส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 8.4

รวมทั้งปี 2567 สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมงลดลงร้อยละ 1.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.0 ในปี 2566

สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.2 ต่อเนื่องจากการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น เช่น การผลิตคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง (ร้อยละ 21.2) การผลิตเครื่องจักรอื่น ๆ ที่ใช้งานทั่วไป (ร้อยละ 11.4) และการผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย (ร้อยละ 28.9) ตามลำดับ **ส่วนการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง** เช่น การผลิตเฟอร์นิเจอร์ (ลดลงร้อยละ 23.9) การผลิตยานยนต์ (ลดลงร้อยละ 20.7) การทอผ้า (ลดลงร้อยละ 9.9) และการผลิตจักรเย็บผ้า (ลดลงร้อยละ 6.2) ตามลำดับ สำหรับอัตราการใช้จ่ายการผลิตในไตรมาสนี้เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 57.27 ต่ำกว่าร้อยละ 58.32 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 57.36 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวมทั้งปี 2567 สาขาการผลิตอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 0.5 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.7 ในปี 2566 และอัตราการใช้จ่ายการผลิตเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 58.44 เทียบกับร้อยละ 59.61 ในปี 2566

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ขยายตัวร้อยละ 10.2 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 8.4 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยในไตรมาสนี้นักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยมีจำนวน 9.457 ล้านคน (คิดเป็นร้อยละ 96.32 ของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศในช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19) ส่งผลให้มูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวในไตรมาสนี้อยู่ที่ 4.103 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 36.8 ส่วนการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย (ไทยเที่ยวไทย) ขยายตัวร้อยละ 5.9 สร้างรายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทย จำนวน 2.72 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.7 ส่งผลให้ในไตรมาสนี้นักท่องเที่ยวรวมจากการท่องเที่ยว 6.83 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 27.5 สำหรับอัตราการเข้าพักเฉลี่ยในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 73.74 สูงกว่าร้อยละ 68.60 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าร้อยละ 73.55 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวมทั้งปี 2567 สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารขยายตัวร้อยละ 9.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 19.3 ในปี 2566 โดยจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีจำนวน 35.546 ล้านคน ส่งผลให้รายได้รวมจากการท่องเที่ยวมีมูลค่า 2.478 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 31.1 สำหรับอัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 71.88

สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.9 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 3.6 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการขยายตัวเร่งขึ้นของดัชนีรวมการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์

รวมทั้งปี 2567 สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ขยายตัวร้อยละ 3.8 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 3.9 ในปี 2566

สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า ขยายตัวร้อยละ 9.0 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 9.2 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยบริการขนส่งปรับตัวเพิ่มขึ้นทุกประเภทประกอบด้วย บริการขนส่งทางอากาศ (ร้อยละ 29.0) บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียง (ร้อยละ 5.8) และบริการขนส่งทางน้ำ (ร้อยละ 3.0) สำหรับบริการสนับสนุนการขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.0 และบริการไปรษณีย์เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.1

รวมทั้งปี 2567 สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าขยายตัวร้อยละ 9.0 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 8.8 ในปี 2566

สาขาการก่อสร้าง ขยายตัวร้อยละ 18.3 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 15.2 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการก่อสร้างภาครัฐขยายตัวในเกณฑ์สูง ร้อยละ 40.8 เร่งขึ้นจาก 31.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของการก่อสร้างของรัฐบาลร้อยละ 67.9 และการก่อสร้างของรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4 ส่วนการก่อสร้างภาคเอกชนลดลงร้อยละ 3.9 สำหรับดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 ตามการเพิ่มขึ้นของราคาหมวดวัสดุก่อสร้างอื่น ๆ (ร้อยละ 5.8) หมวดอุปกรณ์ไฟฟ้าและประปา (ร้อยละ 2.8) หมวดผลิตภัณฑ์คอนกรีต (ร้อยละ 1.3) หมวดไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ (ร้อยละ 1.5) เป็นสำคัญ

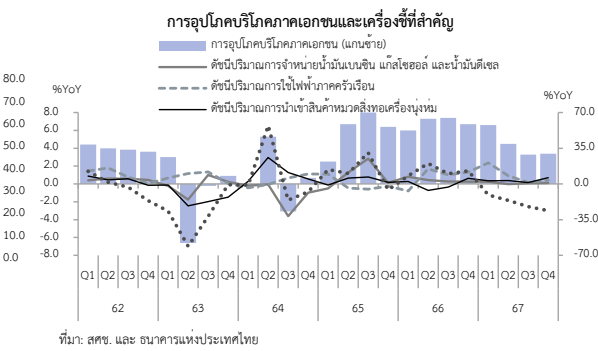
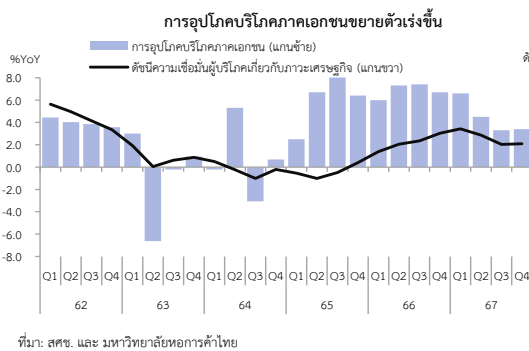
รวมทั้งปี 2567 สาขาการก่อสร้างปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.6 ในปี 2566 โดยการก่อสร้างภาครัฐเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.3 (การก่อสร้างของรัฐบาลเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.4 ส่วนการก่อสร้างของรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.5) และการก่อสร้างภาคเอกชนลดลงร้อยละ 2.1

1. ภาวะเศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สี่ของปี 2567

ด้านการใช้จ่าย

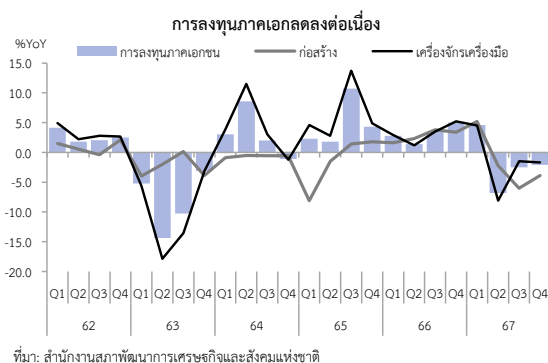
การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน: ขยายตัวร้อยละ 3.4 ต่อเนื่องจากร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการปรับตัวดีขึ้นของการใช้จ่ายในเกือบทุกหมวด โดยส่วนหนึ่งเป็นผลจากมาตรการของรัฐ สอดคล้องกับความเชื่อมั่นที่เพิ่มขึ้น โดยการใช้จ่ายหมวดบริการขยายตัวร้อยละ 6.4 ต่อเนื่องจากร้อยละ 6.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวในเกณฑ์ดีของการใช้จ่ายในกลุ่มโรงแรมและภัตตาคาร การบริการด้านสุขภาพ และการบริการขนส่ง การใช้จ่ายหมวดสินค้าไม่คงทนขยายตัวร้อยละ 2.3 ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเร่งขึ้นของการใช้จ่ายกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ และการใช้จ่ายกลุ่มไฟฟ้า ก๊าซ และเชื้อเพลิงอื่น ๆ ส่วนการใช้จ่ายในหมวดสินค้าคงทนขยายตัวร้อยละ 3.7 ปรับตัวดีขึ้นจากร้อยละ 3.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของการใช้จ่ายกลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้า และการใช้จ่ายเพื่อซื้อเครื่องเรือนและเครื่องตกแต่ง ขณะที่การใช้จ่ายหมวดสินค้าคงทนลดลงร้อยละ 9.5 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 9.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการใช้จ่ายเพื่อซื้อยานพาหนะ โดยส่วนหนึ่งเป็นผลจากการเพิ่มความระมัดระวังในการปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงินท่ามกลางคุณภาพสินเชื่อรถยนต์ที่ลดลง สำหรับดัชนีความเชื่อมั่นของผู้บริโภคเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจโดยรวมในไตรมาสนี้อยู่ที่ระดับ 50.5 เพิ่มขึ้นจากระดับ 50.1 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวมทั้งปี 2567 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 4.4 ชะลอลงจากร้อยละ 6.9 ในปี 2566

การลงทุนภาคเอกชน: ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 2.1 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 2.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการลงทุนในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือลดลงร้อยละ 1.7 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 1.5 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงต่อเนื่องของการลงทุนหมวดยานยนต์ ขณะที่การลงทุนในเครื่องจักรเครื่องมือประเภทอื่นขยายตัวเร่งขึ้นสอดคล้องกับการนำเข้าสินค้าทุน การลงทุนในหมวดการก่อสร้างลดลงร้อยละ 3.9 เทียบกับการลดลงร้อยละ 6.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการก่อสร้างอาคารที่อยู่อาศัยลดลงร้อยละ 7.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 9.5 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการลดลงต่อเนื่องของพื้นที่ขออนุญาตก่อสร้างคอนโดมิเนียม ทาวน์เฮ้าส์ บ้านเดี่ยว แฟลต และอพาร์ทเมนท์ ส่วนการก่อสร้างอาคารประเภทไม่ใช่ที่อยู่อาศัยลดลงร้อยละ 0.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของการก่อสร้างอาคารพาณิชย์ โรงแรม และโรงพยาบาล ขณะที่การก่อสร้างโรงงานอุตสาหกรรมขยายตัวต่อเนื่อง สำหรับดัชนีความเชื่อมั่นทางธุรกิจปรับตัวดีขึ้นมาอยู่ที่ระดับ 48.2 จากระดับ 46.6 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ยังคงต่ำกว่าระดับ 50 ติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 6

รวมทั้งปี 2567 การลงทุนภาคเอกชนลดลงร้อยละ 1.6 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 3.1 ของปี 2566 โดยการลงทุนทั้งในหมวดเครื่องจักรเครื่องมือ และหมวดการก่อสร้าง ลดลงร้อยละ 1.5 และร้อยละ 2.1 ตามลำดับ

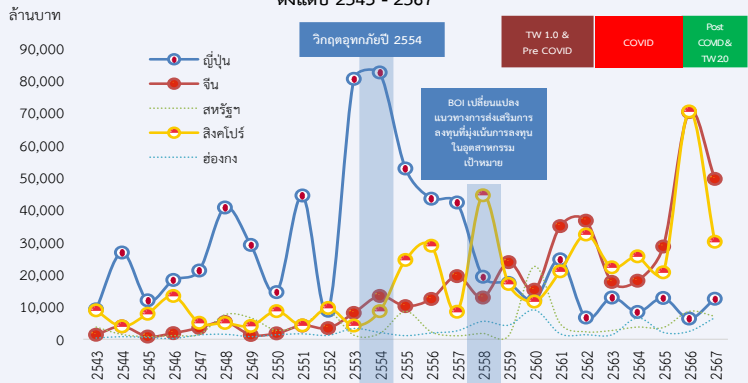
ในไตรมาสที่สี่ของปี 2567 การอุปโภคบริโภคภาคเอกชน และการส่งออกสินค้าขยายตัวเร่งขึ้น ขณะที่การลงทุนภาคเอกชนลดลงต่อเนื่อง

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 3.4 ต่อเนื่องจากร้อยละ 3.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการปรับตัวดีขึ้นของการใช้จ่ายในเกือบทุกหมวด ยกเว้นหมวดสินค้าคงทนที่ลดลงต่อเนื่อง

การลงทุนภาคเอกชนลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 2.1 ตามการลดลงของทั้งการลงทุนหมวดเครื่องจักรเครื่องมือ และหมวดการก่อสร้าง

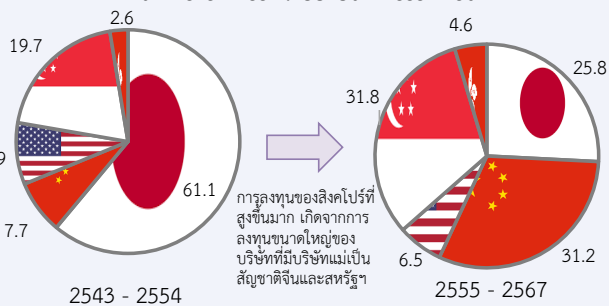
การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศที่สำคัญ

เม็ดเงินลงทุนจากต่างประเทศใหม่ที่เข้ามาในไทย จำแนกรายสัญชาติ หลัก 5 ชาติ* ตั้งแต่ปี 2543 - 2567

หมายเหตุ* : รวมสัดส่วนเท่ากับร้อยละ 50 ของเม็ดเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศทั้งหมด
ที่มา : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ประมวลผลโดย สศช.

สัดส่วนเฉลี่ยเม็ดเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (เฉพาะ 5 ประเทศสำคัญ) ช่วง 2543 - 2554 เทียบกับช่วง 2555 - 2567

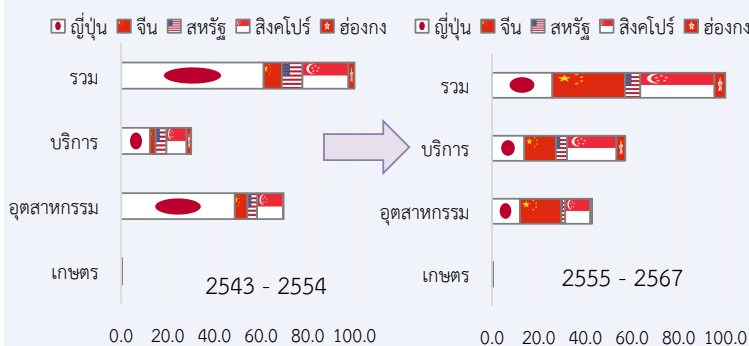
ที่มา : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ประมวลผลโดย สศช.

จากข้อมูลของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า พบว่า ในช่วงปี 2543 - 2554 (ปีที่เกิดวิกฤตอุทกภัย) เม็ดเงินลงทุนจากญี่ปุ่นที่เข้ามาในประเทศไทยอยู่ในระดับที่สูงและครอบครองสัดส่วนอันดับหนึ่งของวงเงินลงทุนในไทยอย่างต่อเนื่อง โดยเมื่อพิจารณาโครงสร้างสัดส่วนเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (เฉพาะ 5 ประเทศผู้ลงทุนหลัก¹ ในไทย ได้แก่ ญี่ปุ่น จีน สิงคโปร์ สหรัฐฯ และฮ่องกง) พบว่า ในช่วงปี 2543 - 2554 เม็ดเงินลงทุนเฉลี่ยของญี่ปุ่นมีสัดส่วนคิดเป็นร้อยละ 61.1 รองลงมาเป็นสัดส่วนเม็ดเงินจากสิงคโปร์ สหรัฐฯ และจีน อยู่ที่ร้อยละ 19.7 8.9 และร้อยละ 7.7 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากปี 2554 เป็นต้นมา เม็ดเงินลงทุนจากญี่ปุ่นลดลงอย่างต่อเนื่องจนปี 2558 ซึ่งเป็นปีแรกที่สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายการส่งเสริมการลงทุนที่มุ่งเน้นการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย และภายหลังจากปี 2558 พบว่า สิงคโปร์และจีน มีบทบาทในการลงทุนในไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2567 เม็ดเงินลงทุนของจีนและสิงคโปร์อยู่ที่ 49,591 ล้านบาท และ 30,139 ล้านบาท ตามลำดับ ในขณะที่เม็ดเงินลงทุนจากญี่ปุ่นอยู่ที่ 12,521 ล้านบาท และเมื่อพิจารณาโครงสร้างเม็ดเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ในช่วงปี 2555 - 2567 สัดส่วนเงินลงทุนเฉลี่ยของสิงคโปร์และจีนเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 31.8 และร้อยละ 31.2 ตามลำดับ ขณะที่สัดส่วนเงินลงทุนเฉลี่ยของญี่ปุ่นอยู่ที่ร้อยละ 25.8 ส่วนเงินลงทุนเฉลี่ยจากสหรัฐฯ และฮ่องกง มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 6.5 และร้อยละ 4.6 ตามลำดับ ซึ่งใกล้เคียงกับร้อยละ 8.9 และร้อยละ 2.6 ในช่วงปี 2543 - 2554 ที่ผ่านมา

เมื่อพิจารณาถึงโครงสร้างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศจำแนกตามภาคการผลิตและตามสัญชาติ พบว่า ในช่วงปี 2543- 2554 โครงสร้างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ จะมุ่งเน้นไปที่การลงทุนในภาคการผลิตอุตสาหกรรม โดยมีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ 69.9 (สัดส่วนการลงทุนจากญี่ปุ่น สิงคโปร์ จีน สหรัฐฯ และฮ่องกง อยู่ที่ร้อยละ 48.7 ร้อยละ 11.1 ร้อยละ 5.3 ร้อยละ 4.2 และร้อยละ 0.3 ตามลำดับ) ในขณะที่สัดส่วนการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคบริการอยู่ที่ร้อยละ 30.0 โดยภาคบริการที่สำคัญ เช่น บริการทางการเงิน การขายส่ง ขายปลีกและอาหารมหรสพ เป็นต้น ในขณะที่สัดส่วนการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคเกษตรกรรมอยู่ที่ร้อยละ 0.4

สัดส่วนเฉลี่ยเม็ดเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (เฉพาะ 5 ประเทศสำคัญ) ช่วง 2543 - 2554 เทียบกับช่วง 2555 - 2567 จำแนกสาขาการผลิต

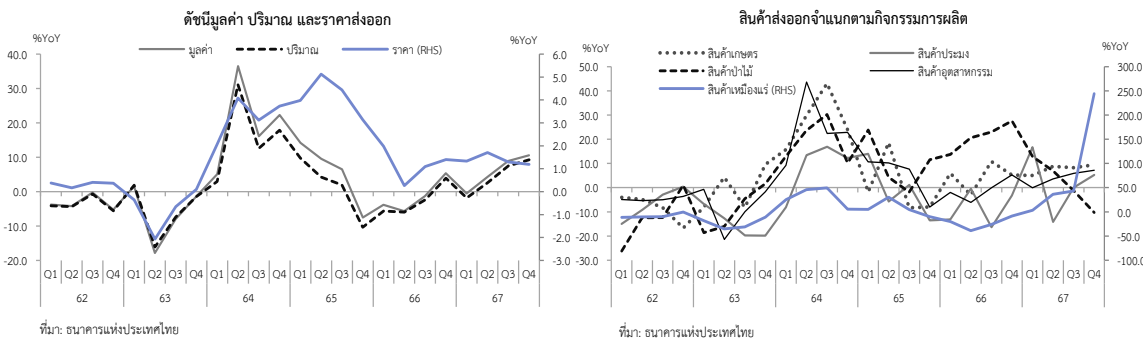
ที่มา : กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ประมวลผลโดย สศช.

อย่างไรก็ดี ภายหลังจากปี 2554 เป็นต้นมา โครงสร้างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศของไทยมีการเปลี่ยนแปลงจากภาคอุตสาหกรรมเป็นภาคบริการเพิ่มมากขึ้น โดยโครงสร้างการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในช่วงปี 2555 - 2567 พบว่า สัดส่วนการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศภาคอุตสาหกรรมลดลงเหลือเพียงร้อยละ 42.9 เมื่อพิจารณารายประเทศพบว่า สัดส่วนเงินลงทุนจากจีนและสิงคโปร์ในภาคการผลิตอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 17.7 และร้อยละ 10.7 ตามลำดับ ในขณะที่สัดส่วนเม็ดเงินลงทุนจากญี่ปุ่นลดลงเหลือเพียงร้อยละ 11.9 เท่านั้น ส่วนสัดส่วนเงินลงทุนจากสหรัฐฯ และฮ่องกงอยู่ที่ร้อยละ 1.6 และร้อยละ 0.8 ตามลำดับ สำหรับสัดส่วนการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคบริการเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 57.1 ในขณะที่สัดส่วนการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในภาคเกษตรกรรมมีเพียงร้อยละ 0.1 เท่านั้น

¹ คิดเป็นร้อยละ 50 ของเม็ดเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศทั้งหมด

การส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. มีมูลค่า 76,660 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 10.6 สูงสุดในรอบ 11 ไตรมาส เร่งขึ้นจากร้อยละ 8.9 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยดัชนีปริมาณการส่งออก ขยายตัวร้อยละ 9.3 เร่งขึ้นจากร้อยละ 7.5 ในไตรมาสก่อน ตามการขยายตัวในเกณฑ์ดีของปริมาณการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมและสินค้าเกษตร ขณะที่ปริมาณการส่งออกสินค้าประมงกลับมาขยายตัว ด้านดัชนีราคาสินค้าส่งออก เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 ต่อเนื่องจากร้อยละ 1.3 ในไตรมาสก่อนหน้า เมื่อหักการส่งออกทองคำออกแล้ว มูลค่าการส่งออกขยายตัวร้อยละ 8.1 ส่วนการส่งออกในรูปของเงินบาท มีมูลค่า 2,605 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.4 เทียบกับร้อยละ 7.7 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวมทั้งปี 2567 การส่งออกสินค้ามีมูลค่า 297,049 ล้านดอลลาร์ สรอ. กลับมาขยายตัวร้อยละ 5.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.5 ในปีก่อนหน้า ตามปริมาณการส่งออกที่กลับมาขยายตัวร้อยละ 4.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.7 ในปีก่อน ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 ต่อเนื่องจากร้อยละ 1.2 ในปีก่อน ด้านการส่งออกในรูปเงินบาท มีมูลค่า 10,476 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.1 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.1 ในปี 2566

มูลค่าการส่งออกสินค้าเกษตร ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 9.5 โดยดัชนีปริมาณการส่งออก และราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.4 และร้อยละ 3.8 ตามลำดับ สอดคล้องกับความต้องการในตลาดโลกที่ยังอยู่ในเกณฑ์สูง โดยมูลค่าส่งออกสินค้าเกษตรสำคัญที่ขยายตัว ได้แก่ ยาง เพิ่มขึ้นในเกณฑ์สูงร้อยละ 30.8 โดยราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 48.2 ขณะที่ปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 11.7 ตามการส่งออกไปยังตลาดญี่ปุ่น สหรัฐฯ และมาเลเซีย เป็นสำคัญ **ทุเรียน** กลับมาขยายตัวร้อยละ 2.3 โดยราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.2 ขณะที่ปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 3.7 ขณะที่**ข้าว** ลดลงร้อยละ 7.3 ซึ่งเป็นผลจากการลดลงของปริมาณส่งออกร้อยละ 8.2 ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นเล็กน้อยร้อยละ 1.0 ตามการส่งออกไปยังตลาดฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย และอิรัก เป็นสำคัญ **มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรม** เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 7.2 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 5.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของปริมาณการส่งออก ร้อยละ 6.4 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 5.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ดัชนีราคาส่งออกเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ร้อยละ 0.7 **สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญที่ขยายตัว** เช่น คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 118.9) ผลิตภัณฑ์ยาง (ร้อยละ 52.6) ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ (ร้อยละ 45.7) และเครื่องจักรและอุปกรณ์ (ร้อยละ 23.9) เป็นต้น ขณะที่มูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญที่ลดลง เช่น ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า (ลดลงร้อยละ 32.5) ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม (ลดลงร้อยละ 23.5) และรถกระบะและรถบรรทุก (ลดลงร้อยละ 13.0) เป็นต้น **มูลค่าการส่งออกสินค้าประมง** เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.3 ขณะที่**สินค้าส่งออกอื่น ๆ** ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 118.1 ตามการเพิ่มขึ้นของการส่งออกทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูปร้อยละ 123.9 เป็นสำคัญ

สินค้าส่งออกสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.

%YoY	2566					2567					สัดส่วน Q4/67 (%)
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	
สินค้าเกษตร	3.9	6.0	-3.0	10.8	5.3	8.0	5.0	8.8	8.3	9.5	6.3
ข้าว	29.4	24.4	18.3	27.3	43.8	25.0	45.5	53.4	25.2	-7.3	2.0
ยาง	-29.2	-37.7	-40.2	-33.8	6.5	36.8	24.9	37.4	55.9	30.8	1.7
ทุเรียน	28.1	218.9	19.6	87.8	-51.7	-9.0	-53.2	-0.7	-18.1	2.3	0.3
ผลไม้อื่น ๆ	15.8	12.7	-7.3	42.3	18.6	-2.2	11.6	-12.7	-13.5	15.9	1.0
สินค้าอุตสาหกรรม	-0.9	-2.0	-6.1	-0.1	5.3	4.2	-0.1	3.7	5.9	7.2	87.1
อาหาร	-2.6	3.4	-8.8	-5.7	1.7	1.9	-6.7	1.5	10.2	3.3	6.7
- น้ำตาล	21.8	32.4	35.4	-0.4	16.1	-19.9	-26.9	-26.2	-8.0	-8.9	0.7
- ปลากระป๋องและปลาแปรรูป	-7.2	-2.3	-10.8	-11.6	-3.7	14.7	8.9	8.2	27.0	14.6	1.1
- เบ็ด-ไก่กระป๋องและแปรรูป	-6.3	-5.6	-6.2	-11.2	-1.7	6.9	2.2	9.0	6.1	10.5	1.0

มูลค่าการส่งออกสินค้า
ในรูปเงินดอลลาร์ สรอ.
ขยายตัวในเกณฑ์สูง
ร้อยละ 10.6 สูงสุด
ในรอบ 11 ไตรมาส

สินค้าส่งออกสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สหรัฐ.

%YoY	2566					2567					สัดส่วน Q4/67 (%)
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	
เครื่องดีเซล	1.9	-1.5	3.9	-1.2	6.9	10.8	11.5	4.3	11.1	16.9	1.1
ผลิตภัณฑ์ยาง	-13.1	0.3	-12.3	-22.4	-18.9	9.5	-19.2	-10.5	27.4	52.6	2.6
อาหารสัตว์	-13.6	-20.9	-24.6	-10.3	4.0	23.1	20.3	33.7	24.3	15.6	1.0
อิเล็กทรอนิกส์	-3.6	-8.1	-6.1	-5.1	5.0	22.6	6.6	27.4	26.5	28.8	14.4
- คอมพิวเตอร์	97.6	19.2	205.5	51.6	184.0	142.4	172.5	147.9	146.5	118.9	1.6
- ชิ้นส่วนและอุปกรณ์คอมพิวเตอร์	-24.2	-24.9	-29.6	-32.7	-5.0	26.0	-6.9	22.5	46.5	45.7	5.1
- แผงวงจรรวมและชิ้นส่วน	4.3	-0.2	2.9	16.4	-2.0	-10.5	-11.3	-14.5	-15.8	1.0	3.0
- อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม	12.9	17.6	14.0	11.7	9.9	33.0	24.3	58.5	33.2	19.1	4.3
เครื่องใช้ไฟฟ้า	4.0	4.6	9.3	2.0	-0.0	-3.2	-4.5	-5.3	-1.2	-1.5	8.0
- เครื่องปรับอากาศ	-11.9	12.5	-5.1	-33.0	-28.8	6.9	-15.3	1.4	28.8	38.8	1.8
- ตู้เย็น	-6.7	-18.8	-19.1	-0.4	23.3	5.0	7.0	3.0	5.9	4.1	0.6
- ชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า	31.4	27.2	44.8	40.3	16.3	-16.3	-1.0	-12.8	-17.4	-32.5	2.0
ผลิตภัณฑ์โลหะ	-7.1	-14.4	-19.1	-4.2	14.6	6.7	11.7	4.6	8.0	3.1	5.2
ยานยนต์	10.4	10.5	7.0	19.4	4.9	-3.9	-4.6	3.3	-10.6	-2.5	14.2
- รถยนต์นั่ง	26.2	52.7	21.4	41.9	1.0	26.7	-1.6	24.0	45.8	37.7	3.8
- รถกระบะและรถบรรทุก	25.4	37.1	27.8	29.3	10.5	-8.3	-14.3	15.4	-17.8	-13.0	2.7
- ชิ้นส่วนและอุปกรณ์ยานยนต์	0.9	-8.3	-3.4	6.2	10.6	3.2	3.9	-0.7	3.6	5.9	6.6
เครื่องจักรและอุปกรณ์	-0.8	-0.6	-1.5	0.8	-1.9	10.0	-1.5	7.2	10.8	23.9	9.1
อากาศยาน, เรือ, แพ้น, และรถไฟ	4.4	9.8	-29.8	2.3	91.0	-9.0	26.3	-34.3	6.5	-20.0	1.3
เครื่องประดับ	10.8	22.0	3.7	11.5	6.4	4.8	13.6	3.8	1.4	0.1	2.5
เคมีภัณฑ์และปิโตรเคมี	-15.1	-21.8	-19.9	-13.6	-2.0	3.0	-4.8	-1.4	8.1	10.3	7.1
ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม	0.1	3.1	-29.4	-3.0	51.6	-9.8	-3.9	-6.9	-1.5	-23.5	3.0
สินค้าประมง	-8.4	-13.2	-0.4	-16.4	-3.3	1.2	16.8	-14.2	0.1	5.3	0.5
กุ้ง, ปู, กุ้ง และล็อบสเตอร์	-7.7	-11.2	8.7	-19.6	-7.4	-5.8	17.3	-27.1	-4.9	-0.5	0.3
ปลา	-12.8	-24.3	-16.1	-13.6	4.8	10.0	27.9	8.5	-0.2	6.4	0.2
สินค้าส่งออกอื่น ๆ	-11.5	-37.3	-8.0	-8.6	95.0	38.3	-25.2	15.7	75.4	118.1	4.4
ทองคำที่ยังไม่ขึ้นรูป	-15.6	-46.9	-1.3	-9.9	98.0	45.9	-16.0	11.8	79.4	123.9	4.4
มูลค่าสินค้าส่งออกรวมตามสถิติศุลกากร	-0.8	-3.3	-5.8	0.3	6.4	5.4	-0.6	4.3	7.5	10.5	100.0
มูลค่าสินค้าส่งออกรวมตามดุลการชำระเงิน	-1.5	-3.8	-5.7	-1.3	5.4	5.8	-0.5	4.3	8.9	10.6	98.8
มูลค่าสินค้าส่งออกไม่รวมทองคำ	-1.2	-1.6	-5.8	-1.1	4.3	4.9	-0.1	4.2	7.5	8.1	94.4

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ตลาดส่งออก: การส่งออกสินค้าไปยังตลาดหลักส่วนใหญ่ยังคงขยายตัวต่อเนื่อง โดยเฉพาะตลาดสหรัฐอเมริกา กลุ่มประเทศ CLMV และสหภาพยุโรป (27) โดยการส่งออกไปยังตลาดสหรัฐอเมริกา เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 17.2 ตามการขยายตัวของเครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ และเครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เป็นสำคัญ ตลาดจีน ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 13.5 ตามการขยายตัวของเครื่องจักรกลและส่วนประกอบ คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ และเคมีภัณฑ์ เป็นสำคัญ ตลาดอาเซียน (9) ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 10.1 ตามการขยายตัวของเครื่องจักรกลและส่วนประกอบ สิ่งเคปรี และเวียดนาม เป็นสำคัญ ตลาดสหภาพยุโรป (27) ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 17.3 ตามการขยายตัวของเครื่องจักรกลและส่วนประกอบ คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ยาง และเครื่องปรับอากาศและส่วนประกอบ เป็นสำคัญ ตลาดสหราชอาณาจักร ขยายตัวต่อเนื่องร้อยละ 35.3 ตามการขยายตัวของเครื่องจักรกลและส่วนประกอบ ไม้แปรรูป และโทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เป็นสำคัญ ตลาดอินเดีย ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 35.4 ตามการขยายตัวของเครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ และเครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เป็นสำคัญ และตลาดญี่ปุ่น กลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส ร้อยละ 1.2 ตามการขยายตัวของ การส่งออกยางพารา คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ และเม็ดพลาสติก เป็นสำคัญ สำหรับตลาดที่มีมูลค่าการส่งออกลดลง อาทิ ตลาดออสเตรเลีย ลดลงต่อเนื่องร้อยละ 11.7 ตามการลดลงของการส่งออกรถยนต์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เป็นสำคัญ ขณะที่การส่งออกคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ผลิตภัณฑ์ข้าวสาลี และอาหารสำเร็จรูป และอาหารสัตว์เลี้ยง ยังคงขยายตัว และตลาดฮ่องกง ลดลงต่อเนื่องร้อยละ 19.2 ตามการลดลงของการส่งออกคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ และโทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ เป็นสำคัญ ขณะที่การส่งออกแผงวงจรไฟฟ้ายังคงขยายตัว

การส่งออกสินค้าไปยังตลาดหลักส่วนใหญ่ ยังคงขยายตัวต่อเนื่อง โดยเฉพาะตลาดสหรัฐอเมริกา กลุ่มประเทศ CLMV และสหภาพยุโรป (27) ไม่รวม UK

ตลาดส่งออกสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.

%YOY	2566					2567					สัดส่วน Q4/67 (%)
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	
มูลค่าส่งออกรวม(สถิติศุลกากร) (ล้านดอลลาร์ สรอ.)	285,074	71,182	71,202	72,476	70,214	300,529	70,754	74,294	77,886	77,596	100.0
(%YoY)	-0.8	-3.3	-5.8	0.3	6.4	5.4	-0.6	4.3	7.5	10.5	
สหรัฐอเมริกา	1.7	-3.7	-3.1	3.9	10.3	13.7	9.9	12.3	14.8	17.2	18.5
จีน	-0.7	-7.2	-0.5	4.4	0.4	3.1	-5.1	2.0	2.5	13.5	11.4
ญี่ปุ่น	-0.3	-0.3	-2.4	1.8	-0.15	-5.3	-9.1	-6.1	-6.7	1.2	7.6
อาเซียน (9)	-6.8	-2.9	-15.0	-12.0	5.0	4.6	-2.7	3.1	8.1	10.1	23.9
- อาเซียน (5)*	-1.1	-1.0	-11.9	-4.2	16.1	-0.8	-9.2	0.0	4.3	1.8	13.4
- CLMV**	-14.3	-5.6	-19.2	-21.8	-8.8	12.7	6.8	7.6	13.7	23.3	10.4
สหภาพยุโรป (27) ไม่รวม UK	-3.7	-1.2	-2.2	-8.0	-3.2	10.2	2.5	6.5	15.4	17.3	7.9
สหราชอาณาจักร (UK)	1.0	2.8	20.4	-0.4	-16.8	3.0	-10.7	-19.9	14.7	35.3	1.5
ตะวันออกกลาง (15)***	-0.4	14.5	-7.3	-5.2	-2.5	6.8	-3.5	8.4	15.0	8.2	3.8
- ซาอุดีอาระเบีย	32.4	47.8	25.2	40.7	19.3	4.3	4.3	19.6	-1.8	-2.0	0.9
- สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์	-3.8	17.2	-14.4	-14.9	0.3	9.8	0.0	11.9	14.2	14.4	1.3
ออสเตรเลีย	9.2	-9.0	15.4	11.8	19.4	0.9	25.1	0.2	-4.7	-11.7	3.9
ฮ่องกง	10.0	-3.3	-9.5	34.8	25.8	-2.2	23.5	5.2	-14.1	-19.2	2.9
อินเดีย	-4.0	3.9	-19.4	1.6	1.3	16.2	-3.4	15.4	19.5	35.4	4.1
เกาหลีใต้	-5.2	-0.7	-10.1	-11.4	3.8	-2.2	-7.5	-5.4	4.8	0.2	1.8
ไต้หวัน	2.0	-2.5	-7.3	5.4	15.1	-1.2	-2.4	-1.2	3.4	-4.3	1.5

หมายเหตุ: * อาเซียน (5) ประกอบด้วย บรูไน อินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และสิงคโปร์

** CLMV ประกอบด้วย กัมพูชา ลาว เมียนมา และเวียดนาม

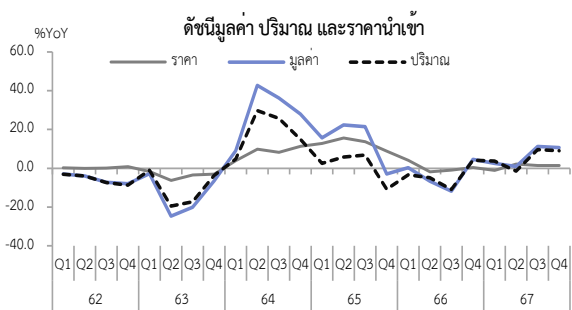
*** ตะวันออกกลาง (15) ประกอบด้วย บาห์เรน อียิปต์ อิหร่าน อิสราเอล คูเวต โอมาน กาตาร์ ซาอุดีอาระเบีย สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เยเมน อิรัก จอร์แดน เลบานอน ลิเบีย และซีเรีย

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

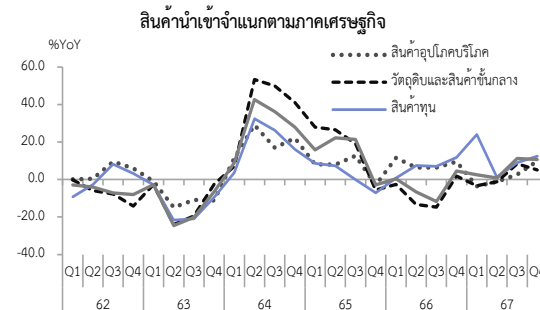
การนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. มีมูลค่า 71,309 ล้านดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวร้อยละ 10.7 ต่อเนื่องจากร้อยละ 11.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการนำเข้าที่ขยายตัวในทุกหมวดสินค้า สอดคล้องกับการขยายตัวของ การส่งออกและอุปสงค์ภายในประเทศ โดยปริมาณการนำเข้าขยายตัวร้อยละ 9.1 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 9.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวเร่งขึ้นของปริมาณการนำเข้าสินค้าทุน และการกลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาสของปริมาณการนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภค ในขณะที่ ปริมาณการนำเข้าในหมวดสินค้าวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางชะลอลงเมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า สำหรับราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 เท่ากับในไตรมาสก่อนหน้า ทั้งนี้ หากไม่รวมการนำเข้าทองคำ มูลค่าการนำเข้า ขยายตัวร้อยละ 7.8 เทียบกับร้อยละ 8.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ในรูปของเงินบาท การนำเข้าสินค้านี้มีมูลค่ารวม 2,423 พันล้านบาท ขยายตัวร้อยละ 5.5 ชะลอลงจากร้อยละ 10.2 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวมทั้งปี 2567 การนำเข้าสินค้านี้มีมูลค่า 277,775 ล้านดอลลาร์ สรอ. เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.3 เทียบกับการลดลง ร้อยละ 3.8 ในปีก่อน โดยปริมาณนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.2 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.1 ในปีก่อนหน้า และ ราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.0 เทียบกับร้อยละ 0.4 ในปีก่อน ขณะที่การนำเข้าในรูปของเงินบาทมีมูลค่า 9,824 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.0 เทียบกับการลดลงร้อยละ 4.5 ในปีก่อนหน้า

มูลค่าการนำเข้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. ขยายตัวต่อเนื่อง เป็นไตรมาสที่ 5 ร้อยละ 10.7 ตามการนำเข้าที่ขยายตัวในทุกหมวดสินค้า

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ในรายหมวด มูลค่าการนำเข้าหมวดวัตถุดิบและสินค้าชั้นกลาง ขยายตัวร้อยละ 5.1 ต่อเนื่องจากร้อยละ 8.4 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณการนำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.6 เทียบกับร้อยละ 9.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ราคานำเข้าลดลงร้อยละ 1.4 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี และวัสดุที่ทำด้วยโลหะ เป็นต้น มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าทุน ขยายตัวร้อยละ 12.5 ต่อเนื่องจากร้อยละ 9.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณและราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.6 และร้อยละ 3.6 ตามลำดับ สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น เครื่องจักรกลอื่น ๆ และชิ้นส่วน หม้อแปลง เครื่องกำเนิดไฟฟ้า มอเตอร์ และเครื่องเก็บประจุไฟฟ้า และอากาศยาน เรือ แทน และรถไฟ เป็นต้น และมูลค่าการนำเข้าหมวดอุปโภคบริโภค ขยายตัวร้อยละ 9.9 ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณการนำเข้ากลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ร้อยละ 4.0 ส่วนราคานำเข้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.7 สินค้าสำคัญที่มีมูลค่าการนำเข้าเพิ่มขึ้น เช่น อาหาร เครื่องดื่มและผลิตภัณฑ์นม โทรศัพท์มือถือ และผลิตภัณฑ์จากสัตว์และประมง เป็นต้น ขณะที่มูลค่าการนำเข้าหมวดสินค้าอื่น ๆ ขยายตัวร้อยละ 69.4 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 78.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของการนำเข้าสินค้ากลุ่มทองคำ (ไม่รวมทองคำรูปพรรณ) และสินค้านำเข้าเบ็ดเตล็ดที่ร้อยละ 85.7 และร้อยละ 26.4 ตามลำดับ

สินค้านำเข้าสำคัญ ในรูปดอลลาร์ สรอ.

%YoY	2566					2567					สัดส่วน Q4/67 (%)
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	
สินค้าอุปโภคบริโภค	8.5	11.6	6.4	6.3	9.6	2.0	-3.6	-1.2	2.6	9.9	13.8
- ไม่รวมยานพาหนะ	1.1	3.8	-1.9	-0.8	3.2	7.9	-0.4	4.3	10.7	17.1	12.9
อาหาร เครื่องดื่ม และผลิตภัณฑ์นม	2.0	0.9	0.8	0.2	5.9	10.3	3.6	5.6	17.6	13.7	2.9
โทรศัพท์มือถือ	-5.1	-4.8	-25.0	-3.6	11.7	8.7	-0.0	24.2	-2.1	16.8	1.7
ผลิตภัณฑ์จากสัตว์และประมง	-7.4	1.8	-0.6	-12.9	-16.7	-1.6	-13.6	-7.4	-3.1	19.3	1.2
ยาและเวชภัณฑ์	-10.0	-19.2	-9.7	0.8	-8.1	-2.4	-7.5	-15.2	4.3	10.9	1.2
สิ่งทอ	2.8	6.5	-3.6	0.3	8.3	7.0	5.8	6.3	4.9	10.7	1.1
วัตถุดิบและสินค้าชั้นกลาง	-7.8	-2.6	-13.3	-14.7	1.8	2.1	-3.3	-1.2	8.4	5.1	59.4
- ไม่รวมเชื้อเพลิง	-5.7	-4.1	-11.6	-8.8	3.2	4.6	-1.1	2.1	9.1	8.7	44.7
ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ และชิ้นส่วนเครื่องใช้ไฟฟ้า	4.5	-0.8	-3.5	3.3	20.3	13.4	11.0	16.5	10.5	15.4	18.4
น้ำมันดิบ	-10.6	3.8	-23.9	-21.8	6.7	1.3	-3.8	-3.9	17.1	-2.3	10.3
เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์ปิโตรเคมี	-15.5	-10.5	-21.5	-20.6	-7.0	2.0	-4.2	-0.1	11.8	1.1	7.5
วัสดุที่ทำด้วยโลหะ	-16.6	-14.5	-26.7	-18.1	-2.5	2.6	-11.4	-1.2	16.7	8.6	7.4
ก๊าซธรรมชาติ	-9.1	-1.1	21.9	-41.0	7.4	-18.4	-15.9	-32.8	-12.6	-7.7	2.6
สินค้าทุน	6.7	0.8	7.5	7.0	11.8	11.5	24.0	1.2	9.1	12.5	19.5
- ไม่รวมคอมพิวเตอร์	3.9	1.8	2.3	6.3	5.2	6.5	2.5	1.8	6.0	15.9	18.0
เครื่องจักรกลอื่น ๆ และชิ้นส่วน	-1.2	-4.1	1.3	-1.3	-0.7	5.0	-5.3	-3.9	8.2	21.7	8.2
หม้อแปลง, เครื่องกำเนิดไฟฟ้า, มอเตอร์, และเครื่องเก็บประจุไฟฟ้า	2.1	6.0	3.0	-0.2	-0.5	12.9	-0.4	9.3	16.8	26.6	2.1
อากาศยาน, เรือ, แทน, และรถไฟ	19.1	18.5	-5.4	15.2	55.9	45.6	74.4	53.1	81.0	3.8	1.8
คอมพิวเตอร์	56.1	-16.3	111.9	17.3	142.1	68.4	444.5	-4.6	50.0	-16.3	1.5
เครื่องชั่ง ตวง วัด	1.3	6.2	0.2	-1.6	0.7	-2.0	-8.4	-9.2	0.7	9.1	1.3
สินค้านำเข้าอื่น ๆ	-22.5	-13.2	-13.3	-47.7	3.8	64.8	45.4	62.5	78.2	69.4	7.2
ทองคำ (ไม่รวมทองคำรูปพรรณ)	-29.4	-24.2	-15.2	-55.5	2.5	94.1	95.5	90.2	107.0	85.7	5.7
สินค้านำเข้าเบ็ดเตล็ด	-1.4	8.6	-8.2	-12.4	7.5	1.6	-23.5	-6.4	12.1	26.4	1.5
มูลค่าสินค้านำเข้ารวมตามสถิติศุลกากร	-4.2	-0.7	-7.8	-11.2	4.7	6.3	3.1	1.7	10.6	10.2	100.0
มูลค่าสินค้านำเข้ารวมตามสถิติศุลกากรชำระเงิน	-3.8	0.4	-6.6	-11.8	4.6	6.3	2.6	0.8	11.3	10.7	90.7
มูลค่าการนำเข้าสินค้าไม่รวมทองคำ	-2.7	1.1	-6.3	-8.8	4.7	3.5	0.5	-1.9	8.1	7.8	84.9

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ดัชนีปริมาณสินค้านำเข้าจำแนกตามภาคเศรษฐกิจ

ดัชนีปริมาณสินค้านำเข้า %YoY	2566					2567				
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4
สินค้าอุปโภคบริโภค	5.7	7.0	4.0	4.1	7.6	-1.2	-4.7	-3.2	-1.1	4.0
วัตถุดิบและสินค้าชั้นกลาง	-5.2	-3.7	-8.0	-11.4	3.9	2.9	-0.7	-2.7	9.1	6.6
สินค้าทุน	6.3	-0.2	7.0	7.0	11.6	9.9	24.6	0.4	7.2	8.6
ดัชนีปริมาณนำเข้ารวม	-4.1	-3.6	-4.9	-10.9	4.2	5.2	3.8	-1.4	9.7	9.1

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

ดัชนีราคาสินค้านำเข้าจำแนกตามภาคเศรษฐกิจ

ดัชนีราคาสินค้านำเข้า %YoY	2566					2567				
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4
สินค้าอุปโภคบริโภค	2.6	4.3	2.3	2.1	1.9	3.2	1.2	2.1	3.8	5.7
วัตถุดิบและสินค้าชั้นกลาง	-2.6	1.2	-5.8	-3.7	-2.1	-0.8	-2.7	1.5	-0.6	-1.4
สินค้าทุน	0.4	1.0	0.4	0.0	0.2	1.4	-0.5	0.8	1.8	3.6
ดัชนีราคานำเข้ารวม	0.4	4.1	-1.8	-1.0	0.4	1.0	-1.2	2.2	1.5	1.5

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

อัตรการการค้า (Term of Trade) ลดลงติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 3 โดยเป็นผลจากราคานำเข้าที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 เร็วกว่าการเพิ่มขึ้นของราคาส่งออกที่ร้อยละ 1.2 ส่งผลให้อัตรการการค้าอยู่ที่ระดับ 97.8 เท่ากับไตรมาสก่อนหน้า แต่ลดลงจากระดับ 98.0 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และเป็นอัตรการการค้าที่ต่ำกว่าระดับ 100 ติดต่อกันเป็นไตรมาสที่ 12

รวมทั้งปี 2567 อัตรการการค้าอยู่ที่ระดับ 98.0 เทียบกับระดับ 97.6 ในปี 2566 โดยราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.4 เร็วกว่าการเพิ่มขึ้นของราคานำเข้าร้อยละ 1.0

ดุลการค้า ในไตรมาสที่สี่ของปี 2567 ดุลการค้าเกินดุล 5.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ต่ำกว่าการเกินดุล 5.8 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าการเกินดุล 4.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน เมื่อคิดในรูปเงินบาท ดุลการค้าเกินดุล 182.3 พันล้านบาท ต่ำกว่าการเกินดุล 198.5 พันล้านบาท ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าการเกินดุล 174.4 พันล้านบาท ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวมทั้งปี 2567 ดุลการค้าเกินดุล 19.3 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ใกล้เคียงกับการเกินดุล 19.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2566 เมื่อคิดในรูปเงินบาท ดุลการค้าเกินดุล 678.2 พันล้านบาท เทียบกับการเกินดุล 683.2 พันล้านบาท ในปีก่อนหน้า

อัตรการการค้า

%YoY	2566					2567				
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4
อัตรการการค้า*	97.6	96.5	98.0	98.0	98.0	98.0	98.9	97.5	97.8	97.8
%YOY	0.8	-2.0	2.1	2.1	1.0	0.4	2.5	-0.5	-0.2	-0.3

หมายเหตุ : * อัตรการการค้า (Terms of Trade : TOT) คือ ราคาสินค้าส่งออกเทียบกับราคาสินค้านำเข้าของแต่ละประเทศ หาก TOT ปรับตัวดีขึ้น หมายถึงประเทศนั้น ๆ ได้ประโยชน์มากขึ้นจากการค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากสินค้าที่ส่งออกได้ราคาสูงขึ้นเทียบกับราคาที่นำเข้า

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

อัตรการการค้าลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3

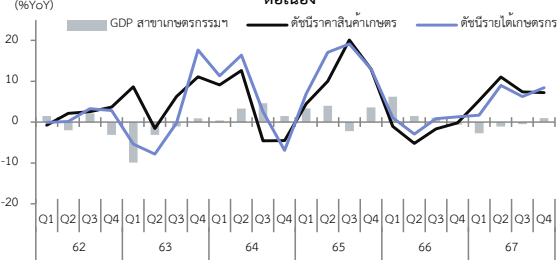
ดุลการค้าเกินดุล 5.4 พันล้านดอลลาร์ สรอ. ต่ำกว่าการเกินดุลในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

ด้านการผลิต

สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง: กลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส ร้อยละ 1.2 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.0 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากสภาพอากาศและปริมาณน้ำที่เอื้ออำนวย สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรร้อยละ 1.0 โดยการผลผลิตสินค้าเกษตรในหมวดพืชผลสำคัญเพิ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาสตามการเพิ่มขึ้นของผลผลิตในหลายรายการ อาทิ กลุ่มไม้ผล อ้อย และข้าวเปลือก เช่นเดียวกับหมวดปศุสัตว์ที่ขยายตัวต่อเนื่อง ตามการเพิ่มขึ้นของผลผลิตไก่เนื้อ โคเนื้อ และสุกร เป็นสำคัญ และหมวดประมงกลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส โดยการผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ (1) กลุ่มไม้ผล เพิ่มขึ้นร้อยละ 4.7 (2) อ้อย เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.9 (3) กุ้งขาวแวนนาไม เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.4 (4) ข้าวเปลือก เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.1 และ (5) ไก่เนื้อ เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.9 ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ บางรายการปรับตัวลดลง ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน (ลดลงร้อยละ 24.6) ยางพารา (ลดลงร้อยละ 0.3) และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ลดลงร้อยละ 0.2) ส่วนดัชนีราคาสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 7.2 ต่อเนื่องจากร้อยละ 7.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ได้แก่ (1) ยางพารา เพิ่มขึ้นร้อยละ 42.8 (2) ปาล์มน้ำมัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 40.0 (3) สุกร เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.7 (4) อ้อย เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.2 และ (5) กุ้งขาวแวนนาไม เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.3 ตามลำดับ ขณะที่สินค้าเกษตรสำคัญ ๆ ที่ราคาปรับตัวลดลง เช่น มันสำปะหลัง (ลดลงร้อยละ 31.1) ข้าวเปลือก (ลดลงร้อยละ 4.7) และโคเนื้อ (ลดลงร้อยละ 12.0) ตามลำดับ การเพิ่มขึ้นของดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร และดัชนีราคาสินค้าเกษตรส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 8.4

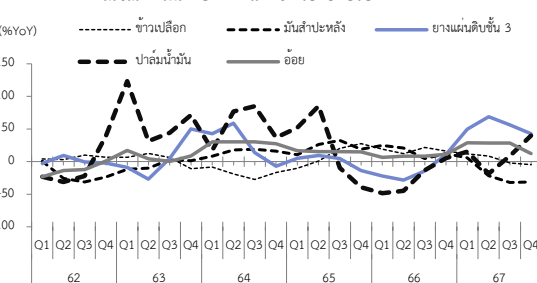
รวมทั้งปี 2567 การผลิตสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมงลดลงร้อยละ 1.0 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.0 ในปี 2566

GDP สาขาเกษตรกรรมฯ ปรับตัวเพิ่มขึ้นเป็นครั้งแรกในรอบ 4 ไตรมาส ราคาสินค้าเกษตรปรับตัวเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ส่งผลให้รายได้เกษตรกรโดยรวมขยายตัวต่อเนื่อง

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ราคาสินค้าเกษตรปรับตัวเพิ่มขึ้น 3 รายการ ได้แก่ ยางพารา อ้อย และปาล์มน้ำมัน ในขณะที่ มันสำปะหลัง และข้าวเปลือกปรับตัวลดลง

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

สาขาเกษตรกรรมกลับมาขยายตัวเป็นครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส ส่วนสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารและการขายปลีก ขยายตัวเร่งขึ้น ขณะที่สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมชะลอลง

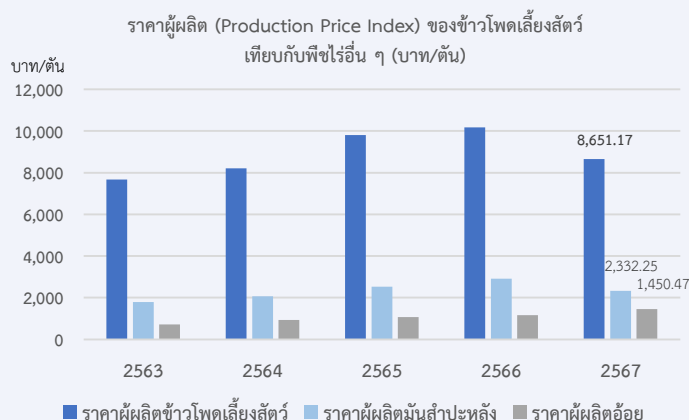
สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมงเพิ่มขึ้นครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาส ร้อยละ 1.2 ตามการเพิ่มขึ้นของผลผลิตสินค้าเกษตรทุกหมวด ส่วนดัชนีราคาสินค้าเกษตรเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4

การเพิ่มขึ้นของทั้งดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรและดัชนีราคาสินค้าเกษตรส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6

การผลิต บริโภค นำเข้า และส่งออกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ของไทย

ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ถือเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความสำคัญชนิดหนึ่งของไทย เนื่องจากผลผลิตข้าวโพดเป็นวัตถุดิบหลักที่ใช้เป็นอาหารของสัตว์ในการทำปศุสัตว์และอุตสาหกรรมการเลี้ยงสัตว์ อาทิ ไก่เนื้อ ไก่ไข่ และสุกร โดยมีสัดส่วนถึงร้อยละ 91.26 ของการผลิตข้าวโพดรวม¹

ในปี 2567 ประเทศไทยมีเนื้อที่เพาะปลูกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์อยู่ที่ 6.46 ล้านไร่ ลดลงร้อยละ 1.4 จากปีก่อน และลดลงร้อยละ 8.8 จากปี 2563 เนื่องจากการแพร่ระบาดของโรคหนอนกระทู้ข้าวโพดลายจุด (Fall Armyworm) ในหลายจังหวัดของประเทศไทย รวมทั้งต้นทุนการผลิตที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น อาทิ ราคาน้ำมัน ยาปราบศัตรูพืชและเวชพืช และเมล็ดพันธุ์ ทำให้เกษตรกรเริ่มปรับเปลี่ยนไปปลูกพืชชนิดอื่นที่ใช้ปุ๋ยน้อยกว่า มีความต้องการอุปโภคบริโภคที่ขยายตัวต่อเนื่อง และราคาอยู่ในเกณฑ์สูง เช่น มันสำปะหลัง และอ้อยโรงงาน เป็นต้น ส่งผลให้ประเทศไทยสามารถผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ได้เพียง 4.74 ล้านตัน หรือคิดเป็นเพียงร้อยละ 53.20 ของความต้องการอุปโภคบริโภคข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ภายในประเทศ สะท้อนให้เห็นว่าผลผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ที่ผลิตได้ภายในประเทศยังมีปริมาณน้อยกว่าความต้องการอุปโภคบริโภค

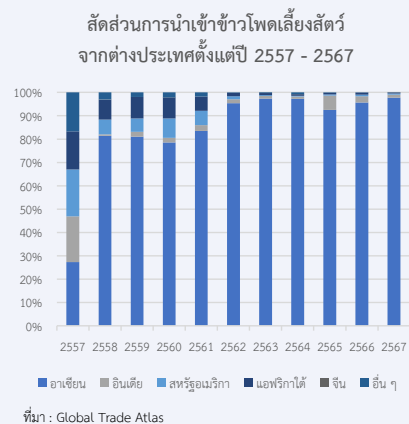

ที่มา: CEIC

¹ เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณการผลิตข้าวโพดหวานในปี 2565 ข้อมูลจากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

การผลิต บริโภค นำเข้า และส่งออกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ของไทย (ต่อ)

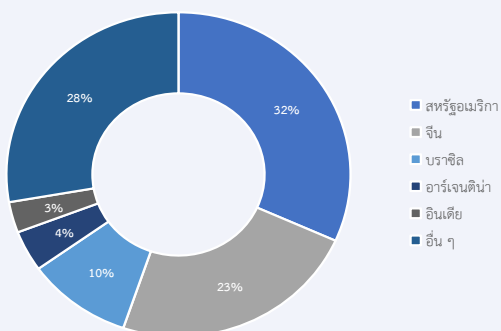
ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ภายในประเทศ ทำให้ต้องนำเข้าข้าวโพดเลี้ยงสัตว์เพื่อทดแทนในอุปสงค์ส่วนที่ขาดจากประเทศผู้ส่งออก ประกอบกับเมื่อพิจารณาราคาข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ของประเทศผู้ส่งออกข้าวโพดเลี้ยงสัตว์รายสำคัญ อาทิ สหรัฐฯ จีน และบราซิล พบว่าต่ำกว่าราคาขายในประเทศ โดยในปี 2567 ไทยนำเข้าข้าวโพดเลี้ยงสัตว์จากประเทศเมียนมาและลาวในสัดส่วนร้อยละ 84.95 และร้อยละ 11.35 ตามลำดับ จากการมูลค่าการนำเข้าทั้งหมด และมีแนวโน้มจะนำเข้าข้าวโพดเลี้ยงสัตว์จากประเทศในภูมิภาคอาเซียนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นผลมาจากความตกลงภายใต้เขตการค้าเสรีอาเซียน (ASEAN Free Trade Area: AFTA) ว่าด้วยเรื่องการนำเข้าข้าวโพดที่ใช้เป็นวัตถุดิบอาหารสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักร โดยผู้นำเข้าข้าวโพดเลี้ยงสัตว์จะได้รับสิทธิพิเศษทางด้านภาษีศุลกากรและการยกเว้นค่าธรรมเนียมพิเศษในการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2568 ในขณะที่ไทยมีสัดส่วนการนำเข้าจากประเทศนอกภูมิภาคทั้งหมดเพียงร้อยละ 2.26 โดยนำเข้าจากอินเดีย (สัดส่วนร้อยละ 1.29) สหรัฐอเมริกา (สัดส่วนร้อยละ 0.49) และแอฟริกาใต้ (สัดส่วนร้อยละ 0.44) ตามลำดับ

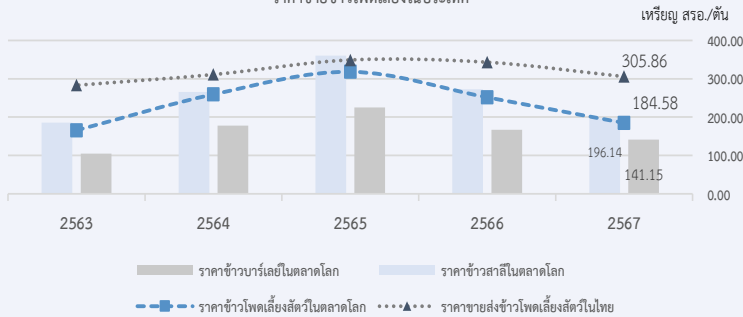
ปี	ปริมาณความต้องการใช้ในประเทศ (ล้านตัน)	เนื้อที่เพาะปลูก (ล้านไร่)	ผลผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ล้านตัน)	ผลผลิตเพื่อทดแทนข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ล้านตัน)	การส่งออก		การนำเข้า	
					ปริมาณ (ล้านตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ (ล้านตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
2563	8.34	7.08	4.99	1.76	0.00	6.00	1.59	8,687.96
2564	8.57	6.82	4.85	1.89	0.03	257.00	1.83	12,722.79
2565	8.11	6.40	4.70	1.93	0.00	11.00	1.48	15,022.42
2566	8.44	6.55	4.76	2.35	0.00	2.00	1.33	15,187.93
2567	8.91	6.46	4.74	2.16	0.00	0.00	2.01	19,433.32

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรมศุลกากร กระทรวงการคลัง และสมาคมผู้ผลิตอาหารสัตว์ไทย

สัดส่วนปริมาณผลผลิตข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ล้านตัน) ของ 5 ประเทศสำคัญในการเพาะปลูก 2566/67

ราคาข้าวบาร์เลย์ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ และข้าวสาลีในตลาดโลก เทียบกับราคาขายข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ในประเทศ

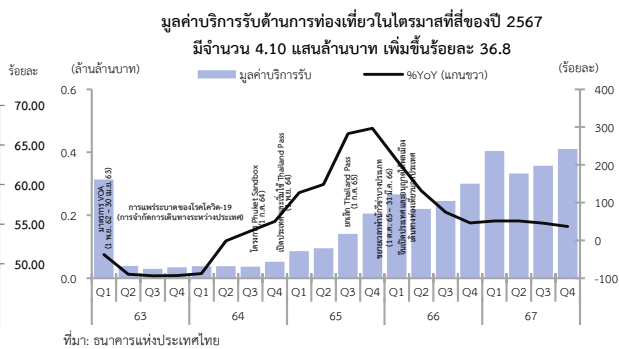
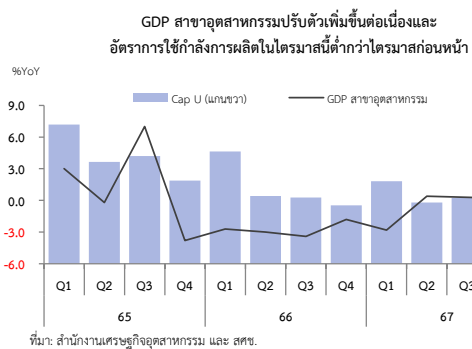

สาขาอุตสาหกรรม: ขยายตัวร้อยละ 0.2 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 0.3 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการปรับตัวดีขึ้นของการส่งออก ซึ่งส่งผลให้การผลิตอุตสาหกรรมกลุ่มการผลิตเพื่อส่งออก (สัดส่วนส่งออกมากกว่าร้อยละ 60) ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง (ร้อยละ 21.2) การผลิตเครื่องจักรอื่น ๆ ที่ใช้งานทั่วไป (ร้อยละ 11.4) และการผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย (ยกเว้นร้านตัดเย็บเสื้อผ้า) (ร้อยละ 28.9) ตามลำดับ ส่วนการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง อาทิ การผลิตเฟอร์นิเจอร์ (ลดลงร้อยละ 23.9) ในขณะที่การผลิตอุตสาหกรรมที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30 - 60 ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตยานยนต์ (ลดลงร้อยละ 20.7) การทอผ้า (ลดลงร้อยละ 9.9) และการผลิตจักรยานยนต์ (ลดลงร้อยละ 6.2) ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม การผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ การผลิตน้ำตาล (ร้อยละ 18.9) และการผลิตมอเตอร์ไฟฟ้า เครื่องกำเนิดไฟฟ้า หม้อแปลงไฟฟ้า และอุปกรณ์ควบคุมและจ่ายไฟฟ้า (ร้อยละ 15.1) และการผลิตอุตสาหกรรมกลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศ (สัดส่วนส่งออกน้อยกว่าร้อยละ 30) ลดลงครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส โดยการผลิตสินค้าสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์คอนกรีต ปูนซีเมนต์ และปูนปลาสเตอร์ (ลดลงร้อยละ 7.2) และการผลิตสายไฟฟ้าและเคเบิลสำหรับงานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์อื่น ๆ (ลดลงร้อยละ 35.1) ขณะที่การผลิตพลาสติกและยางสังเคราะห์ขั้นต้นเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.2

สาขาอุตสาหกรรมขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 0.2 ตามการขยายตัวของกลุ่มการผลิตเพื่อการส่งออก เป็นสำคัญ ในขณะที่กลุ่มการผลิตเพื่อบริโภคภายในประเทศและกลุ่มการผลิตที่มีสัดส่วนการส่งออกในช่วงร้อยละ 30-60 ปรับตัวลดลง

สำหรับอัตราการใช้จ่ายการลงทุนในไตรมาสนี้เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 57.27 ต่ำกว่าร้อยละ 58.32 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 57.36 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยในอุตสาหกรรมสำคัญ 30 รายการ มีอุตสาหกรรมที่มีการใช้จ่ายการลงทุนสูงกว่าร้อยละ 80.00 จำนวน 3 รายการ ได้แก่ การผลิตผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกลั่นปิโตรเลียม (ร้อยละ 88.32) การฆ่าสัตว์ปีกและการผลิตเนื้อสัตว์ปีกสด แช่เย็น หรือแช่แข็ง (ร้อยละ 81.43) และการผลิตพลาสติกและยางสังเคราะห์ขั้นต้น (ร้อยละ 81.27) ขณะที่อุตสาหกรรมที่มีการใช้จ่ายการลงทุนต่ำกว่าร้อยละ 50.00 มีจำนวน 11 รายการ ที่สำคัญ เช่น การผลิตยานยนต์ (ร้อยละ 49.63) การแปรรูปและการถนอมผลไม้และผัก (ร้อยละ 48.50) และการผลิตเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย (ยกเว้นร้านตัดเย็บเสื้อผ้า) (ร้อยละ 48.22) เป็นต้น

รวมทั้งปี 2567 การผลิตสาขาการผลิตอุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 0.5 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.7 ในปี 2566 และอัตราการใช้จ่ายการลงทุนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 58.44 เทียบกับร้อยละ 59.61 ในปี 2566

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร: ขยายตัวร้อยละ 10.2 เติบโตขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 8.4 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการขยายตัวต่อเนื่องของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ และการขยายตัวของนักท่องเที่ยวภายในประเทศ (ไทยเที่ยวไทย) โดยในไตรมาสนี้ มีนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยจำนวน 9.457 ล้านคน (คิดเป็นร้อยละ 96.32 ของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศในช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19) เพิ่มขึ้นร้อยละ 16.8 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 21.1 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางมาไทยสูงที่สุด 5 อันดับแรก ประกอบด้วย จีน 1.478 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 15.63) มาเลเซีย 1.210 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 12.79) อินเดีย 0.593 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 6.27) รัสเซีย 0.586 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 6.19) และเกาหลีใต้ 0.486 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 5.14) ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลจากการขยายระยะเวลาและจำนวนประเทศในการดำเนินการยกเว้นวีซ่า¹ ประกอบกับการมีวันหยุดยาวในหลายประเทศช่วงสิ้นปี สำหรับมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยว² ในไตรมาสนี้อยู่ที่ 4.103 แสนล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 84.25 ของมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวในช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19) เพิ่มขึ้นร้อยละ 36.8 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 45.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนการท่องเที่ยวภายในประเทศของนักท่องเที่ยวชาวไทย (ไทยเที่ยวไทย) มีจำนวน 70.643 ล้านคน-ครั้ง ขยายตัวร้อยละ 5.9 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 6.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากช่วงวันหยุดยาวในช่วงสิ้นปี ประกอบกับการดำเนินการมาตรการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวในประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยจังหวัดที่มีผู้เยี่ยมชมคนไทยสูงที่สุด 5 อันดับแรก (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ได้แก่ ชลบุรี 5.070 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 7.18) กาญจนบุรี 3.750 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 5.31) ประจวบคีรีขันธ์ 2.665 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 3.77) เพชรบุรี 2.621 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 3.71) และพระนครศรีอยุธยา 2.519 ล้านคน-ครั้ง (สัดส่วนร้อยละ 3.57) สำหรับรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย³ ในไตรมาสนี้อยู่ที่ 2.72 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.7 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 10.8 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยจังหวัดที่มีรายรับที่แท้จริงจากผู้เยี่ยมชมคนไทยสูงที่สุด 5 อันดับแรก (ไม่รวมกรุงเทพมหานคร) ได้แก่ ชลบุรี (สัดส่วนร้อยละ 12.63) เชียงใหม่ (สัดส่วนร้อยละ 6.98) เชียงราย (สัดส่วนร้อยละ 4.37) ประจวบคีรีขันธ์ (สัดส่วนร้อยละ 4.21) และเพชรบุรี (สัดส่วนร้อยละ 3.15) ตามลำดับ การเพิ่มขึ้นของทั้งมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวและมูลค่าการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวชาวไทย

อัตราการใช้จ่ายการลงทุนเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 57.27 ต่ำกว่าร้อยละ 58.32 ในไตรมาสก่อนหน้า และต่ำกว่าร้อยละ 57.36 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 12 ร้อยละ 10.2 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวต่อเนื่องของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ และการขยายตัวจากการท่องเที่ยวภายในประเทศ (ไทยเที่ยวไทย)

รายรับรวมจากการท่องเที่ยวในไตรมาสนี้อยู่ที่ 6.83 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 27.5

อัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 73.74 สูงกว่าร้อยละ 68.60 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าร้อยละ 73.55 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

¹ เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2567 รัฐบาลได้ประกาศขยายระยะเวลาและจำนวนประเทศในการดำเนินการยกเว้นวีซ่าสำหรับนักท่องเที่ยวจากเดิม 61 ประเทศ เป็น 93 ประเทศ และมาตรการให้สิทธิ Visa on Arrival จากเดิม 19 ประเทศเป็น 31 ประเทศ

² มูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยว จากตารางดุลการชำระเงิน ของ ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.)

³ รายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย จากตารางสรุปสถานการณ์พักแรม จำนวนผู้เยี่ยมชม และรายได้จากผู้เยี่ยมชม ของ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (กก.)

ส่งผลให้ในไตรมาสนี้มีรายรับรวมจากการท่องเที่ยว⁴อยู่ที่ 6.83 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 27.5 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 29.8 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับอัตราการเข้าพักในไตรมาสนี้เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 73.74 สูงกว่าร้อยละ 68.60 ในไตรมาสก่อนหน้า และสูงกว่าร้อยละ 73.55 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

รวมทั้งปี 2567 สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารขยายตัวร้อยละ 9.5 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.3 ในปี 2566 โดยนักท่องเที่ยวต่างประเทศมีจำนวน 35.546 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 26.3 และมูลค่ารายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ 1.504 ล้านล้านบาท (เพิ่มขึ้นร้อยละ 45.8) เมื่อรวมกับรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย 0.975 ล้านล้านบาท (เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.5) ส่งผลให้รายรับรวมจากการท่องเที่ยวมีมูลค่า 2.478 ล้านล้านบาท (เพิ่มขึ้นร้อยละ 31.1) สำหรับอัตราการเข้าพักเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 71.88 สูงกว่าร้อยละ 69.22 ในปีก่อน

สาขาการขนส่งและการขายปลีก การช้อปปิ้งและจักรยานยนต์: เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.9 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 3.6 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของดัชนีรวมการขนส่งและการขายปลีก การช้อปปิ้งและจักรยานยนต์ โดย (1) **ดัชนีการขนส่ง (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์)** เพิ่มขึ้นร้อยละ 8.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 6.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นในหมวดการขนส่งเครื่องบินในครัวเรือน และหมวดการขนส่งอาหารเครื่องดื่มและยาสูบ เป็นสำคัญ (2) **ดัชนีการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์)** ขยายตัวร้อยละ 10.1 เทียบกับร้อยละ 17.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของหมวดร้านขายปลีกสินค้าประเภทอื่น ๆ โดยเฉพาะหมวดร้านขายปลีกในร้านค้าทั่วไป และหมวดร้านขายปลีกเชื้อเพลิงยานยนต์ ตามลำดับ ในขณะที่ (3) **ดัชนีการขนส่ง การขายปลีก การช้อปปิ้งและจักรยานยนต์** ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 11.9 เทียบกับการลดลงร้อยละ 5.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงในหมวดการช้อปปิ้งและจักรยานยนต์ หมวดการขนส่งชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมของยานยนต์ และหมวดการขายปลีกการบำรุงรักษาและการซ่อมจักรยานยนต์ชิ้นส่วนและอุปกรณ์เสริมที่เกี่ยวข้อง เป็นสำคัญ ในขณะที่หมวดการบำรุงรักษาและการซ่อมยานยนต์ปรับตัวเพิ่มขึ้น

รวมทั้งปี 2567 สาขาการขนส่งและการขายปลีก การช้อปปิ้งและจักรยานยนต์เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.8 เทียบกับร้อยละ 3.9 ในปี 2566

สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า: ขยายตัวร้อยละ 9.0 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 9.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวในเกณฑ์สูงของบริการขนส่งทางอากาศ และการขยายตัวต่อเนื่องของบริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียง เป็นสำคัญ โดยในไตรมาสนี้ บริการขนส่งเพิ่มขึ้นทุกประเภท ประกอบด้วย (1) **บริการขนส่งทางอากาศ** เพิ่มขึ้นในเกณฑ์สูงร้อยละ 29.0 ต่อเนื่องจากร้อยละ 28.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของปริมาณการขนส่งทางอากาศ ทั้งผู้โดยสารและสินค้า (2) **บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียง** เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.8 เทียบกับร้อยละ 5.6 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของปริมาณผู้ใช้บริการรถสาธารณะ ปริมาณการใช้ก๊าซปิโตรเลียมเหลว ปริมาณผู้โดยสารรถไฟไฟฟ้า ปริมาณการใช้น้ำมันเบนซินและน้ำมันดีเซล และปริมาณการจดทะเบียนรถบรรทุก และ (3) **บริการขนส่งทางน้ำ** เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0 ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของการส่งออกและนำเข้าสินค้าทางน้ำ สำหรับบริการสนับสนุนการขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.0 เทียบกับร้อยละ 11.4 ในไตรมาสก่อนหน้า และบริการไปรษณีย์เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.1 เทียบกับร้อยละ 6.1 ในไตรมาสก่อนหน้า

รวมทั้งปี 2567 สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.0 เทียบกับร้อยละ 8.8 ในปี 2566 โดยบริการขนส่ง ประกอบด้วย บริการขนส่งทางอากาศขยายตัวร้อยละ 26.9 บริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียงขยายตัวร้อยละ 5.5 และบริการขนส่งทางน้ำเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.3 ตามลำดับ ส่วนบริการสนับสนุนการขนส่งขยายตัวร้อยละ 11.3 และบริการไปรษณีย์ขยายตัวร้อยละ 7.0

สาขาการก่อสร้าง: ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 18.3 เร่งขึ้นจากการขยายตัวร้อยละ 15.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นในเกณฑ์สูงของการก่อสร้างภาครัฐ โดยเฉพาะการก่อสร้างของรัฐบาล ในขณะที่การก่อสร้างภาคเอกชนลดลงต่อเนื่อง โดยในไตรมาสนี้ การก่อสร้างภาครัฐขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 40.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 31.9 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการก่อสร้างของรัฐบาลขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 67.9 ตามการเพิ่มขึ้นของการก่อสร้างโครงการสำคัญ ๆ ของกระทรวงคมนาคม (คค.) อาทิ โครงการโครงข่ายทางหลวงแผ่นดิน โครงข่ายทางหลวงชนบทได้รับการบำรุงรักษา และโครงการพัฒนาทางและสะพาน โครงข่ายทางหลวงชนบทสนับสนุนด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ ส่วนการก่อสร้างของรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 11 ร้อยละ 3.4 ตามการปรับตัวเพิ่มขึ้นของการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนในการพัฒนา

สาขาการขนส่งและการขายปลีก การช้อปปิ้งและจักรยานยนต์เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 19 ร้อยละ 3.9 เร่งขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า ตามการเร่งขึ้นของการใช้จ่ายภาคครัวเรือน และการขยายตัวต่อเนื่องของภาคบริการด้านการท่องเที่ยว

สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 13 ร้อยละ 9.0 ตามการขยายตัวในเกณฑ์สูงของบริการขนส่งทางอากาศ และการขยายตัวต่อเนื่องของบริการขนส่งทางบกและท่อลำเลียง เป็นสำคัญ

สาขาการก่อสร้างเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 18.3 ตามการเพิ่มขึ้นในเกณฑ์สูงของการก่อสร้างภาครัฐ โดยเฉพาะการก่อสร้างของรัฐบาล ในขณะที่การก่อสร้างภาคเอกชนลดลงต่อเนื่อง

⁴ รายรับรวมจากการท่องเที่ยว คือ ผลรวมของมูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวและรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย

โครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ ๆ เช่น โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วงเตาปูน - ราษฎร์บูรณะ (รฟม.) และโครงการพัฒนาระบบส่งและจำหน่ายระยะที่ 2 (กฟภ.) ตามลำดับ ในขณะที่การก่อสร้างภาคเอกชนลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 3.9 เทียบกับการลดลงร้อยละ 6.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องของการก่อสร้างที่อยู่อาศัยทุกประเภท การก่อสร้างอื่น ๆ และการก่อสร้างอาคารที่มีใช้ที่อยู่อาศัยทุกประเภท ยกเว้นการก่อสร้างอาคารโรงงานอุตสาหกรรมที่ขยายตัวต่อเนื่อง สำหรับดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 0.4 ตามการเพิ่มขึ้นของราคาหมวดวัสดุก่อสร้างอื่น ๆ (ร้อยละ 5.8) หมวดอุปกรณ์ไฟฟ้าและประปา (ร้อยละ 2.8) หมวดผลิตภัณฑ์คอนกรีต (ร้อยละ 1.3) หมวดไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ (ร้อยละ 1.5) เป็นสำคัญ ในขณะที่ราคาวัสดุก่อสร้างสำคัญ ๆ ที่ปรับตัวลดลง อาทิ หมวดเหล็ก (ลดลงร้อยละ 2.8) และหมวดซีเมนต์ (ลดลงร้อยละ 0.9)

รวมทั้งปี 2567 สาขาการก่อสร้างเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.6 ในปี 2566 โดยการก่อสร้างภาครัฐเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.3 (การก่อสร้างของรัฐบาลเพิ่มขึ้นร้อยละ 6.4 ส่วนการก่อสร้างของรัฐวิสาหกิจเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.5) และการก่อสร้างภาคเอกชนลดลงร้อยละ 2.1

ผู้มีงานทำ: จำนวนผู้มีงานทำปรับตัวลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ตามการลดลงของผู้มีงานทำในภาคเกษตร เป็นสำคัญ ในขณะที่ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 11 ส่วนอัตราการว่างงานต่ำกว่าไตรมาสก่อนหน้าแต่สูงกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยในไตรมาสที่สี่ของปี 2567 ผู้มีงานทำมีจำนวนทั้งสิ้น 40.11 ล้านคน ลดลงร้อยละ 0.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 0.1 ในไตรมาสก่อนหน้า จำแนกเป็น ผู้มีงานทำชาวไทยจำนวน 36.75 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 91.64) ลดลงร้อยละ 2.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.8 ในไตรมาสก่อนหน้า และผู้มีงานทำชาวต่างด้าวจำนวน 3.35 ล้านคน (สัดส่วนร้อยละ 8.36) เพิ่มขึ้นร้อยละ 28.3 เทียบกับร้อยละ 22.2 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยผู้มีงานทำภาคเกษตร (สัดส่วนร้อยละ 29.65) ปรับตัวลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ร้อยละ 3.6 สอดคล้องกับการลดลงของผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญ บางรายการ เช่น ปาล์มน้ำมัน ยางพารา และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น ในขณะที่ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร (สัดส่วนร้อยละ 70.35) เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 11 ร้อยละ 1.1 ตามการเพิ่มขึ้นของผู้มีงานทำในสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร สาขาอุตสาหกรรม และสาขาการก่อสร้าง เป็นสำคัญ ส่วนสาขาขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยานยนต์ปรับตัวลดลง สำหรับอัตราการว่างงานในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 0.88 ต่ำกว่าร้อยละ 1.02 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ 0.81 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยมีผู้ว่างงานเฉลี่ยจำนวน 3.58 แสนคน ต่ำกว่าผู้ว่างงานจำนวน 4.14 แสนคน ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าผู้ว่างงานจำนวน 3.29 แสนคน ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

เฉลี่ยทั้งปี 2567 ผู้มีงานทำลดลงร้อยละ 0.3 ตามการลดลงของผู้มีงานทำในภาคเกษตรเป็นสำคัญ และอัตราการว่างงานเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 1.00

ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 0.4 ตามการเพิ่มขึ้นของราคาหมวดวัสดุก่อสร้างอื่น ๆ หมวดอุปกรณ์ไฟฟ้าและประปา และหมวดผลิตภัณฑ์คอนกรีต เป็นสำคัญ

จำนวนผู้มีงานทำปรับตัวลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ตามการปรับตัวลดลงต่อเนื่องของผู้มีงานทำในภาคเกษตร เป็นสำคัญ ในขณะที่ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรเพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 11

อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 0.88 ต่ำกว่าไตรมาสก่อนหน้าแต่สูงกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

การจ้างงานจำแนกตามสาขาการผลิต

%YOY	สัดส่วน Q4/67	2566						2567			
		ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4
ผู้มีงานทำรวม	100.00	1.8	2.4	1.7	1.3	1.7	-0.3	-0.1	-0.4	-0.1	-0.4
- ภาคเกษตร	29.65	1.2	1.6	-0.2	2.0	1.0	-4.4	-5.7	-5.0	-3.4	-3.6
- นอกภาคเกษตร	70.35	2.0	2.7	2.5	1.0	2.0	1.5	2.2	1.5	1.4	1.1
อุตสาหกรรม	15.57	0.1	0.4	0.3	0.6	-2.3	0.4	0.7	2.2	-1.4	0.3
ก่อสร้าง	5.56	2.1	-1.8	6.0	2.9	3.1	2.0	5.0	1.5	0.7	0.5
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ฯ ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	17.10	1.8	4.4	0.5	-0.2	3.8	-0.7	-0.4	0.2	-0.8	-1.8
8.71	9.3	8.2	11.7	8.3	8.0	7.7	10.6	4.9	6.1	9.4	
กำลังแรงงานรวม (ล้านคน)		40.45	40.28	40.31	40.53	40.67	40.36	40.23	40.18	40.48	40.54
จำนวนผู้มีงานทำ (ล้านคน)		39.92	39.63	39.68	40.09	40.25	39.81	39.58	39.50	40.04	40.11
จำนวนผู้ว่างงาน (ล้านคน)		0.40	0.42	0.43	0.40	0.33	0.40	0.41	0.43	0.41	0.36
อัตราการว่างงาน (%)		0.98	1.05	1.06	0.99	0.81	1.00	1.01	1.07	1.02	0.88

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.)

สถานการณ์ด้านแรงงานในระบบประกันสังคม: จำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง โดยสัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 ต่ำกว่าไตรมาสก่อนหน้าแต่สูงกว่าไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ในไตรมาสที่สี่ของปี 2567 ผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.7 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ประกอบด้วย ผู้ประกันตนภาคบังคับตามมาตรา 33 เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.1 ในไตรมาสก่อนหน้า และผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 40) เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.5 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ในขณะที่ ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (มาตรา 39) ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 10 ร้อยละ 4.3 เทียบกับการลดลงร้อยละ 6.0 ในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับสัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 ในไตรมาสนี้ อยู่ที่ร้อยละ 1.81 ต่ำกว่าร้อยละ 1.93 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าร้อยละ 1.74 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยมีจำนวนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานตามมาตรา 33 เฉลี่ยจำนวน 2.18 แสนคน ต่ำกว่าจำนวน 2.33 แสนคน ในไตรมาสก่อนหน้า แต่สูงกว่าจำนวน 2.06 แสนคน ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน

จำนวนผู้ประกันตน (ม.33 ม.39 และ ม.40) และผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33

จำนวน (พันคน)	2566					2567				
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4
ผู้ประกันตนภาคบังคับ (ม.33) ^{1/}	11,891	11,689	11,725	11,842	11,891	12,081	11,883	12,006	12,096	12,081
ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (ม.39) ^{2/}	1,798	1,866	1,850	1,826	1,798	1,720	1,770	1,740	1,716	1,720
ผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (ม.40) ^{3/}	10,958	10,911	10,935	10,957	10,958	11,012	10,980	10,996	11,004	11,012
รวมผู้ประกันตน (ม.33 ม.39 และม.40)	24,647	24,466	24,511	24,625	24,647	24,813	24,634	24,742	24,816	24,813
ผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33	207	227	250	229	207	218	218	231	233	218
สัดส่วนผู้ประกันตนที่ได้รับประโยชน์กรณีว่างงานจาก ม.33 (ร้อยละ)	1.74	1.94	2.13	1.93	1.74	1.81	1.84	1.92	1.93	1.81

ที่มา: สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ: ^{1/} ผู้ประกันตนภาคบังคับ (ม.33) คือ พนักงานบริษัทเอกชนทั่วไป ซึ่งมีสถานะเป็นลูกจ้างที่ทำงานอยู่ในสถานประกอบการที่มีพนักงานตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป อายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี และไม่เกิน 60 ปี

^{2/} ผู้ประกันตนภาคสมัครใจ (ม.39) คือ บุคคลที่เคยทำงานอยู่ในบริษัทเอกชนในมาตรา 33 มาก่อนแล้วลาออกแต่ต้องการรักษาสิทธิประกันสังคมไว้ จึงสมัครเข้าใช้สิทธิประกันสังคมในมาตรา 39 แทน

^{3/} ผู้ประกันตนภาคสมัครใจ (ม.40) คือ ผู้ประกันตนในมาตรา 40 นี้คือ บุคคลที่ไม่ได้เป็นลูกจ้างในบริษัทเอกชนตามมาตรา 33 และไม่เคยสมัครเป็นผู้ประกันตนในมาตรา 39 ผู้ที่จะสมัครประกันสังคมในมาตรา 40 ได้นั้น ต้องเป็นผู้ที่ประกอบอาชีพอิสระหรือแรงงานอิสระ มีอายุไม่ต่ำกว่า 15 ปี แต่ไม่เกิน 60 ปี

การปรับขึ้นค่าจ้างขั้นต่ำในปี 2568

ตามที่คณะกรรมการค่าจ้างได้ออกประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ 13) ลงวันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2567 เพื่อกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2568 เป็นต้นไปนั้น ส่งผลให้อัตราค่าแรงขั้นต่ำเฉลี่ยอยู่ที่ 355.58 บาทต่อวัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.9 เมื่อเทียบกับปีก่อน และเมื่อพิจารณาเป็นรายจังหวัดจังหวัดที่ได้รับอัตราค่าแรงขั้นต่ำ 400.00 บาท ได้แก่ ภูเก็ต ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง และอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี และอัตราค่าแรงขั้นต่ำ 380 บาท ได้แก่ เฉพาะอำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ และอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา โดยทั้ง 7 พื้นที่นี้ปรับขึ้นค่าแรงส่วนต่างเพิ่มขึ้น 30 ถึง 55 บาทต่อวัน ขณะที่พื้นที่อื่นได้ปรับเพิ่มขึ้น 7 และ 9 บาทต่อวันเมื่อเทียบกับปีก่อน

เมื่อพิจารณาจำนวนผู้มีงานทำในไตรมาสที่สี่ของปี 2567 มีจำนวน 40.11 ล้านคน ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่าอัตราค่าแรงขั้นต่ำ¹ มีจำนวน 8.15 ล้านคน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20.32 และเมื่อจำแนกตามสาขาการผลิต พบว่า ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่าอัตราค่าแรงขั้นต่ำ ได้แก่ การเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ การเลี้ยงสัตว์ การล่าสัตว์ และกิจกรรมบริการที่เกี่ยวข้อง มีจำนวน 4,594.28 พันคน (สัดส่วนร้อยละ 56.38 ของผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่าอัตราค่าแรงขั้นต่ำทั้งหมด) คิดเป็นร้อยละ 40.16 ของผู้มีงานทำในสาขานี้ เป็นผลมาจากผู้มีงานทำในสาขานี้มีบางช่วงนอกเวลาเพาะปลูกที่ทำให้ไม่มีรายได้ ขณะที่การก่อสร้างอาคาร การบริการอาหารและเครื่องดื่มกิจกรรมบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ และการขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์) เป็นสาขาที่ใช้แรงงานเข้มข้น (Labor Intensive) ดังนั้น การปรับอัตราค่าแรงขั้นต่ำจะส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการในสาขาเหล่านี้ เนื่องจากมีสัดส่วนแรงงานที่ได้รับค่าจ้างต่ำกว่าเป็นจำนวนมาก

หน่วย : พันคน	ผู้มีงานทำ (1)	ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่าอัตราค่าแรงขั้นต่ำ (2)	สัดส่วนของผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่าอัตราค่าแรงขั้นต่ำ (%)	สัดส่วน (2)/(1) (%)
01 การเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์	11,441.00	4,594.28	56.38	40.16
41 การก่อสร้างอาคาร	1,667.23	438.64	5.38	26.31
56 การบริการอาหารและเครื่องดื่ม	3,060.25	380.67	4.67	12.44
96 กิจกรรมบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ	913.09	371.88	4.56	40.73
47 การขายปลีก (ยกเว้นยานยนต์และจักรยานยนต์)	4,713.40	348.67	4.28	7.40
อื่น ๆ	18,311.18	2,014.54	24.72	11.00
รวมทั้งประเทศ	40,106.15	8,148.69	100.00	20.32

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ ประมวลผลโดย สศช.

¹ ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่าอัตราค่าแรงขั้นต่ำ คือ ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่าอัตราค่าแรงขั้นต่ำของจังหวัดที่ผู้มีงานทำอาศัยอยู่

ด้านการคลัง

การจัดเก็บรายได้รัฐบาล ในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 (ตุลาคม - ธันวาคม 2567) รัฐบาลจัดเก็บรายได้สุทธิ 614,557.3 ล้านบาท ลดลงจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 1.4 โดย (1) การนำส่งรายได้ของรัฐวิสาหกิจลดลงร้อยละ 18.4 จากการนำส่งเงินปันผลระหว่างกาลปี 2567 ล่วงหน้าของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ก่อนกำหนดนำส่งในเดือนตุลาคม 2567 (2) การจัดเก็บรายได้ของกรมสรรพสามิตลดลงร้อยละ 1.4 เนื่องจาก (i) ภาษีรถยนต์ลดลงร้อยละ 34.4 ตามปริมาณการจำหน่ายรถยนต์ในประเทศที่ลดลงและนโยบายการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการผลิตยานยนต์ไฟฟ้า (ii) ภาษีสุราฯ ลดลงร้อยละ 28.4 ตามปริมาณการบริโภคที่ปรับตัวลดลง และ (iii) ภาษียาสูบ ลดลงร้อยละ 24.3 เนื่องจากผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีการปรับเปลี่ยนแผนการผลิตให้สอดคล้องกับปริมาณการบริโภคในปัจจุบัน และ (3) การจัดเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลลดลงร้อยละ 1.8 สอดคล้องกับผลประกอบการของภาคธุรกิจที่ปรับตัวลดลง

ผลการจัดเก็บรายได้รัฐบาลสุทธิในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 (เดือนตุลาคม - ธันวาคม 2567)

หน่วย : ล้านบาท

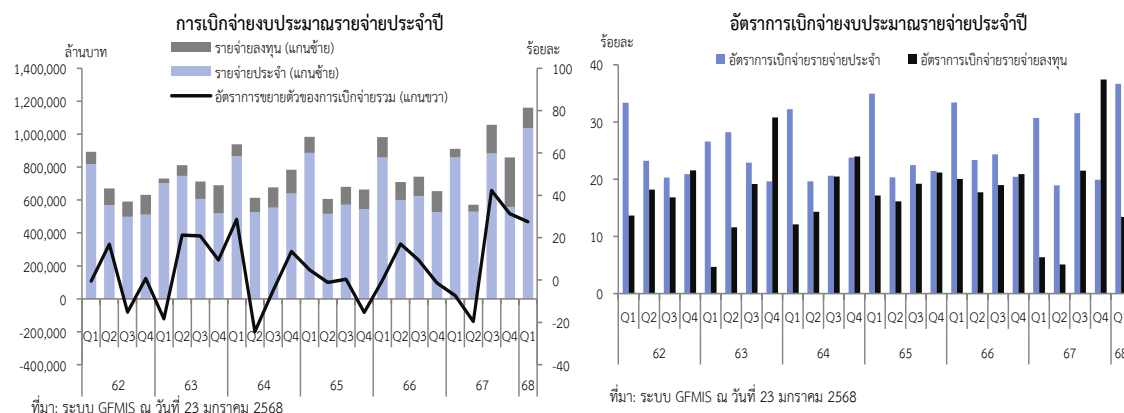
	Q1/2567	Q1/2568	เทียบกับปีก่อนหน้า		ประมาณการตามเอกสารงบประมาณฯ	เทียบกับประมาณการตามเอกสารงบประมาณฯ	
			จำนวน	ร้อยละ		จำนวน	ร้อยละ
1. กรมสรรพากร	457,329	470,348	13,019	2.8	466,385	3,963	0.8
2. กรมสรรพสามิต	124,531	122,777	-1,754	-1.4	118,000	4,777	4.0
3. กรมศุลกากร	30,205	28,903	-1,302	-4.3	30,800	-1,897	-6.2
รวมรายได้ 3 กรม	612,065	622,028	9,963	1.6	615,185	6,843	1.1
4. รัฐวิสาหกิจ	63,680	51,938	-11,741	-18.4	36,405	15,533	42.7
5. หน่วยงานอื่น	39,982	50,829	10,847	27.1	40,765	10,064	24.7
5.1 ส่วนราชการอื่น	33,102	43,754	10,652	32.2	33,825	9,929	29.4
5.2 กรมธนารักษ์	6,880	7,075	195	2.8	6,940	135	1.9
รวมรายได้จัดเก็บ (Gross)	715,727	724,795	9,068	1.3	692,355	32,440	4.7
รวมรายได้สุทธิ (Net)	623,448	614,557	-8,891	-1.4	600,424	14,133	2.4

ที่มา : กระทรวงการคลัง

การใช้จ่ายของรัฐบาล ในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 (ตุลาคม - ธันวาคม 2567) รัฐบาลมีการใช้จ่ายรวมทั้งสิ้น 1,354,847.0 ล้านบาท⁵ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 28.9 ประกอบด้วย (1) การเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 จำนวน 1,160,507.9 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 27.5 จำแนกเป็น (i) รายจ่ายประจำ จำนวน 1,035,366.9 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 20.5 คิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 36.7 เทียบกับร้อยละ 30.7 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อนและร้อยละ 19.9 ในไตรมาสก่อนหน้า และ (ii) รายจ่ายลงทุน จำนวน 125,141.0 ล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 145.1 จากฐานที่ต่ำในช่วงเดียวกันของปีก่อน เนื่องจากความล่าช้าของการประกาศใช้พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2567 คิดเป็นอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 13.4 เทียบกับร้อยละ 6.3 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อนและร้อยละ 37.5 ในไตรมาสก่อนหน้า

การจัดเก็บรายได้รัฐบาลสุทธิในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 ลดลงร้อยละ 1.4

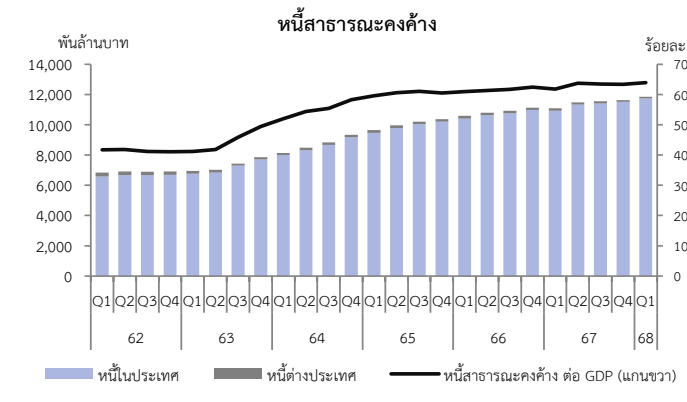
การใช้จ่ายของรัฐบาลในไตรมาสแรกปีงบประมาณ 2568 เพิ่มขึ้นร้อยละ 28.9 จากการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณกันไว้เหลือมีปี และงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ

⁵ การใช้จ่ายของรัฐบาล ประกอบด้วย (1) งบประมาณรายจ่ายประจำปี (2) งบประมาณกันไว้เบิกเหลือมีปี และ (3) งบลงทุนรัฐวิสาหกิจ (รวมการลงทุนในประเทศของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ) หักรายจ่ายลงทุนที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลือมีปี

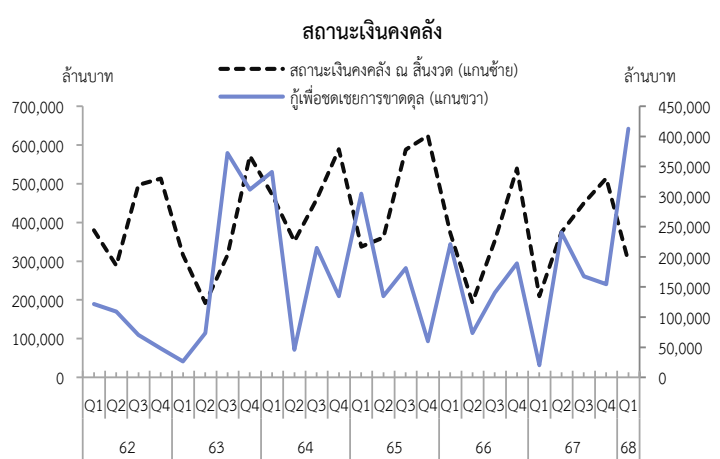
(2) การเบิกจ่ายงบประมาณกันไว้เบิกเหลือมปี จำนวน 101,152.2 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน ร้อยละ 88.6 โดยมีอัตราการเบิกจ่ายร้อยละ 36.8 และ (3) การเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ (รวมบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือที่ลงทุนในประเทศ) จำนวน 104,033.5 ล้านบาท⁶ เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อนร้อยละ 11.6 โดยเป็นผลมาจากการเบิกจ่ายเพิ่มขึ้นของบริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ และการท่าเรือแห่งประเทศไทย เป็นสำคัญ ทั้งนี้ ในไตรมาสแรกของปี รัฐวิสาหกิจที่มีมูลค่าการเบิกจ่ายสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย การรถไฟแห่งประเทศไทย และการไฟฟ้านครหลวง

หนี้สาธารณะคงค้าง ณ สิ้นไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 (เดือนธันวาคม 2567) มีมูลค่าทั้งสิ้น 11,845,610.3 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 63.9 ของ GDP เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 63.3 ณ สิ้นไตรมาสที่สี่ของปีงบประมาณ 2567 โดยเป็นเงินกู้ภายในประเทศ 11,726,329.0 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 99.0 ของหนี้สาธารณะคงค้าง และเงินกู้จากต่างประเทศ 119,281.3 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 1.0 ของหนี้สาธารณะคงค้าง โดยจำแนกเป็น หนี้ของรัฐบาล 10,510,067.1 ล้านบาท หนี้รัฐวิสาหกิจที่ไม่เป็นสถาบันการเงิน 1,051,502.1 ล้านบาท หนี้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน (รัฐบาลค้ำประกัน) 172,126.1 ล้านบาท และ หนี้หน่วยงานอื่นของรัฐ 111,914.9 ล้านบาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 88.7 ร้อยละ 8.9 ร้อยละ 1.5 และร้อยละ 0.9 ของหนี้สาธารณะคงค้าง ตามลำดับ

ที่มา: สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ

ฐานะการคลังตามระบบกระแสเงินสด ณ สิ้นไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 รัฐบาลขาดดุลงบประมาณ 649,004 ล้านบาท เมื่อรวมกับการเกินดุลเงินนอกงบประมาณ 21,725 ล้านบาท และการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล 412,753 ล้านบาท ทำให้รัฐบาลขาดดุลเงินสดหลังกู้ 214,526 ล้านบาท เมื่อรวมกับเงินคงคลังต้นงวด จำนวน 514,101 ล้านบาท ส่งผลให้เงินคงคลัง ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2567 มีจำนวนทั้งสิ้น 299,575 ล้านบาท

ที่มา: กระทรวงการคลัง

ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2567 หนี้สาธารณะคงค้างอยู่ที่ร้อยละ 63.9 ของ GDP เทียบกับร้อยละ 63.3 ในไตรมาสก่อนหน้า

เงินคงคลัง ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2567 อยู่ที่ 299,575 ล้านบาท

⁶ รวมรายจ่ายลงทุนรัฐวิสาหกิจที่ได้รับการจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณกันไว้เบิกเหลือมปี จำนวน 10,846.5 ล้านบาท

ภาวะการเงิน

อัตราดอกเบี้ยนโยบายของไทยลดลงร้อยละ 0.25 เป็นร้อยละ 2.25 ต่อปี

ในไตรมาสที่สี่ของปี 2567 คณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ในการประชุมเมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2567 มีมติปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงร้อยละ 0.25 ต่อปี จากร้อยละ 2.50 ต่อปี เป็นร้อยละ 2.25 ต่อปี ซึ่งเป็นการปรับลดครั้งแรกในรอบ 17 ไตรมาส เพื่อช่วยบรรเทาภาระหนี้สินของประชาชน ก่อนที่จะคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายในการประชุมวันที่ 18 ธันวาคม 2567 ทั้งนี้ การดำเนินนโยบายการเงินของไทยสอดคล้องกับธนาคารกลางของประเทศเศรษฐกิจหลัก อาทิ ธนาคารกลางสหรัฐฯ สหภาพยุโรป อังกฤษ และแคนาดา ที่ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเนื่องจากอัตราเงินเฟ้อมีสัญญาณที่จะกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมายอย่างชัดเจนมากขึ้น เช่นเดียวกับธนาคารกลางของประเทศในภูมิภาค อาทิ ธนาคารกลางเกาหลีใต้และฟิลิปปินส์ ที่ลดดอกเบี้ยเพื่อสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจในประเทศและรองรับความไม่แน่นอนของเศรษฐกิจโลก ขณะที่ธนาคารกลางจีนปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ลูกค้าชั้นดี (LPR) เพื่อเพิ่มสภาพคล่องในระบบการเงิน อย่างไรก็ตาม อัตราดอกเบี้ยนโยบายของไทยปรับขึ้นอีกครั้งในไตรมาสแรกปี 2568 เนื่องจากเงินเฟ้อยังคงอยู่ในระดับที่เหมาะสมต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจ และธนาคารกลางอินโดนีเซียคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อรักษาเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยน ด้านธนาคารกลางญี่ปุ่นยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ระดับเดิม เนื่องจากยังมีความกังวลต่อเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยนและเศรษฐกิจภายในประเทศ

ในเดือนมกราคม 2568 ธนาคารกลางแคนาดาและอินโดนีเซียปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจ เช่นเดียวกับธนาคารกลางยุโรปที่ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย (มีผลตั้งแต่วันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2568) เพื่อลดแรงกดดันจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจท่ามกลางอัตราเงินเฟ้อที่ปรับเข้าสู่เป้าหมาย อย่างไรก็ตาม ธนาคารกลางญี่ปุ่นปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อลดแรงกดดันเงินเฟ้อ นับเป็นอัตราดอกเบี้ยที่สูงสุดในรอบ 17 ปี นับตั้งแต่ปี 2551

อัตราดอกเบี้ยนโยบาย

(ร้อยละ) ณ สิ้นงวด	2566					2567					2568			
	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.
สหรัฐฯ	5.25-5.50	4.75-5.00	5.00-5.25	5.25-5.50	5.25-5.50	4.25-4.50	5.25-5.50	5.25-5.50	4.75-5.00	4.25-4.50	4.75-5.00	4.50-4.75	4.25-4.50	4.25-4.50
สหภาพยุโรป	4.50	3.50	4.00	4.50	4.50	3.15	4.50	4.25	3.65	3.15	3.40	3.40	3.15	3.15
อังกฤษ	5.25	4.25	5.00	5.25	5.25	4.75	5.25	5.25	5.00	4.75	5.00	4.75	4.75	4.75
แคนาดา	5.00	4.50	4.75	5.00	5.00	3.25	5.00	4.75	4.25	3.25	3.75	3.75	3.25	3.00
ไทย	2.50	1.75	2.00	2.50	2.50	2.25	2.50	2.50	2.50	2.25	2.25	2.25	2.25	2.25
รัสเซีย	16.00	7.50	7.50	13.00	16.00	21.00	16.00	18.00	19.00	21.00	21.00	21.00	21.00	21.00
อินโดนีเซีย	6.00	5.75	5.75	5.75	6.00	6.00	6.00	6.25	6.00	6.00	6.00	6.00	6.00	5.75
จีน	3.45	3.65	3.55	3.45	3.45	3.10	3.45	3.45	3.35	3.10	3.10	3.10	3.10	3.10
บราซิล	11.75	13.75	13.75	12.75	11.75	12.25	10.75	10.50	10.75	12.25	10.75	11.25	12.25	13.25
ญี่ปุ่น	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	-0.10	0.25	0.10	0.10	0.25	0.25	0.25	0.25	0.25	0.50
ฟิลิปปินส์	6.50	6.25	6.25	6.25	6.50	5.75	6.5	6.5	6.25	5.75	6.00	6.00	5.75	5.75
เกาหลีใต้	3.50	3.50	3.50	3.50	3.50	3.00	3.50	3.50	3.50	3.00	3.25	3.00	3.00	3.00
อินเดีย	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50	6.50
ออสเตรเลีย	4.35	3.60	4.10	4.10	4.35	4.35	4.35	4.35	4.35	4.35	4.35	4.35	4.35	4.35
นิวซีแลนด์	5.50	4.75	5.50	5.50	5.50	4.25	5.50	5.50	5.25	4.25	4.75	4.25	4.25	4.25
เวียดนาม	3.00	3.50	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00
มาเลเซีย	3.00	2.75	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00	3.00

ที่มา: รวบรวมโดย สศช. ณ วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2568

ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่และธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ ในขณะที่สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) คงอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก แต่ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ในไตรมาสที่สี่ของปี 2567 ธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่และธนาคารพาณิชย์ขนาดกลาง ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน จากร้อยละ 1.65 และร้อยละ 1.58 ในไตรมาสก่อนหน้า เป็นร้อยละ 1.55 และร้อยละ 1.53 ตามลำดับ พร้อมทั้งปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมแก่ลูกค้ารายใหญ่ชั้นดี (MLR) จากร้อยละ 7.25 และร้อยละ 8.30 เป็นร้อยละ 7.11 และร้อยละ 8.18 ตามลำดับ ส่วนสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (SFIs) คงอัตราดอกเบี้ยเงินฝากไว้ที่ร้อยละ 1.73 แต่ปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ จากร้อยละ 6.88 เป็นร้อยละ 6.68 ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินกู้ที่แท้จริงเฉลี่ยทุกธนาคารปรับลดลง ตามอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้น

ธนาคารแห่งประเทศไทย
ปรับลดอัตราดอกเบี้ย
นโยบาย สอดคล้องกับ
ทิศทาง การดำเนินนโยบาย
การเงินของประเทศ
เศรษฐกิจหลักและ
บางประเทศในภูมิภาค

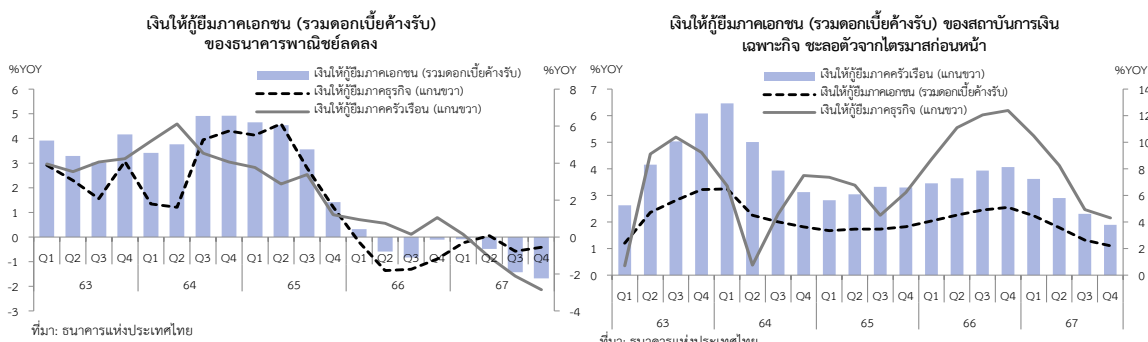
ธนาคารพาณิชย์ปรับลด
อัตราดอกเบี้ยเงินกู้และ
เงินฝาก ด้าน SFIs
คงอัตราดอกเบี้ยเงินฝาก
แต่ปรับลดอัตราดอกเบี้ย
เงินกู้

ในเดือนมกราคม 2568 ธนาคารพาณิชย์คงอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ไว้ที่ระดับเดิม ส่วนสถาบันการเงินเฉพาะกิจปรับลดอัตราดอกเบี้ยเงินฝากกลาง จากร้อยละ 1.73 เป็นร้อยละ 1.63 แต่คงอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ไว้ที่ระดับเดิม

ณ สิ้นไตรมาสที่สี่ของปี 2567 เงินให้กู้ยืมคงค้างภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงินลดลงร้อยละ 0.04 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.21 ในไตรมาสที่แล้ว เป็นการลดลงครั้งแรกนับตั้งแต่ปี 2546 ตามการลดลงของเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์และการชะลอตัวของเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

เงินให้กู้ยืมภาคเอกชนในระบบธนาคารพาณิชย์ลดลงร้อยละ 1.67 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 1.42 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นการลดลงตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 ของปี 2566 โดยเงินให้กู้ยืมในภาคธุรกิจลดลงร้อยละ 0.55 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 0.77 ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นผลจากการลดลงของเงินให้กู้ยืมแก่ธุรกิจ SMEs ที่ลดลงร้อยละ 3.04 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 3.28 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเฉพาะเงินให้กู้ยืมในสาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนยนต์ สาขาการผลิต และสาขากิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ ขณะที่สินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่กลับมาขยายตัวร้อยละ 1.58 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.63 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวของเงินให้กู้ยืมในสาขาการเงินและการประกันภัย สาขาการผลิต และสาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนยนต์ ทั้งนี้ สถาบันการเงินยังคงเข้มงวดกับหลักทรัพย์ค้ำประกันต่อเนื่องตามคุณภาพสินเชื่อโดยรวมที่ยังด้อยลง โดยเฉพาะในสาขากิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ สาขาก่อสร้าง และสาขาการขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนยนต์ สำหรับเงินให้กู้ยืมภาคครัวเรือน ลดลงร้อยละ 2.84 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.11 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของสินเชื่อเพื่อการซื้อหรือเช่าซื้อรถยนต์และรถจักรยานยนต์ และสินเชื่อเพื่อการบริโภคส่วนบุคคลอื่น ๆ เป็นสำคัญ ซึ่งเป็นผลจากภาระหนี้สินภาคครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูง และคุณภาพสินเชื่อที่ลดลง ประกอบกับธนาคารพาณิชย์เพิ่มความเข้มงวดในการให้สินเชื่อภาคครัวเรือนในทุกประเภท โดยปรับเพิ่มมูลค่าของหลักทรัพย์ค้ำประกัน (margin) สำหรับลูกค้ากลุ่มเสี่ยง และปรับเกณฑ์รายได้ให้เข้มงวดมากขึ้น เป็นต้น

เงินให้กู้ยืมภาคเอกชนของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ ในไตรมาสที่สี่ ของปี 2567 ขยายตัวร้อยละ 2.21 ชะลอตัวลงจากการขยายตัวร้อยละ 2.64 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของทั้งสินเชื่อภาคธุรกิจและสินเชื่อครัวเรือน โดยเฉพาะสินเชื่อภาคครัวเรือนที่ชะลอตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 4 ส่วนหนึ่งเป็นผลจากภาระหนี้ของภาคครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูงและคุณภาพสินเชื่อที่ลดลงต่อเนื่อง

ผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ไทยเฉลี่ย ในไตรมาสที่สี่ ของปี 2567 ธนาคารพาณิชย์มี รายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.66 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.32 ในไตรมาสก่อนหน้า และมีรายจ่ายเพิ่มขึ้นร้อยละ 5.54 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 9.87 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่รายได้ดอกเบี้ยสุทธิต่อสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดรายได้ดอกเบี้ยเฉลี่ย (NIM) อยู่ที่ร้อยละ 3.24 เทียบกับร้อยละ 3.32 ในไตรมาสก่อนหน้า และร้อยละ 3.20 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน

อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยแข็งค่าขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า โดยในไตรมาสที่สี่ของปี 2567 ค่าเงินบาทอยู่ที่เฉลี่ย 34.00 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นร้อยละ 2.34 จากค่าเฉลี่ยในไตรมาสก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม ค่าเงินบาทเคลื่อนไหวในทิศทางผันผวนตลอดทั้งไตรมาส โดยในช่วงเดือนพฤศจิกายนอ่อนค่าลงสอดคล้องกับการเคลื่อนไหวแข็งค่าขึ้นของเงินดอลลาร์ สรอ. เนื่องจากนักลงทุนคาดการณ์ว่าการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ จะล่าช้าออกไป ภายหลังจากนายโดนัลด์ ทรัมป์ ได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ เนื่องจากมีแนวโน้มนโยบายด้านเศรษฐกิจที่อาจทำให้แรงกดดันเงินเฟ้อของสหรัฐฯ สูงขึ้น ขณะที่ในช่วงเดือนธันวาคม ค่าเงินบาทกลับมาเคลื่อนไหวแข็งค่าขึ้นเล็กน้อย สอดคล้องกับการปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นของราคาทองคำ และดุลรายรับภาคการท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ทั้งนี้ เมื่อเทียบกับประเทศคู่ค้า/คู่แข่ง พบว่า เงินบาทเคลื่อนไหวในทิศทางแข็งค่าขึ้น โดยดัชนีค่าเงินบาท (NEER) เฉลี่ยอยู่ที่ 126.25 เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.62 จากไตรมาสก่อนหน้า

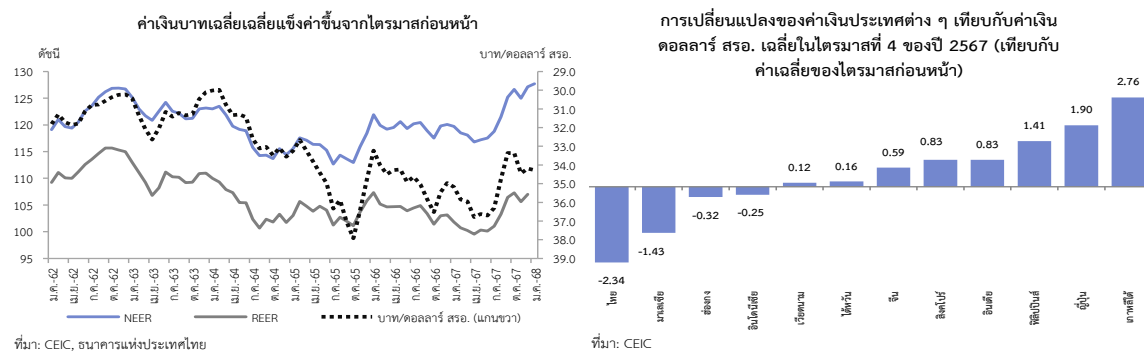
เงินให้กู้ยืมคงค้างภาคเอกชนของสถาบันรับฝากเงินลดลงครั้งแรกนับตั้งแต่ปี 2546 ตามการลดลงของเงินให้กู้ยืมของธนาคารพาณิชย์และการชะลอตัวของเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงินเฉพาะกิจ

เงินบาทเทียบกับดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยแข็งค่าขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม ค่าเงินบาทมีการเคลื่อนไหวผันผวนตลอดทั้งไตรมาส

สำหรับค่าเงินสกุลอื่นในภูมิภาคเมื่อเทียบกับเงินดอลลาร์ สรอ. เฉลี่ยแข็งค่าขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้าในทิศทางเดียวกันกับค่าเงินบาท อาทิ เงินริงกิตของมาเลเซีย (ร้อยละ 1.43) เงินดอลลาร์ฮ่องกง (ร้อยละ 0.32) และเงินรูเปียร์ของอินโดนีเซีย (ร้อยละ 0.25) อย่างไรก็ตาม ค่าเงินของประเทศในภูมิภาคที่อ่อนค่าลง ได้แก่ เงินวอนของเกาหลีใต้ (ร้อยละ 2.76) เงินเยนของญี่ปุ่น (ร้อยละ 1.90) เงินเปโซของฟิลิปปินส์ (ร้อยละ 1.41) เงินรูปีของอินเดีย (ร้อยละ 0.83) เงินดอลลาร์สิงคโปร์ (ร้อยละ 0.83) เงินหยวนของจีน (ร้อยละ 0.59) เงินดอลลาร์ไต้หวันใหม่ (ร้อยละ 0.16) และเงินดองของเวียดนาม (ร้อยละ 0.12)

รวมทั้งปี 2567 ค่าเงินบาทเคลื่อนไหวอยู่ในกรอบ 32.29 - 37.10 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. (ค่าเฉลี่ย 34.70 บาทต่อดอลลาร์ สรอ.) แข็งค่าขึ้นร้อยละ 0.32 จากปี 2566 โดยมีปัจจัยที่สำคัญมาจากการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ ที่ส่งผลให้เงินดอลลาร์ สรอ. เคลื่อนไหวอ่อนค่าลง

ในเดือนมกราคม 2568 ค่าเงินบาทเฉลี่ยอยู่ที่ 34.27 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. อ่อนค่าลงร้อยละ 0.24 จากค่าเฉลี่ยในเดือนธันวาคม 2567 แต่เคลื่อนไหวในทิศทางที่แข็งค่าตลอดทั้งเดือน สอดคล้องกับการอ่อนค่าลงของเงินดอลลาร์ สรอ. ซึ่งเป็นผลมาจากการคลายความกังวลเกี่ยวกับนโยบายขึ้นภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ที่คาดว่าจะดำเนินการอย่างค่อยเป็นค่อยไป

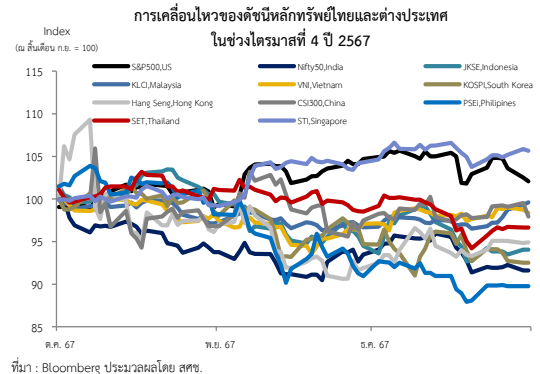
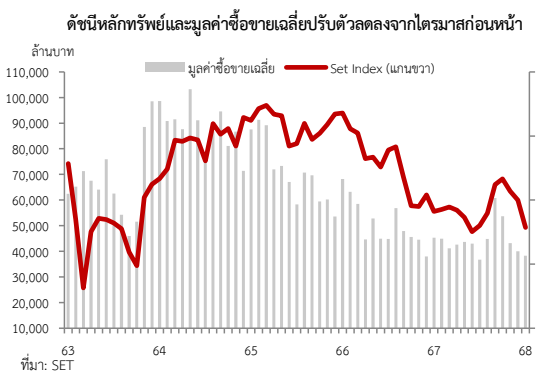

ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) ปรับตัวลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า ณ สิ้นไตรมาสที่สี่ของปี 2567 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ปิดที่ 1,400.21 จุด ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าร้อยละ 3.4 สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีตลาดหลักทรัพย์ส่วนใหญ่ทั่วโลก โดยมีปัจจัยสำคัญมาจาก (1) ความกังวลเกี่ยวกับนโยบายทางเศรษฐกิจสหรัฐฯ ภายใต้รัฐบาลของประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ ส่งผลให้นักลงทุนลดการถือครองสินทรัพย์เสี่ยง (2) ผลการประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงินสหรัฐฯ (FOMC) ประจำเดือนธันวาคมที่ส่งสัญญาณเกี่ยวกับการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ในปี 2568 อย่างค่อยเป็นค่อยไป (3) การฟื้นตัวของเศรษฐกิจจีนที่ยังคงมีความไม่แน่นอน แม้จะดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง และ (4) ความกังวลของนักลงทุนเกี่ยวกับปัญหาด้านธรรมาภิบาลของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ไทย โดยนักลงทุนต่างชาติขายสุทธิในตลาดหลักทรัพย์ไทย 52.4 พันล้านบาท เทียบกับสถานะซื้อสุทธิ 21.5 พันล้านบาทในไตรมาสก่อนหน้า สำหรับดัชนี กลุ่มอุตสาหกรรมที่ปรับตัวลดลง ได้แก่ กลุ่มสินค้าอุตสาหกรรม (ลดลงร้อยละ 14.3) กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค (ลดลงร้อยละ 14.0) กลุ่มสิ่งทอสิ่งพิมพ์และก่อสร้าง (ลดลงร้อยละ 12.9) กลุ่มบริการ (ลดลงร้อยละ 9.9) กลุ่มทรัพยากร (ลดลงร้อยละ 9.3) กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร (ลดลงร้อยละ 7.2) และ กลุ่มธุรกิจการเงิน (ลดลงร้อยละ 1.4) ขณะที่กลุ่มเทคโนโลยี เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมเดียวที่ดัชนีปรับตัวเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 19.5) สำหรับดัชนีตลาดหลักทรัพย์ของประเทศในภูมิภาคที่ปรับตัวลดลงในทิศทางเดียวกับดัชนีตลาดหลักทรัพย์ไทย ได้แก่ ฟิลิปปินส์ (ลดลงร้อยละ 10.2) อินเดีย (ลดลงร้อยละ 8.4) เกาหลีใต้ (ลดลงร้อยละ 7.5) อินโดนีเซีย (ลดลงร้อยละ 6.0) ฮ่องกง (ลดลงร้อยละ 5.1) จีน (ลดลงร้อยละ 2.1) เวียดนาม (ลดลงร้อยละ 1.6) และ มาเลเซีย (ลดลงร้อยละ 0.4) ขณะที่ดัชนีหลักทรัพย์ของประเทศในภูมิภาคที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ สิงคโปร์ (เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.6) ญี่ปุ่น (เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.2) และ ไต้หวัน (เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.6)

รวมทั้งปี 2567 ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ปิดที่ 1,400.21 จุด ลดลงร้อยละ 1.1 จากปี 2566 โดยนักลงทุนต่างชาติขายสุทธิ 147.9 พันล้านบาท ขณะที่นักลงทุนในประเทศและนักลงทุนสถาบันซื้อสุทธิ 99.1 พันล้านบาท และ 48.9 พันล้านบาท ตามลำดับ

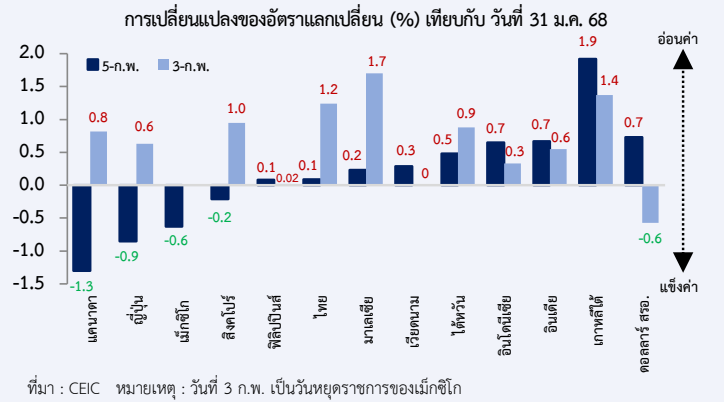
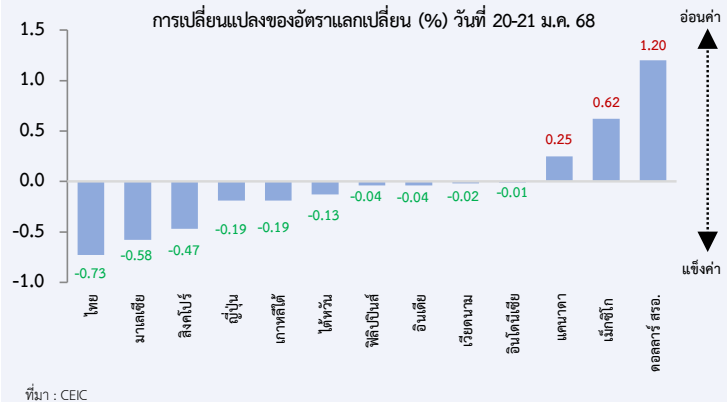
ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์ (SET Index) ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับตลาดหลักทรัพย์ของประเทศส่วนใหญ่ทั่วโลก เนื่องจากความวิตกกังวลต่อผลกระทบจากทิศทางนโยบายสหรัฐฯ หลังการเลือกตั้งและแนวโน้มการชะลอการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ

ในเดือนมกราคม 2568 ดัชนีราคาตลาดหลักทรัพย์อยู่ที่ 1,314.50 จุด ลดลงจาก ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2567 ร้อยละ 6.1 สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีตลาดหลักทรัพย์ส่วนใหญ่ในภูมิภาค โดยมีปัจจัยสำคัญมาจาก (1) ความกังวลด้านการดำเนินนโยบายทางการค้าของสหรัฐฯ (2) ความไม่แน่นอนในการปรับลดอัตราดอกเบี้ยของธนาคารสหรัฐฯ (3) การขายกองทุนรวมหุ้นระยะยาวหลังครบกำหนดการถือครองเพื่อสิทธิประโยชน์ทางภาษี และ (4) การขายหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนขนาดใหญ่ โดยเฉพาะกลุ่มเทคโนโลยี เนื่องจากการเข้ามาของบริษัทสตาร์ทอัพด้านเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ของบริษัทต่างประเทศที่มีต้นทุนต่ำ และกลุ่มธุรกิจค้าปลีกที่นักลงทุนมีความกังวลเกี่ยวกับการร่วมลงทุนเพื่อเข้าซื้อกิจการกับบริษัทในต่างประเทศ

ความผันผวนของตลาดเงินตลาดทุนภายหลังการเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐฯ ของนายโดนัลด์ ทรัมป์

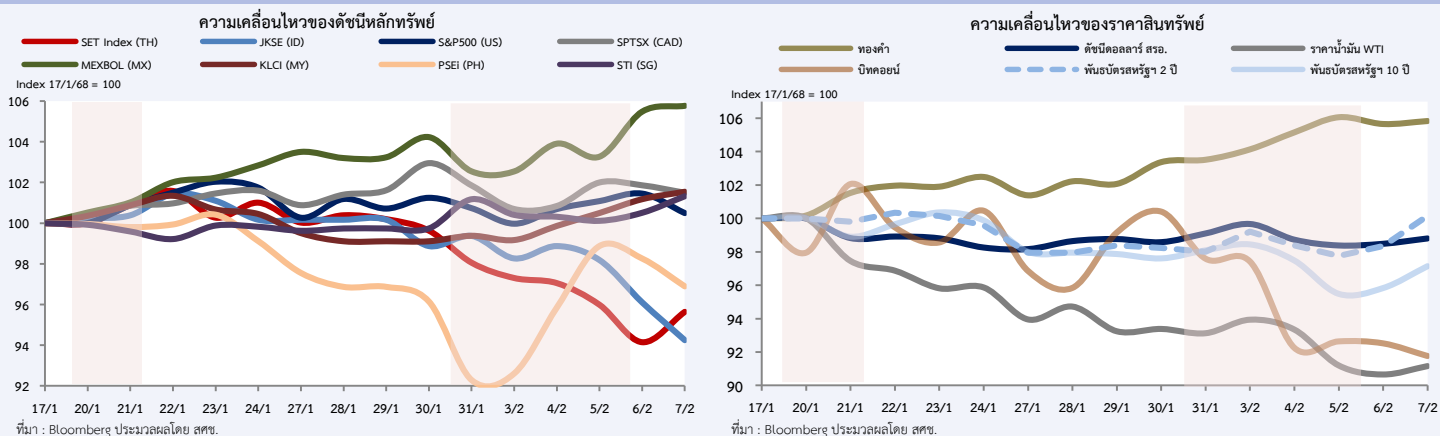
ตั้งแต่วันที่นายโดนัลด์ ทรัมป์ สาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐฯ ในวันที่ 20 มกราคม 2568 นั้น ตลาดเงินตลาดทุนทั่วโลกเผชิญความผันผวนทันที เนื่องจากการกล่าวสุนทรพจน์ของประธานาธิบดีทรัมป์ ได้มีการประกาศว่าจะเรียกเก็บภาษีนำเข้าเฉพาะจากประเทศเม็กซิโกและแคนาดา ที่ร้อยละ 25 ในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ เท่านั้น แต่ยังไม่มีการประกาศเรียกเก็บภาษีจากประเทศจีนและประเทศอื่น ๆ ที่เกินดุลการค้ากับสหรัฐฯ ส่งผลให้นักลงทุนคลายความกังวลว่ามาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ จะไม่รุนแรงดังที่ประธานาธิบดีทรัมป์ได้หาเสียงไว้ในช่วงก่อนการเลือกตั้ง ดังนั้น ในช่วงวันที่ 20 - 21 มกราคม 2568 ค่าเงินดอลลาร์ สรอ. (DXY) จึงเคลื่อนไหวอ่อนค่าลงร้อยละ 1.2 ส่วนค่าเงินเม็กซิกันเปโซและดอลลาร์แคนาดาอ่อนค่าลงร้อยละ 0.25 และ 0.62 ตามลำดับ ขณะที่อัตราแลกเปลี่ยนของประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคกลับมาเคลื่อนไหวแข็งค่าขึ้นทันที โดยเงินบาทของไทยปรับตัวแข็งค่ามากที่สุดที่ร้อยละ 0.73

อย่างไรก็ดี ในช่วงวันที่ 31 มกราคม - 1 กุมภาพันธ์ 2568 หลังจากประธานาธิบดีทรัมป์ ลงนามในคำสั่งฝ่ายบริหาร (Executive Order) กำหนดอัตราภาษีนำเข้าร้อยละ 25 สำหรับสินค้าจากเม็กซิโกและแคนาดา และร้อยละ 10 สำหรับสินค้าจากจีน โดยจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2568 ตลาดเงินตลาดทุนทั่วโลกเกิดความผันผวนขึ้นอีกครั้ง นักลงทุนส่วนใหญ่ปรับลดการถือครองสินทรัพย์เสี่ยงและเพิ่มการถือครองสินทรัพย์ปลอดภัย ส่งผลให้ดัชนีตลาดหลักทรัพย์ส่วนใหญ่ทั่วโลกปรับตัวลดลง ค่าเงินดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้น และค่าเงินของประเทศต่าง ๆ อ่อนค่าลง อย่างไรก็ดี ในช่วงวันที่ 3 กุมภาพันธ์ รัฐบาลเม็กซิโกและแคนาดาได้ประกาศให้ความร่วมมือในการจัดการปัญหาในด้านยาเสพติดและผู้อพยพผิดกฎหมาย¹ ส่งผลให้สหรัฐฯ ขยายระยะเวลาการเรียกเก็บภาษีนำเข้าออกไปอีก 30 วัน นักลงทุนจึงเริ่มคลายความกังวลและราคาสินทรัพย์ต่าง ๆ เคลื่อนไหวสวนทางจากเดิม โดยนักลงทุนกลับมาถือครองสินทรัพย์เสี่ยงอีกครั้ง

¹ ขณะที่จีนประกาศตอบโต้ ผ่านการขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากสหรัฐฯ

ความผันผวนของตลาดเงินตลาดทุนภายหลังการเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐฯ ของนายโดนัลด์ ทรัมป์ (ต่อ)

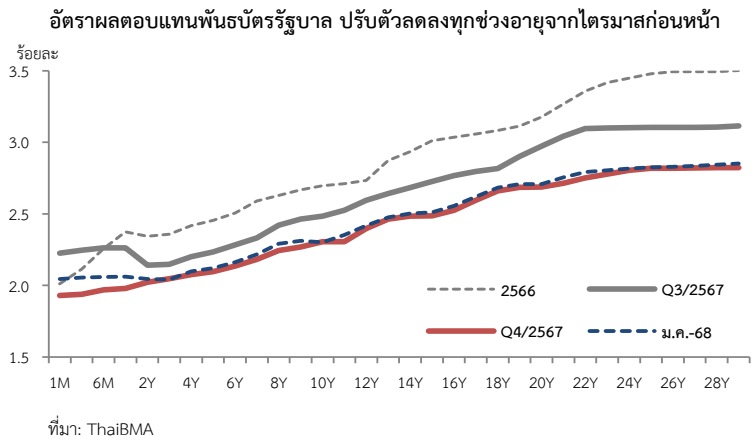
นอกจากนี้ การประกาศแนวนโยบายในเรื่องต่าง ๆ ของประธานาธิบดีทรัมป์ ยังส่งผลให้ราคาสินทรัพย์อื่น ๆ มีความผันผวนเช่นเดียวกัน โดยในช่วงวันที่ 17 มกราคม - 4 กุมภาพันธ์ 2568 ราคาน้ำมันดิบปรับตัวลดลงเนื่องจากการประกาศภาวะฉุกเฉินด้านพลังงานและลดข้อจำกัดที่เกี่ยวกับการผลิตและการบริโภคน้ำมัน ขณะเดียวกัน ความไม่แน่นอนด้านนโยบายเกี่ยวกับการสนับสนุนสินทรัพย์ดิจิทัลส่งผลให้ราคาบิทคอยน์ (Bitcoin) เคลื่อนไหวผันผวน นอกจากนี้ ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับนโยบายการค้าของประธานาธิบดีทรัมป์ ส่งผลให้ความต้องการสินทรัพย์ปลอดภัย (Safe Asset) เพิ่มสูงขึ้น เห็นได้จากอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลอ้างอิงอายุ 2 ปี และ 10 ปีของสหรัฐฯ ที่ปรับตัวลดลง และราคาทองคำที่ปรับเพิ่มขึ้นสู่ระดับสูงที่สุดเป็นประวัติการณ์ โดยการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลกระทบต่อทั้งอัตราแลกเปลี่ยน รวมถึงตลาดหลักทรัพย์ของไทยและประเทศในภูมิภาค ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องติดตามสถานการณ์ดังกล่าวอย่างใกล้ชิดเพื่อเตรียมรับมือกับความไม่แน่นอนที่อาจเกิดขึ้นในระยะต่อไป

อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยปรับตัวลดลง ในช่วงไตรมาสที่สี่ของปี 2567 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลปรับตัวลดลงทุกช่วงอายุ ซึ่งเป็นผลจาก (1) การปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของคณะกรรมการนโยบายการเงินในเดือนตุลาคม 2567 (2) ความกังวลเกี่ยวกับมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ส่งผลให้นักลงทุนเพิ่มการลงทุนในสินทรัพย์ปลอดภัย และ (3) การเข้าซื้อตราสารหนี้ของกองทุนเพื่อลดหย่อนภาษีในช่วงสิ้นปี โดยอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลไทยอ้างอิงอายุ 2 ปี และอายุ 10 ปี อยู่ที่ร้อยละ 2.02 ต่อปี และร้อยละ 2.31 ต่อปี ลดลงจากร้อยละ 2.14 ต่อปี และร้อยละ 2.48 ต่อปี ณ สิ้นไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ สำหรับการระดมทุนใหม่ผ่านตลาดตราสารหนี้มีมูลค่าทั้งสิ้น 346.2 พันล้านบาท ส่วนใหญ่เป็นการระดมทุนของธุรกิจในกลุ่มเงินทุนและหลักทรัพย์ กลุ่มก่อสร้าง และกลุ่มการสื่อสารและขนส่ง

รวมทั้งปี 2567 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลปรับตัวลดลงจากสิ้นปี 2566 ทุกช่วงอายุ โดยอัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลระยะยาว (อายุมากกว่า 1 ปีขึ้นไป) ปรับตัวลดลงมากกว่า อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลระยะสั้น (อายุ 1 ปีลงไป) จากแนวโน้มการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยที่อาจเผชิญกับความเสี่ยงที่เพิ่มสูงขึ้น ท่ามกลางอัตราเงินเฟ้อที่ขยายตัวในระดับต่ำ

ในเดือนมกราคม 2568 อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาล โดยเฉพาะพันธบัตรรัฐบาลระยะสั้น (อายุ 1 ปีลงไป) ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนหน้า หลังจากธนาคารกลางสหรัฐฯ ส่งสัญญาณชะลอการปรับลดดอกเบี้ยนโยบาย

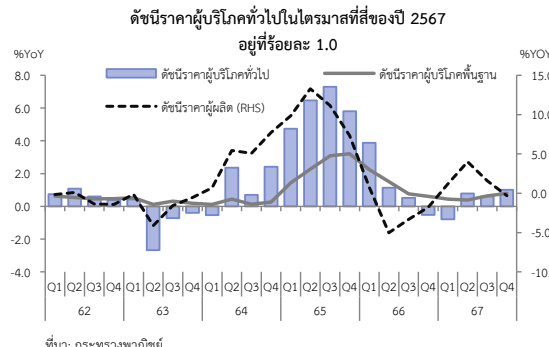
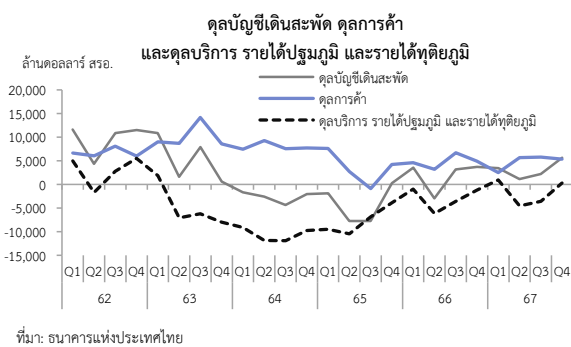
อัตราผลตอบแทนพันธบัตรรัฐบาลปรับตัวลดลงทุกช่วงอายุ สอดคล้องกับการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของคณะกรรมการนโยบายการเงิน การเพิ่มการลงทุนในสินทรัพย์ปลอดภัยและการเข้าซื้อตราสารหนี้ของกองทุนเพื่อลดหย่อนภาษี

ดุลบัญชีเดินสะพัด ในไตรมาสที่สี่ของปี 2567 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 5.6 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. (192.1 พันล้านบาท) เทียบกับการเกินดุล 3.7 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. (130.5 พันล้านบาท) ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และการเกินดุล 2.2 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. (74.5 พันล้านบาท) ในไตรมาสก่อนหน้า ซึ่งเป็นผลมาจากการเกินดุลการค้า 5.4 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. (182.3 พันล้านบาท) (เทียบกับการเกินดุล 4.9 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. (174.4 พันล้านบาท) ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน แต่ต่ำกว่าการเกินดุล 5.8 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. (198.5 พันล้านบาท) ในไตรมาสก่อนหน้า) ขณะที่ดุลบริการ รายได้ปฐมภูมิ และรายได้ทุติยภูมิกลับมาเกินดุลครั้งแรกในรอบ 3 ไตรมาส 0.3 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. (ปรับตัวดีขึ้นจากการขาดดุล 1.2 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน และการขาดดุล 3.6 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ในไตรมาสก่อนหน้า)

รวมทั้งปี 2567 ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุล 12.3 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. (429.4 พันล้านบาท) เพิ่มขึ้นจากการเกินดุล 7.4 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. (266.7 พันล้านบาท) ในปีก่อนหน้า โดยเป็นผลมาจากการเกินดุลการค้า 19.3 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. (678.2 พันล้านบาท) ขณะที่ดุลบริการขาดดุล 6.9 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. (248.8 พันล้านบาท)

เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2567 อยู่ที่ 237.0 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เพิ่มขึ้นจาก 224.5 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2566 เมื่อคิดในรูปเงินบาท เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2567 อยู่ที่ 8,051.3 พันล้านบาท สูงกว่า 7,677.3 พันล้านบาท ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2566

อัตราเงินเฟ้อ ในไตรมาสที่สี่ของปี 2567 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 1.0 ต่อเนื่องจากร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า เนื่องจากดัชนีราคาหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.5 ตามดัชนีราคาเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ อาหารสำเร็จรูป และเครื่องประกอบอาหารที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.2 ร้อยละ 2.3 และร้อยละ 1.4 เป็นสำคัญ ส่วนดัชนีราคาหมวดที่มีใช้อาหารและเครื่องดื่มเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.6 ตามดัชนีราคากลุ่มพลังงานที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.5 ซึ่งส่วนหนึ่งเป็นผลจากฐานราคาต่ำในปีก่อนหน้า ขณะที่อัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 0.8 ต่อเนื่องจากร้อยละ 0.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาค่าโดยสารสาธารณะ และหมวดยาสูบและเครื่องดื่มมีแอลกอฮอล์ เป็นสำคัญ

รวมทั้งปี 2567 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.4 ชะลอลงเมื่อเทียบกับร้อยละ 1.2 ในปี 2566 ตามการชะลอตัวของราคาข้าว แป้งและผลิตภัณฑ์ ไข่และผลิตภัณฑ์นม และผักและผลไม้ เป็นสำคัญ ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.6 ชะลอลงจากร้อยละ 1.3 ในช่วงเดียวกันของปีก่อน สอดคล้องกับการชะลอตัวของราคาค่าโดยสารสาธารณะ และหมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล เป็นสำคัญ

ในเดือนมกราคม 2568 อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ 1.3 เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ รวมถึงราคาน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งเป็นผลจากฐานราคาต่ำในปีที่ผ่านมา ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 0.8

ดัชนีราคาผู้ผลิต ในไตรมาสที่สี่ของปี 2567 ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงร้อยละ 0.3 เทียบกับการเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมลดลงร้อยละ 0.7 สอดคล้องกับดัชนีราคาผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการถลุงปิโตรเลียม ผลิตภัณฑ์คอมพิวเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์ และโลหะขั้นมูลฐาน ที่ลดลงร้อยละ 16.4 ร้อยละ 3.7 และร้อยละ 3.6 ตามลำดับ เป็นสำคัญ และหมวดผลิตภัณฑ์จากเหมืองลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 7 ร้อยละ 12.6 ตามการลดลงของดัชนีราคากลุ่มปิโตรเลียมดิบและก๊าซธรรมชาติร้อยละ 15.0 ขณะที่หมวดผลิตภัณฑ์เกษตรและการประมงเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.5 ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรร้อยละ 8.1

ดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6

เงินสำรองระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2567 อยู่ที่ 237.0 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปีก่อน

อัตราเงินเฟ้อทั่วไปอยู่ที่ร้อยละ 1.0 ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ และหมวดที่มีใช้อาหารและเครื่องดื่ม

ดัชนีราคาผู้ผลิตลดลงร้อยละ 0.3 ตามการลดลงของดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และหมวดผลิตภัณฑ์จากเหมือง

รวมทั้งปี 2567 ดัชนีราคาผู้ผลิตเฉลี่ยปรับตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.7 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.4 ในปี 2566 เนื่องจากการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และผลิตภัณฑ์เกษตรกรรมและการประมง เป็นสำคัญ

ในเดือนมกราคม 2567 ดัชนีราคาผู้ผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.7 ตามการเพิ่มขึ้นของดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมจากดัชนีราคากลุ่มผลิตภัณฑ์ยางและพลาสติกเนื่องจากผลผลิตออกสู่ตลาดลดลง ขณะที่ความต้องการเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง และดัชนีราคากลุ่มเครื่องจักรและเครื่องมือ และกลุ่มยานยนต์ ขึ้นส่วน และอุปกรณ์ที่เพิ่มขึ้นตามต้นทุนวัตถุดิบที่ปรับตัวสูงขึ้น รวมถึงดัชนีราคาหมวดผลิตภัณฑ์เกษตรกรรมและการประมงเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง

2. ความเคลื่อนไหวราคาน้ำมันไตรมาสที่สี่ของปี 2567

ราคาน้ำมันดิบในไตรมาสที่สี่ของปี 2567 ลดลงจากไตรมาสก่อนหน้าและอยู่ในระดับต่ำกว่าช่วงเดียวกันของปีก่อน โดยราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย 4 ตลาด (ดูไบ เบรินท์ โอมาน และเวสต์เท็กซัส) อยู่ที่ 72.8 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ลดลงร้อยละ 6.3 จากราคาเฉลี่ย 77.7 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในไตรมาสก่อนหน้า และลดลงร้อยละ 11.6 เมื่อเทียบกับราคาเฉลี่ย 82.4 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน โดยมีสาเหตุมาจากการชะลอตัวของความต้องการน้ำมันดิบในตลาดโลกโดยเฉพาะจากจีน สะท้อนจากมูลค่าการนำเข้าน้ำมันดิบของจีนในไตรมาสที่สี่ของปี 2567 อยู่ที่ 76,001.5 ล้านดอลลาร์ สรอ. ลดลงร้อยละ 14.8 เทียบกับมูลค่าการนำเข้า 89,253.5 ล้านดอลลาร์ สรอ. ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ประกอบกับอุปทานน้ำมันในตลาดโลกอยู่ในระดับสูง รวมถึงสถานการณ์ความขัดแย้งในตะวันออกกลางที่คลี่คลายลง

รวมทั้งปี 2567 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ย 4 ตลาดอยู่ที่ 78.5 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ลดลงร้อยละ 2.8 จากค่าเฉลี่ย 80.8 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในปี 2566

ในเดือนมกราคม 2568 ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกเฉลี่ยอยู่ที่ 78.5 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.9 จากค่าเฉลี่ย 77.8 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในเดือนมกราคม 2567 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.7 เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ย 72.2 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในเดือนธันวาคม 2567 เนื่องจากความกังวลต่อภาวะตึงตัวของอุปทานน้ำมันดิบในตลาดโลกภายหลังสหรัฐฯ คว้าบาตรบริษัทขนส่งน้ำมันของรัสเซีย รวมถึงน้ำมันดิบคลังของสหรัฐฯ อยู่ที่ระดับ 415.6 ล้านบาร์เรล ลดลงร้อยละ 2.5 จากระดับ 426.2 ล้านบาร์เรล ในช่วงเดียวกันของปีก่อน ขณะเดียวกันความต้องการใช้น้ำมันเพิ่มขึ้นจากอากาศที่หนาวจัด

ราคาน้ำมันดิบ
ในตลาดโลกลดลงจาก
ช่วงเดียวกันของปีก่อน
และไตรมาสก่อนหน้า

ราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก

ปี		ราคา (ดอลลาร์ สรอ. /บาร์เรล)					อัตราการขยายตัว (%YOY)				
		WTI	BRENT	DUBAI	OMAN	เฉลี่ย	WTI	BRENT	DUBAI	OMAN	เฉลี่ย
2565	ทั้งปี	94.2	98.8	96.2	96.5	96.5	38.4	39.4	38.4	39.4	38.9
2566	ทั้งปี	77.4	82.1	81.8	81.9	80.8	-17.8	-16.9	-15.0	-15.2	-16.2
2567	ทั้งปี	75.5	79.5	79.3	79.5	78.5	-2.5	-3.1	-3.0	-2.9	-2.8
	Q1	76.9	81.8	81.1	81.0	80.3	1.2	-0.4	1.2	0.8	0.7
	Q2	80.5	84.8	85.1	85.2	83.9	10.1	9.7	10.6	10.8	10.4
	Q3	75.1	78.6	78.3	78.5	77.7	-8.5	-8.6	-9.6	-9.4	-8.9
	Q4	70.2	73.9	73.4	73.6	72.8	-10.9	-11.0	-12.5	-12.1	-11.6
	ต.ค.	71.3	75.2	74.7	74.9	74.0	-16.5	-15.2	-16.6	-16.4	-16.2
	พ.ย.	69.5	73.4	72.5	72.8	72.1	-10.1	-10.6	-13.1	-12.8	-11.7
ธ.ค.	69.7	73.1	73.0	73.2	72.2	-3.4	-5.5	-5.4	-5.1	-4.9	
2568	ม.ค.	75.2	78.4	80.2	80.3	78.5	1.8	-0.9	1.6	1.6	0.9

ที่มา: บริษัท ไทยออยล์ จำกัด (มหาชน) และสำนักงานนโยบายและแผนพลังงาน

3. เศรษฐกิจโลกไตรมาสที่สี่ของปี 2567

เศรษฐกิจโลกในไตรมาสที่ 4 ปี 2567 ยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องจากไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวต่อเนื่องของเศรษฐกิจหลักทั้งสหรัฐฯ และยูโรโซน รวมทั้งเศรษฐกิจจีนที่ขยายตัวเร็วขึ้นในอัตราสูงสุดในรอบ 6 ไตรมาส โดยมีแรงขับเคลื่อนสำคัญจากการขยายตัวดีขึ้นของการบริโภคภายในประเทศสอดคล้องกับการขยายตัวของภาคบริการ ท่ามกลางตลาดแรงงานที่ยังแข็งแกร่งและการเพิ่มขึ้นของค่าจ้างที่แท้จริง ประกอบกับการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายอย่างต่อเนื่องในหลายประเทศ⁷ ขณะที่ภาคการผลิตอุตสาหกรรมยังคงชะลอตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศเศรษฐกิจหลัก โดยดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคการผลิตในไตรมาสที่ 4 อยู่ที่เฉลี่ย 49.7 อยู่ในระดับต่ำกว่า 50 เป็นไตรมาสที่ 2 ติดต่อกัน สำหรับเศรษฐกิจในกลุ่มประเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) และเศรษฐกิจอาเซียนขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ตามการส่งออกที่ยังขยายตัวในเกณฑ์ดี ส่วนหนึ่งเป็นผลของการเร่งการส่งออกไปยังประเทศเศรษฐกิจหลักก่อนการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าโดยการขึ้นภาษีนำเข้าที่คาดว่าจะเริ่มมีการประกาศใช้ภายหลังการเข้าดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดีคนใหม่ของสหรัฐฯ ในช่วงต้นปี 2568 สอดคล้องกับยอดสินค้าคงคลังในประเทศเศรษฐกิจหลักที่เพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่แรงกดดันเงินเฟ้อลดลงในหลายประเทศส่งผลให้ธนาคารกลางหลายประเทศปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายอย่างต่อเนื่อง

เศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 2.5 (Advanced Estimate) ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.7 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการขยายตัวต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนสะท้อนจากมูลค่าการค้าปลีกที่ขยายตัวร้อยละ 4.4 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.1 ในไตรมาสก่อน เช่นเดียวกับดัชนีความเชื่อมั่นที่อยู่ในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง⁸ ประกอบกับตลาดแรงงานยังคงอยู่ในเกณฑ์ดี⁹ อย่างไรก็ตาม การลงทุนภาคเอกชนนอกภาคที่อยู่อาศัย (Non-residential investment) ชะลอตัว โดยขยายตัวร้อยละ 2.5 ชะลอลงจากร้อยละ 4.1 ขณะเดียวกันดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมอยู่ที่ 49.2 ต่ำกว่าระดับ 50 เป็นไตรมาสที่ 2 ติดต่อกัน ขณะที่แรงกดดันด้านเงินเฟ้อเริ่มทรงตัวจากช่วงก่อนหน้า (Sticky Inflation) โดยดัชนีราคาการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคส่วนบุคคล (PCE price index) ในไตรมาสที่ 4 ขยายตัวร้อยละ 2.4 ใกล้เคียงกับร้อยละ 2.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่งผลให้ธนาคารกลางสหรัฐฯ ในการประชุมเมื่อเดือนธันวาคม 2567 มีมติปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นครั้งที่ 3 ของปี ต่อเนื่องจากการปรับลดในเดือนกันยายนและพฤศจิกายน¹⁰ **รวมทั้งปี 2567 เศรษฐกิจสหรัฐฯ ขยายตัวร้อยละ 2.8 ชะลอลงจากร้อยละ 2.9 ในปีก่อนหน้า**

เศรษฐกิจยูโรโซน ขยายตัวร้อยละ 0.9 เท่ากับในไตรมาสก่อนหน้า โดยมีแรงขับเคลื่อนจากการขยายตัวของภาคบริการ สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคบริการที่ระดับ 50.9 สูงกว่าระดับ 50.0 เป็นไตรมาสที่ 4 ติดต่อกัน และการบริโภคภายในประเทศที่ได้รับปัจจัยสนับสนุนจากตลาดแรงงานที่แข็งแกร่ง สะท้อนจากอัตราการว่างงานที่อยู่ในระดับต่ำที่สุดเป็นประวัติการณ์ที่ร้อยละ 6.3 อย่างไรก็ตาม ภาคการผลิตอุตสาหกรรมยังคงปรับตัวลดลงต่อเนื่อง โดยดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมที่ระดับ 45.4 ต่ำกว่าระดับ 50.0 เป็นไตรมาสที่ 10 ติดต่อกัน เป็นผลมาจากต้นทุนพลังงานที่ยังอยู่ในระดับสูงรวมถึงอัตราดอกเบี้ยนโยบายที่ปรับเพิ่มสูงขึ้นในช่วงก่อนหน้า ส่งผลให้เศรษฐกิจประเทศที่พึ่งพิงภาคอุตสาหกรรมยังคงปรับตัวลดลง โดยเฉพาะเยอรมนี ออสเตรเลีย และฟินแลนด์ ขณะที่ ธนาคารกลางยุโรปยังคงปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงอย่างต่อเนื่องเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจ¹¹ **รวมทั้งปี 2567 เศรษฐกิจยูโรโซนขยายตัวร้อยละ 0.7 เร่งขึ้นจากร้อยละ 0.5 ในปี 2566**

เศรษฐกิจญี่ปุ่น มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 0.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยมีแรงสนับสนุนหลักจากการอุปโภคบริโภคภายในประเทศที่ขยายตัวตามการเพิ่มขึ้นของอัตราค่าจ้างที่แท้จริง¹² และการขยายตัวต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของอัตราค่าจ้าง ภาวะตลาดแรงงานที่ยังคงตึงตัวรวมถึงค่าใช้จ่ายด้านพลังงานที่เพิ่มสูงขึ้น ส่งผลให้อัตราเงินเฟ้อในไตรมาสที่ 4 ยังคงทรงตัวอยู่ที่ร้อยละ 2.9 เทียบกับร้อยละ 2.8 ในไตรมาสก่อน สูงสุดในรอบ 4 ไตรมาส ส่งผลให้ธนาคารกลางญี่ปุ่นส่งสัญญาณปรับทิศทางดำเนินนโยบายการเงินแบบเข้มงวดมากขึ้น เพื่อลดแรงกดดันเงินเฟ้อให้กลับเข้าสู่เป้าหมายการเงินระยะปานกลาง รวมทั้งลดแรงกดดันของการอ่อนค่าของค่าเงินเยน ขณะเดียวกัน คณะรัฐมนตรีญี่ปุ่นเมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2567 มีมติอนุมัติมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจขนาดใหญ่มูลค่า 39 ล้านล้านเยน (ประมาณ

⁷ โดยธนาคารกลางของประเทศที่ลดดอกเบี้ยในไตรมาสที่ 4 ได้แก่ สหรัฐฯ สหภาพยุโรป อังกฤษ แคนาดา เกาหลีใต้ ฮองกง อินโดนีเซีย และฟิลิปปินส์ เป็นต้น

⁸ ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค (Consumer Confidence Index) ในไตรมาสที่ 4 อยู่ที่ระดับ 110.6 เทียบกับระดับ 102.7 ในช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน เช่นเดียวกับดัชนีความเชื่อมั่นของธุรกิจขนาดเล็ก (Small Business Optimism Index) อยู่ที่ระดับ 100.2 เพิ่มขึ้นจากระดับ 91.1 ในช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน

⁹ จำนวนผู้มีงานทำนอกภาคเกษตรในไตรมาสที่ 4 อยู่ที่ 158.6 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2 และสูงสุดเป็นประวัติการณ์ เช่นเดียวกับอัตราว่างงาน (ปรับผลของฤดูกาล) ยังอยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ 4.1 เทียบกับร้อยละ 4.2 ในไตรมาสก่อนหน้า

¹⁰ การประชุมคณะกรรมการนโยบายการเงินสหรัฐฯ (Federal Open Market Committee: FOMC) เมื่อวันที่ 17-18 ธันวาคม 2567 มีมติเป็นเอกฉันท์ให้ลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงร้อยละ 0.25 ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยนโยบายปรับลดลงมาอยู่ที่ช่วงร้อยละ 4.25-4.50 ซึ่งเป็นการปรับลดติดต่อกันเป็นครั้งที่สามหลังจากการปรับลดร้อยละ 0.5 และร้อยละ 0.25 ในการประชุมในเดือนกันยายนและเดือนพฤศจิกายน

¹¹ ในการประชุมเมื่อวันที่ 17 ตุลาคม 2567 และวันที่ 12 ธันวาคม 2567 ธนาคารกลางยุโรปได้มีมติลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงร้อยละ 0.25 ทั้งสองครั้ง ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ย Refinancing Operations Rate อัตราดอกเบี้ย Marginal Lending Facility และดอกเบี้ยเงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ของแต่ละประเทศที่ฝากไว้กับธนาคารกลาง ณ สิ้นปี 2567 ลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 3.15 ร้อยละ 3.40 และ ร้อยละ 3.00 ตามลำดับ ขณะที่ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปและพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 2.2 และร้อยละ 2.7 เทียบกับร้อยละ 2.2 และร้อยละ 2.8 ในไตรมาสก่อนหน้า

¹² อัตราค่าจ้างที่แท้จริงในเดือนพฤศจิกายน 2567 ขยายตัวร้อยละ 2.8 เพิ่มขึ้นสูงสุดในรอบ 5 เดือน โดยเป็นผลมาจากการปรับขึ้นค่าจ้างร้อยละ 5.1 ตามการต่อรองในช่วงฤดูใบไม้ผลิ (Shunto) ที่เป็นการปรับเพิ่มสูงขึ้นสุดเป็นประวัติการณ์

8.68 ล้านล้านบาท) เพื่อบรรเทาผลกระทบจากราคาสินค้าและพลังงานที่สูงขึ้น และอุดหนุนครัวเรือนที่มีรายได้น้อย รวมทั้งกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ¹³ รวมทั้งปี 2567 เศรษฐกิจญี่ปุ่นขยายตัวร้อยละ 0.1 ปรับตัวดีขึ้นจากร้อยละ 1.5 ในปี 2566

เศรษฐกิจจีน ขยายตัวร้อยละ 5.4 เติบโตขึ้นจากร้อยละ 4.6 ในไตรมาสก่อนหน้า และเป็นอัตราการขยายตัวที่สูงที่สุดในรอบ 6 ไตรมาส โดยได้รับแรงสนับสนุนหลักมาจากการฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศทั้งการบริโภคและการลงทุนที่ฟื้นตัว สะท้อนจากยอดค้าปลีกที่ขยายตัวร้อยละ 3.8 เติบโตขึ้นจากไตรมาสก่อนหน้า และสูงสุดในรอบ 3 ไตรมาส เช่นเดียวกับการลงทุนในสินทรัพย์ถาวรที่ขยายตัวร้อยละ 2.3 สูงสุดในรอบ 7 ไตรมาส ประกอบกับการขยายตัวของภาคการผลิตอุตสาหกรรมและการส่งออกสินค้าซึ่งเป็นผลมาจากการเร่งส่งออกสินค้าของผู้ผลิตก่อนที่จะมีการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ทำให้มูลค่าการส่งออกสินค้าขยายตัวร้อยละ 9.9 สูงสุดในรอบ 10 ไตรมาส สอดคล้องกับดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรมเพิ่มมาอยู่ที่ระดับ 50.2 สูงกว่า 50 เป็นครั้งแรกในรอบ 7 ไตรมาส อย่างไรก็ตาม การลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ยังคงลดลงอย่างต่อเนื่อง ขณะที่รัฐบาลจีนยังคงดำเนินนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจขนาดใหญ่อย่างต่อเนื่องทั้งนโยบายการคลังและนโยบายการเงิน **รวมทั้งปี 2567 เศรษฐกิจจีนขยายตัวร้อยละ 5.0 ต่อเนื่องจากร้อยละ 5.3 ในปีก่อนหน้า และบรรลุเป้าหมายที่รัฐบาลตั้งไว้ที่ร้อยละ 5.0**

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) ยังคงขยายตัวต่อเนื่องตามการขยายตัวของภาคบริการภายในประเทศ ในขณะที่ภาคการส่งออกและภาคการผลิตชะลอตัวลง¹⁴ เศรษฐกิจเกาหลีใต้ และเศรษฐกิจสิงคโปร์ ขยายตัวร้อยละ 1.2 และร้อยละ 4.3 ชะลอลงจากร้อยละ 1.5 และร้อยละ 5.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ขณะที่เศรษฐกิจไต้หวัน เศรษฐกิจฮ่องกงขยายตัว ร้อยละ 1.8 และร้อยละ 2.4 ต่อเนื่องจากร้อยละ 4.2 และ 1.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่อัตราเงินเฟ้อลดลงเข้าสู่กรอบเป้าหมายอย่างต่อเนื่องตามการลดลงของราคาอาหารและพลังงาน¹⁵ ส่งผลให้ธนาคารกลางของแต่ละประเทศเริ่มดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นพิเศษ¹⁶ **รวมทั้งปี 2567 เศรษฐกิจเกาหลีใต้ เศรษฐกิจไต้หวัน เศรษฐกิจสิงคโปร์ และเศรษฐกิจฮ่องกง ขยายตัวร้อยละ 2.0 ร้อยละ 4.3 ร้อยละ 4.0 และร้อยละ 2.5 เทียบกับร้อยละ 1.4 ร้อยละ 1.1 ร้อยละ 1.1 และร้อยละ 3.2 ตามลำดับ**

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอาเซียน ส่วนใหญ่ขยายตัวต่อเนื่องตามการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนและการเร่งตัวขึ้นของการส่งออกสินค้า¹⁷ โดยเศรษฐกิจอินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนามขยายตัวร้อยละ 5.0 ร้อยละ 5.2 และร้อยละ 7.6 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 4.9 ร้อยละ 5.2 และร้อยละ 7.4 ในไตรมาสก่อน ตามลำดับ ส่วนเศรษฐกิจมาเลเซียขยายตัวร้อยละ 5.0 ชะลอลงจากร้อยละ 5.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยเป็นผลมาจากการลดลงของการผลิตภาคเกษตรและการขาดเขื่อนน้ำมันดิบ ขณะที่ อัตราเงินเฟ้อของประเทศส่วนใหญ่ปรับตัวลดลงต่อเนื่องเข้าสู่ระดับเป้าหมายนโยบายการเงิน¹⁸ ส่งผลให้ธนาคารกลางมาเลเซียและอินโดนีเซียยังคงอัตราดอกเบี้ยนโยบาย อย่างไรก็ตาม ธนาคารกลางฟิลิปปินส์มีมติปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงร้อยละ 0.25 เป็นร้อยละ 6.25 ในการประชุมเดือนธันวาคม 2567 **รวมทั้งปี 2567 เศรษฐกิจอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนามขยายตัวร้อยละ 5.0 ร้อยละ 5.1 ร้อยละ 5.6 และร้อยละ 7.1 เทียบกับร้อยละ 5.0 ร้อยละ 3.6 ร้อยละ 5.5 และร้อยละ 5.1 ในปี 2566 ตามลำดับ**

¹³ คณะรัฐมนตรีญี่ปุ่นเมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2567 มีมติอนุมัติมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจมูลค่า 39 ล้านล้านเยน (ประมาณ 8.68 ล้านล้านบาท) อาทิ งบประมาณราว 12.7 ล้านล้านเยนเพื่อแก้ปัญหาอัตราเงินเฟ้อจากต้นทุนที่สูงขึ้น รวมถึงเงินอุดหนุนสำหรับราคาไฟฟ้า แก๊ส และน้ำมัน งบประมาณเงินช่วยเหลือ 30,000 เยนแก่ครัวเรือนที่มีรายได้น้อยที่ไม่ต้องเสียภาษีผู้พำนักอาศัย และให้เงินช่วยเหลือเพิ่มเติมอีก 20,000 เยนต่อเด็กสำหรับผู้ที่มีบุตร และงบประมาณราว 19.1 ล้านล้านเยนเพื่อดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ มุ่งเน้นอุตสาหกรรมปัญญาประดิษฐ์และเซมิคอนดักเตอร์

¹⁴ มูลค่าการส่งออกในไตรมาสที่ 4 ของเกาหลีใต้ ไต้หวัน ฮ่องกง และสิงคโปร์ อยู่ที่ร้อยละ 4.2 ร้อยละ 9.1 ร้อยละ 4.1 และร้อยละ 6.4 เทียบกับร้อยละ 10.5 ร้อยละ 8.0 ร้อยละ 8.3 และร้อยละ 8.1 ตามลำดับ

¹⁵ อัตราเงินเฟ้อในไตรมาสที่ 4 ของเกาหลีใต้ ไต้หวัน ฮ่องกง และสิงคโปร์ อยู่ที่ร้อยละ 1.6 ร้อยละ 2.2 ร้อยละ 1.4 และร้อยละ 1.9 เทียบกับร้อยละ 2.1 ร้อยละ 2.2 ร้อยละ 2.4 และร้อยละ 1.9 ตามลำดับ

¹⁶ ธนาคารกลางเกาหลีใต้ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงครั้งละร้อยละ 0.25 ในการประชุมในเดือนตุลาคมและพฤศจิกายน ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยนโยบายลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 3.0 เช่นเดียวกับธนาคารกลางฮ่องกงที่ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงครั้งละร้อยละ 0.25 ในการประชุมในเดือนพฤศจิกายนและธันวาคม ส่งผลให้อัตราดอกเบี้ยนโยบายปรับลดลงมาอยู่ที่ร้อยละ 4.75

¹⁷ การส่งออกสินค้าไตรมาสที่ 4 ปี 2567 ของอินโดนีเซียและมาเลเซียขยายตัวร้อยละ 8.0 และร้อยละ 14.6 เติบโตขึ้นจากร้อยละ 6.5 และ 12.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ การส่งออกของเวียดนามยังคงขยายตัวในระดับสูงที่ร้อยละ 10.4 ชะลอลงเล็กน้อยจากร้อยละ 15.3 ในไตรมาสก่อน อย่างไรก็ตาม การส่งออกสินค้าฟิลิปปินส์ยังคงลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่สองติดต่อกันที่ร้อยละ 5.4 เทียบกับการลดลงร้อยละ 2.5 ในไตรมาสก่อน โดยเป็นผลมาจากการส่งออกสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ที่ยังคงลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ติดต่อกัน

¹⁸ อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ยไตรมาสที่สี่ปี 2567 ของอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนามอยู่ที่ร้อยละ 1.6 ร้อยละ 1.8 ร้อยละ 2.6 และร้อยละ 2.9 ชะลอลงจากร้อยละ 2.0 ร้อยละ 1.9 ร้อยละ 3.2 และร้อยละ 3.5 ในไตรมาสก่อน

การขยายตัวของเศรษฐกิจ และมูลค่าการส่งออกสินค้าของประเทศต่าง ๆ

(%YoY)	GDP								มูลค่าการส่งออกสินค้า							
	2564	2565	2566	2567				2564	2565	2566	2567					
	ทั้งปี	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	ทั้งปี	ทั้งปี	Q1	Q2	Q3	Q4	ทั้งปี	
สหรัฐฯ	6.1	2.5	2.9	2.9	3.0	2.7	2.5	2.8	23.0	18.7	-2.1	-0.0	3.7	2.7	1.2	1.9
ยูโรโซน	6.3	3.6	0.5	0.4	0.5	0.9	0.9	0.7	18.1	5.1	2.0	-1.5	0.5	3.2	0.9 ¹	0.7 ¹
สหราชอาณาจักร	8.6	4.8	0.4	0.3	0.7	0.9	1.4	0.9	14.4	13.7	0.7	2.3	1.0	4.3	0.3	2.0
ออสเตรเลีย	5.4	4.1	2.0	1.2	1.1	0.9			37.0	19.9	-9.9	-12.9	-8.6	-4.9	-5.8	-8.2
ญี่ปุ่น	2.7	0.9	1.5	-0.9	-0.9	0.5			17.9	-1.2	-4.0	-3.0	-4.2	1.4	-0.1	-1.4
จีน	8.6	3.1	5.4	5.3	4.7	4.6	5.4	5.0	29.6	5.6	-4.7	1.5	5.7	5.9	9.9	5.9
อินเดีย	9.4	6.5	7.7	7.8	6.7	5.4			43.0	14.6	-4.8	4.9	5.9	-4.3	3.3	2.5
เกาหลีใต้	4.6	2.7	1.4	3.3	2.3	1.5	1.2	2.0	25.7	6.1	-7.5	8.0	10.1	10.5	4.2	8.1
ไต้หวัน	6.7	2.7	1.1	6.6	4.9	4.2	1.8	4.3	29.3	7.4	-9.8	12.9	9.9	8.0	9.1	9.9
ฮ่องกง	6.5	-3.7	3.3	2.8	3.2	1.8	2.4	2.5	26.0	-9.3	-7.8	12.2	12.8	8.3	4.1	9.1
สิงคโปร์	9.8	4.1	1.8	3.2	3.4	5.7	5.0	4.4	22.1	12.7	-7.7	3.8	6.4	8.1	6.4	6.2
อินโดนีเซีย	3.7	5.3	5.0	5.1	5.0	4.9	5.0	5.0	41.9	26.0	-11.3	-7.1	1.9	6.5	8.0	2.3
มาเลเซีย	3.3	8.9	3.6	4.2	5.9	5.4	5.0	5.1	27.5	17.6	-11.1	-5.2	1.2	12.1	14.6	5.6
ฟิลิปปินส์	5.7	7.6	5.5	5.8	6.4	5.2	5.2	5.6	14.5	6.5	-7.5	4.8	0.1	-2.5	-5.4	-0.9
เวียดนาม	2.6	8.5	5.1	6.0	7.3	7.4	7.6	7.1	18.9	10.6	-4.6	16.8	13.9	15.3	10.4	14.0

หมายเหตุ: ^{1/} ข้อมูล 2 เดือนแรกของไตรมาส

ที่มา: CEIC รวบรวมโดย สศช.

4. แนวโน้มเศรษฐกิจโลกในปี 2568

เศรษฐกิจโลกในปี 2568 มีแนวโน้มชะลอลง ตามการชะลอตัวของเศรษฐกิจสหรัฐฯ เนื่องจากการชะลอตัวของการลงทุนในหมวดเครื่องมือเครื่องจักร สอดคล้องกับการส่งออกสินค้าที่ชะลอลง เช่นเดียวกับเศรษฐกิจจีนที่ชะลอลงตามการบริโภคภายในประเทศและการลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์ ขณะที่เศรษฐกิจยูโรโซนและญี่ปุ่นมีแนวโน้มที่จะฟื้นตัวจากการขยายตัวในเกณฑ์ต่ำในปี 2567 โดยมีแรงสนับสนุนจากการฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศเนื่องจากการขยายตัวของค่าจ้างที่แท้จริงและตลาดแรงงานที่ยังแข็งแกร่ง ส่วนเศรษฐกิจประเทศกำลังพัฒนาและตลาดเกิดใหม่มีแนวโน้มขยายตัวได้อย่างต่อเนื่องตามการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศและภาคการส่งออกสินค้า ทั้งนี้ ทิศทางการดำเนินนโยบายการเงินของประเทศเศรษฐกิจหลักจะมีแนวโน้มที่จะแตกต่างกันมากขึ้นในปี 2568 โดยคาดว่าธนาคารกลางสหรัฐฯ จะพิจารณาปรับลดอัตราดอกเบี้ยอย่างระมัดระวังและชะลอลงเมื่อเทียบกับในปี 2567 ท่ามกลางแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่มีแนวโน้มทรงตัวมากขึ้น (Sticky Inflation) โดยมีผลมาจากตลาดแรงงานที่ตึงตัว ประกอบกับการดำเนินมาตรการขึ้นภาษีนำเข้าที่จะส่งผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต ขณะที่ธนาคารกลางสหภาพยุโรปมีแนวโน้มที่จะลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายอย่างต่อเนื่องเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศ ส่วนธนาคารกลางญี่ปุ่นมีแนวโน้มที่จะปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายเพื่อลดแรงกดดันเงินเฟ้อที่มีแนวโน้มอยู่ในระดับสูงอันเป็นผลเนื่องมาจากการปรับขึ้นค่าจ้างและการอ่อนค่าของค่าเงินเยน ภายใต้ความไม่แน่นอนของสถานการณ์เศรษฐกิจจากการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจและการปรับเปลี่ยนทิศทางการดำเนินนโยบายการเงินของประเทศเศรษฐกิจหลักที่แตกต่างกันอาจสร้างความผันผวนต่อตลาดการเงินโลก รวมทั้งเพิ่มแรงกดดันต่ออัตราแลกเปลี่ยนและเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศเศรษฐกิจตลาดเกิดใหม่และกำลังพัฒนา

ทั้งนี้ การคาดการณ์ในกรณีฐานอยู่ภายใต้สถานะของการบังคับใช้มาตรการการค้าระหว่างประเทศของสหรัฐฯ ณ วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2568¹⁹ และไม่มีมีการยกระดับความเข้มข้นของมาตรการกีดกันทางการค้าเพิ่มเติม รวมทั้งสมมติฐานที่คาดว่าสถานการณ์ความขัดแย้งเชิงภูมิรัฐศาสตร์ในหลายภูมิภาคยังอยู่ในวงจำกัดและไม่ได้ยกระดับความรุนแรงมากขึ้นจากในปัจจุบันจนส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและระบบการเงินโลกอย่างมีนัยสำคัญ ภายใต้สมมติฐานในกรณีฐานดังกล่าวคาดว่าในปี 2568 เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 3.0 เทียบกับร้อยละ 3.2 ในปี 2567 โดยมีรายละเอียดแนวโน้มเศรษฐกิจรายประเทศ ดังนี้

เศรษฐกิจสหรัฐฯ มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 2.4 ชะลอลงจากการขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 2.8 ในปี 2567 ตามการชะลอตัวของอุปสงค์บริโภคภายในประเทศ สะท้อนจากดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค (Consumer Sentiment Index) ในเดือนกุมภาพันธ์ 2568 ลดลงมาอยู่ที่ระดับ 67.8 เทียบกับ 71.1 ในเดือนก่อนหน้า และต่ำสุดในรอบ 7 เดือน เช่นเดียวกับดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคบริการอยู่ที่ 52.9 เทียบกับ 56.8

¹⁹ ประกอบด้วยรัฐบาลสหรัฐฯ มีการเก็บภาษีนำเข้าสินค้าจากจีนเพิ่มเติมร้อยละ 10 นับตั้งแต่วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2568 ขณะที่จีนมีการขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจากสหรัฐฯ ร้อยละ 10 - 15 ในรายการสินค้าสำคัญ ๆ นับตั้งแต่วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2568 โดยที่อัตราภาษีนำเข้าสินค้าของสหรัฐฯ จากแคนาดาและเม็กซิโกยังไม่มีปรับเปลี่ยน

ในเดือนก่อนหน้า และต่ำสุดในรอบ 9 เดือน เช่นเดียวกับ การลงทุนภาคเอกชนมีแนวโน้มชะลอตัวลง ตามการชะลอตัวของอุปสงค์ ประกอบกับการรอกการลงทุนของกลุ่มที่มีความอ่อนไหวต่ออัตราดอกเบี้ย ขณะที่อัตราเงินเฟ้อเริ่มทรงตัว²⁰ อีกทั้งแรงกดดันด้านราคาสินค้าจากการปรับขึ้นอัตราภาษีนำเข้าที่ส่งผลให้ธนาคารกลางสหรัฐฯ มีแนวโน้มชะลอการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลง²¹

เศรษฐกิจยูโรโซน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.0 พ้นตัวขึ้นจากการขยายตัวในเกณฑ์ต่ำที่ร้อยละ 0.7 ในปี 2567 ตามแนวโน้มการฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศที่ได้รับแรงสนับสนุนจากตลาดแรงงานที่แข็งแกร่งและการเพิ่มขึ้นของอัตราค่าจ้าง ประกอบกับนโยบายภาครัฐที่สนับสนุนเศรษฐกิจผ่านมาตรการกระตุ้นการบริโภคและการลงทุน²² รวมทั้งแนวโน้มการผ่อนคลายนโยบายการเงินอย่างต่อเนื่องของธนาคารกลางยุโรป²³ อย่างไรก็ตาม การฟื้นตัวยังมีความแตกต่างกันในภาคการผลิตและภาคบริการ สะท้อนจากดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อในเดือนมกราคม 2568 ที่ระดับ 46.6 และระดับ 51.3 ตามลำดับ ส่งผลให้เศรษฐกิจที่มีสัดส่วนภาคอุตสาหกรรมสูง อาทิ เยอรมนี มีแนวโน้มชะลอตัวอย่างต่อเนื่อง ขณะที่เศรษฐกิจที่พึ่งพาภาคบริการเป็นหลัก เช่น สเปน มีแนวโน้มขยายตัวได้ดี ทั้งนี้ คณะกรรมาธิการยุโรปได้ประกาศแผนเข็มทิศการแข่งขัน (The Competitiveness Compass) เพื่อเป็นแนวทางการแก้ปัญหาความเปราะบางในการผลิตภาคอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มชะลอตัวลงอย่างต่อเนื่อง²⁴

เศรษฐกิจญี่ปุ่น คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.0 พ้นตัวจากร้อยละ 0.1 ในปี 2567 โดยได้รับแรงสนับสนุนหลักจากการฟื้นตัวของอุปสงค์ในประเทศ โดยเฉพาะการบริโภคภาคเอกชนที่ได้รับอานิสงส์จากการเพิ่มขึ้นของฐานรายได้ที่แท้จริงรวมถึงรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เพิ่มสูงขึ้นต่อเนื่อง เช่นเดียวกับการลงทุนภาคเอกชนที่มีแนวโน้มขยายตัวตามการเพิ่มขึ้นของผลประกอบการบริษัทเอกชนรวมถึงอุตสาหกรรมยานยนต์ที่สามารถกลับมาดำเนินการผลิตได้ตามปกติ ประกอบกับแรงสนับสนุนจากนโยบายการคลังในการช่วยเหลือค่าครองชีพประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งมาตรการอุดหนุนค่าไฟฟ้าให้กับครัวเรือนที่จะช่วยในการรักษาแรงส่งจากการใช้จ่ายภายในประเทศ อย่างไรก็ตามแรงกดดันเงินเฟ้อที่ยังทรงตัวอยู่ในระดับสูงกว่าเป้าหมายนโยบายการเงินเนื่องจากราคาสินค้าหมวดอาหารและพลังงานที่ยังอยู่ในระดับสูง ส่งผลให้ธนาคารกลางญี่ปุ่นมีแนวโน้มที่จะดำเนินนโยบายการเงินอย่างเข้มงวดมากขึ้น ทั้งนี้ ในการประชุมเมื่อเดือนมกราคม 2568 ธนาคารกลางญี่ปุ่นมีมติปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นร้อยละ 0.5 นับเป็นระดับสูงสุดในรอบ 17 ปี

เศรษฐกิจจีน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.4 ในปี 2568 ชะลอลงจากร้อยละ 5.0 ในปี 2567 โดยเป็นผลมาจากมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ จากการปรับขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าจีน²⁵ ที่คาดว่าจะส่งผลให้การผลิตอุตสาหกรรมและการส่งออกสินค้าชะลอตัว ขณะที่ความยืดหยุ่นของปัญหาหนี้สินในภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางการเงินและความเชื่อมั่นผู้บริโภคและภาคธุรกิจ ซึ่งส่งผลให้การบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนชะลอตัวอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจจีนยังคงได้รับแรงสนับสนุนจากการดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายของธนาคารกลางจีนเพื่อป้องกันและบรรเทาความเสี่ยงจากผลกระทบของการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าควบคู่ไปกับการดำเนินนโยบายการคลังขนาดใหญ่เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจภายในประเทศ²⁶

เศรษฐกิจอินเดีย คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 6.5 ในปี 2568 เท่ากับปีก่อนหน้า โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญจากการใช้จ่ายภายในประเทศที่คาดว่าจะฟื้นตัวจากรายได้ของภาคเกษตรกรรม รวมถึงนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล²⁷ เช่นเดียวกับธนาคารกลางอินเดียที่ปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายเป็นครั้งแรกนับตั้งแต่พฤษภาคม 2563 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการขยายตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ²⁸ แม้ว่าอัตราเงินเฟ้อจะยังทรงตัวอยู่ในระดับสูงโดยในเดือนมกราคม 2568 อยู่ที่ร้อยละ 4.3 โดยหมวดอาหารอยู่ที่ร้อยละ 6.0 เทียบกับร้อยละ 5.2 และร้อยละ 8.4 ในเดือนก่อนหน้า ตามลำดับ

²⁰ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปของสหรัฐฯ ในเดือนมกราคม 2568 อยู่ที่ร้อยละ 3.0 เทียบกับร้อยละ 2.9 ในเดือนก่อนหน้า โดยอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานอยู่ที่ร้อยละ 3.3 และเทียบกับร้อยละ 3.2 ในเดือนก่อนหน้า โดยเป็นผลมาจากอัตราเงินเฟ้อในภาคบริการที่ยังขยายตัวสูงตามตลาดแรงงานที่ตึงตัวมากขึ้น

²¹ คณะกรรมการนโยบายการเงินสหรัฐฯ ในการประชุมเมื่อวันที่ 28 - 29 มกราคม 2568 มติเป็นเอกฉันท์ให้คงอัตราดอกเบี้ยอยู่ที่ช่วงร้อยละ 4.25 - 4.50 ซึ่งเป็นการคงอัตราดอกเบี้ยครั้งแรกหลังจากการปรับลดลง 3 ครั้งติดต่อกันนับตั้งแต่การประชุมในเดือนกันยายน 2567

²² ผลสำเร็จของการดำเนินมาตรการภายใต้โครงการ The NextGeneration EU (NGEU) ซึ่งมีงบประมาณสูงถึง 8.069 แสนล้านยูโร

²³ ธนาคารกลางยุโรปได้มีการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงร้อยละ 0.25 ในการประชุมในเดือนมกราคม 2568 โดยธนาคารกลางยุโรปคาดว่าอัตราเงินเฟ้อจะลดลงเข้าสู่เป้าหมายที่ร้อยละ 2.0 ได้ในปี 2568

²⁴ แผนเข็มทิศการแข่งขัน (The Competitiveness Compass) จะให้ความสำคัญกับ (1) การพัฒนานวัตกรรม โดยจะเน้นการลงทุนใน AI เทคโนโลยีชีวภาพ และเทคโนโลยีอวกาศ พร้อมมาตรการส่งเสริมแรงงานฝีมือ (2) กระบวนการลดระดับการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และความสามารถในการแข่งขัน โดยได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์พลังงานราคาถูกลง (Affordable Energy Action Plan) นอกจากนี้ยังมีมาตรการลดขั้นตอนต่าง ๆ ของในการดำเนินกิจการ โดยเฉพาะ SMEs รวมไปถึงการควมรวมข้อกำหนดระเบียบ ข้อบังคับ ในการประกอบธุรกิจของประเทศสมาชิกให้เป็นหนึ่งเดียว และ (3) การเพิ่มมั่นคงและเสถียรภาพของเศรษฐกิจโดยลดการพึ่งพาต่างประเทศ รวมถึงการเสริมความแข็งแกร่งด้านการเงิน โดยได้จัดตั้งสหภาพการออมและการลงทุน (European Savings and Investments Union) เพื่อเป็นตัวกลางทางการเงินของประเทศสมาชิก

²⁵ เมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2568 รัฐบาลสหรัฐฯ ประกาศจัดเก็บภาษีร้อยละ 10 สำหรับสินค้าจีนทั้งหมดที่นำเข้าสหรัฐฯ โดยจะเริ่มมีผลบังคับใช้วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2568 ส่งผลให้กระทรวงการคลังของจีนประกาศว่าจะจัดเก็บภาษีสหรัฐฯ ในอัตราร้อยละ 15 สำหรับถ่านหินและก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) และอัตราร้อยละ 10 สำหรับน้ำมันดิบ อุปกรณ์ทางการเกษตร และรถยนต์บางรุ่น โดยจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2568

²⁶ รัฐบาลจีนประกาศแผนเพิ่มการขาดดุลงบประมาณ โดยออกพันธบัตรพิเศษในปี 2568 มูลค่า 14 ล้านล้านบาท ซึ่งสูงสุดเป็นประวัติการณ์ เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจที่ชะลอตัวพร้อมเตรียมรับแรงกดดันจากมาตรการการค้าของสหรัฐฯ ที่อาจทวีความรุนแรงขึ้น

²⁷ รัฐบาลอินเดียได้ประกาศนโยบายกระตุ้นเศรษฐกิจเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2568 โดยมีนโยบายสำคัญ ได้แก่ การปรับขึ้นอัตรารายได้ขั้นต่ำที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็น 700,000 รูปีต่อปี และการปรับขึ้นเพดานการอุดหนุนเกษตรกรจาก 300,000 รูปีต่อครัวเรือนเป็น 500,000 รูปีต่อครัวเรือน

²⁸ ธนาคารกลางอินเดีย เมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2568 มีมติปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงร้อยละ 0.25 จากร้อยละ 6.5 เป็นร้อยละ 6.25

เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ (NIEs) มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องจากปีก่อนหน้า โดยมีปัจจัยสนับสนุนมาจากการอุปโภคบริโภคภายในประเทศที่ปรับตัวดีขึ้น โดยส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการผ่อนคลายนโยบายการเงินของธนาคารกลางตามการลดลงของแรงกดดันเงินเฟ้อ²⁹ อย่างไรก็ตาม ธนาคารกลางของประเทศต่าง ๆ มีแนวโน้มที่จะชะลอการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลง³⁰ ขณะที่การส่งออกสินค้ามีแนวโน้มขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ และเซมิคอนดักเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมใหม่ยังเผชิญกับความเสี่ยงสำคัญจากความขัดแย้งทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีนเนื่องจากเป็นประเทศที่มีการเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจทั้งสองประเทศในระดับที่สูง ทั้งนี้ คาดว่าในปี 2568 เศรษฐกิจเกาหลีใต้และเศรษฐกิจฮ่องกงมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 2.2 และร้อยละ 2.5 ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.1 และร้อยละ 2.5 ในปีก่อนหน้า ขณะที่ เศรษฐกิจสิงคโปร์ และเศรษฐกิจไต้หวันมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 2.5 และร้อยละ 2.5 ชะลอลงจากการขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 4.0 และร้อยละ 4.4 ในปีก่อนหน้า ตามลำดับ

เศรษฐกิจอาเซียน มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องตามการฟื้นตัวของอุปสงค์ภายในประเทศที่ได้รับแรงสนับสนุนจากการผ่อนคลายนโยบายการเงินของธนาคารกลาง³¹ รวมถึงความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่ยังอยู่ในเกณฑ์ดี³² และการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมที่ยังขยายตัวได้ดีสอดคล้องกับการฟื้นตัวของการค้าโลก ทั้งนี้ คาดว่าในปี 2568 เศรษฐกิจอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และเวียดนามมีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 4.8 ร้อยละ 4.2 ร้อยละ 5.8 และร้อยละ 6.0 เทียบกับร้อยละ 4.9 ร้อยละ 5.0 ร้อยละ 5.7 และร้อยละ 7.1 ในปีก่อนหน้า ตามลำดับ

5. แนวโน้มเศรษฐกิจไทยปี 2568

เศรษฐกิจไทยในปี 2568 มีแนวโน้มขยายตัวดีขึ้นจากปี 2567 โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญจากการเพิ่มขึ้นของแรงสนับสนุนจากรายจ่ายภาครัฐ โดยเฉพาะรายจ่ายลงทุน การขยายตัวของอุปสงค์ภาคเอกชนภายในประเทศ การฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยวและบริการที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการส่งออกสินค้า อย่างไรก็ตาม การฟื้นตัวของเศรษฐกิจไทยในปี 2568 ยังมีแนวโน้มที่จะเผชิญความเสี่ยงและข้อจำกัดสำคัญซึ่งอาจทำให้เศรษฐกิจขยายตัวต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ในกรณีฐาน อันเป็นผลเนื่องจากความเสี่ยงจากการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของสหรัฐฯ และความขัดแย้งเชิงภูมิรัฐศาสตร์ที่ยังมีความไม่แน่นอนอยู่สูงและอาจยกระดับความรุนแรงจนส่งผลให้เศรษฐกิจและปริมาณการค้าโลกขยายตัวต่ำกว่าที่คาด รวมทั้งภาระหนี้สินครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูง และความเสี่ยงจากแนวโน้มความผันผวนของผลผลิตและระดับราคาสินค้าเกษตรที่สำคัญ

ปัจจัยสนับสนุน

- 1) การเพิ่มขึ้นของแรงสนับสนุนจากรายจ่ายภาครัฐโดยเฉพาะรายจ่ายลงทุน สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่ายเหลือปีประจำปีงบประมาณ 2568 ดังนี้ (1) การเพิ่มขึ้นของกรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2568 ในวงเงินรวม 3.57 ล้านล้านบาท³³ เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.4 จากปีงบประมาณก่อนหน้า โดยเมื่อพิจารณาจากสมมติฐานอัตราเบิกจ่ายที่คาดว่าจะได้ในกรณีฐาน สำหรับงบประมาณรายจ่ายประจำปีร้อยละ 93.0 แบ่งเป็น งบรายจ่ายประจำร้อยละ 98.0 และรายจ่ายลงทุนร้อยละ 75.0 ตามลำดับ ส่งผลให้ คาดว่าจะมีเม็ดเงินงบประมาณที่มีการเบิกจ่ายเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจรวม 3.32 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.3 จากปีก่อน โดยแบ่งเป็น รายจ่ายประจำ 2.73 ล้านล้านบาท (ลดลงร้อยละ 3.4) และรายจ่ายลงทุน 5.81 แสนล้านบาท (ขยายตัวร้อยละ 30.8) และ (2) กรอบวงเงินงบประมาณรายจ่ายเหลือปีประจำปีงบประมาณ 2568 รวมทั้งสิ้น 2.75 แสนล้านบาท ถือเป็นระดับสูงสุดนับตั้งแต่ปีงบประมาณ 2563 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 71.9 จากปีงบประมาณก่อนหน้า เนื่องจากความล่าช้าในกระบวนการจัดท่างบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 โดยแบ่งเป็น รายจ่ายประจำ 4.18 หมื่นล้านบาท และรายจ่ายลงทุน 2.33 แสนล้านบาท คิดเป็นการขยายตัวร้อยละ 50.0 และร้อยละ 76.5 ตามลำดับ
- 2) การขยายตัวของอุปสงค์ภาคเอกชนภายในประเทศตามแนวโน้มการปรับตัวดีขึ้นของการลงทุนภาคเอกชนและการขยายตัวต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน โดยคาดว่าจะการลงทุนภาคเอกชนจะกลับมาขยายตัวได้ในช่วงปี 2568 โดยมีปัจจัยสนับสนุนที่สำคัญประกอบด้วย (1) การขยายตัวของการนำเข้านับตั้งแต่ในช่วงครึ่งหลังของปี 2567 ทั้งการเพิ่มขึ้นของปริมาณการนำเข้าสินค้าทุน และสินค้าวัตถุดิบและชิ้นกลางที่ขยายตัวร้อยละ 7.7 เทียบกับร้อยละ 0.8 ในช่วงครึ่งแรกของปี (2) การเพิ่มขึ้นของมูลค่ายอดการขอรับ การอนุมัติและการออกบัตรส่งเสริมการลงทุน ในปี 2567 ที่ขยายตัวร้อยละ 34.5 ร้อยละ 29.7 และร้อยละ 72.5 จากช่วงเดียวกันของปีก่อน ตามลำดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลงทุนในอุตสาหกรรมดิจิทัล โดยเฉพาะกิจการ Data Center และ Cloud Service อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน และอุตสาหกรรมเกษตรและแปรรูปอาหาร สอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของเม็ดเงินลงทุน

²⁹ อัตราเงินเฟ้อในเดือนมกราคม 2568 ของเศรษฐกิจเกาหลีใต้ ไต้หวัน อยู่ที่ร้อยละ 2.2 และร้อยละ 2.7 เทียบกับร้อยละ 1.9 และร้อยละ 2.1 ตามลำดับ

³⁰ ในการประชุมครั้งล่าสุดในเดือนมกราคม 2568 ทั้งธนาคารกลางเกาหลีใต้ ธนาคารกลางฮ่องกง และธนาคารกลางไต้หวันต่างมีมติที่จะคงอัตราดอกเบี้ยนโยบายหลังจากมีการปรับลดอย่างต่อเนื่องในช่วงก่อนหน้า

³¹ ธนาคารกลางอินโดนีเซีย เมื่อวันที่ 15 มกราคม 2568 มีมติปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายลงร้อยละ 0.25 จากร้อยละ 6.0 เป็นร้อยละ 5.75

³² ความเชื่อมั่นผู้บริโภค (Ipsos) ของอินโดนีเซียและมาเลเซียยังอยู่ในระดับมากกว่า 50 อย่างต่อเนื่อง โดยในเดือนมกราคม 2568 มีค่าอยู่ที่ 62.3 และ 55.4 เทียบกับ 66.5 และ 53.5 ในเดือนก่อนหน้า และ 63.9 และ 46.1 ในช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน

³³ ไม่รวมงบกลางรายการค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ วงเงินรวม 187,700 ล้านบาท

โดยตรงไหลเข้าจากต่างประเทศที่มีมูลค่ารวม 1.1 ล้านล้านบาทในปี 2567 เพิ่มขึ้นร้อยละ 34.5 จากปีก่อนหน้า และ (3) การขยายตัวของพื้นที่ในนิคมอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยเงินลงทุน และการซื้อพื้นที่/เช่าพื้นที่ ในนิคมอุตสาหกรรม มีมูลค่าทั้งสิ้น 1.75 ล้านล้านบาท และพื้นที่รวม 110,869 ไร่ ณ เดือนธันวาคม 2567 เทียบกับ 1.32 ล้านล้านบาท และ 103,694 ไร่ ในช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า หรือคิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 32.6 และร้อยละ 6.9 ตามลำดับ ขณะเดียวกัน การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนยังมีแนวโน้มที่จะสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจได้อย่างต่อเนื่อง ตามการขยายตัวของการบริโภคสินค้าในหมวดไม่คงทนและหมวดบริการเป็นสำคัญ สอดคล้องกับการขยายตัวในเกณฑ์ดีต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยวภายในประเทศ ขณะเดียวกัน การบริโภคยังมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญจากตลาดแรงงานที่ยังคงแข็งแกร่ง สะท้อนจากอัตราการว่างงานที่อยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ 0.78 ในเดือนธันวาคม 2567 ต่ำที่สุดในรอบ 8 ปี รวมทั้งแนวโน้มการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของจำนวนการจ้างงานนอกภาคเกษตร ประกอบกับแรงกดดันด้านเงินเฟ้อที่ยังมีแนวโน้มทรงตัวอยู่ในระดับต่ำ นอกจากนี้ การขยายตัวของการบริโภคภาคเอกชนยังมีปัจจัยสนับสนุนเพิ่มเติมจากการดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล

- 3) การฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว สอดคล้องกับ (1) แนวโน้มการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่คาดว่าจะกลับเข้าสู่ระดับปกติมากขึ้น สะท้อนจากจำนวนนักท่องเที่ยวจากประเทศต้นทางส่วนใหญ่ที่เพิ่มขึ้นสู่ระดับในช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-19³⁴ เช่นเดียวกับแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของรายจ่ายนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญมาจากแนวโน้มการฟื้นตัวของการเดินทางท่องเที่ยวทั่วโลก และการเพิ่มขึ้นของเที่ยวบินระหว่างประเทศมายังประเทศไทย³⁵ รวมถึงการดำเนินมาตรการดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติของภาครัฐผ่านมาตรการยกเว้นการตรวจลงตราเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้ขอวีซ่า รวมทั้งการจัดกิจกรรมกระตุ้นการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่อง และการเป็นเจ้าภาพกีฬาซีเกมส์ในช่วงเดือนธันวาคม 2568 ซึ่งจะส่งผลให้มีนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น และ (2) แนวโน้มการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของนักท่องเที่ยวชาวไทย ที่ได้รับแรงสนับสนุนจากกิจกรรมสนับสนุนการท่องเที่ยวอื่น ๆ อย่างต่อเนื่อง³⁶ โดยการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวดังกล่าวส่งผลให้ภาคบริการที่เกี่ยวข้อง อาทิ ภาคการขนส่ง ภาคบริการที่พักและร้านอาหาร รวมถึงภาคการค้ามีแนวโน้มขยายตัวได้ดีต่อเนื่อง
- 4) การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการส่งออกตามแรงส่งของการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกที่อยู่ในเกณฑ์สูงนับตั้งแต่ในช่วงครึ่งหลังของปี 2567 โดยเฉพาะในสินค้าส่งออกสำคัญ อาทิ คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยาง เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ เคมีภัณฑ์ รวมถึง โทรศัพท์ อุปกรณ์และส่วนประกอบ สอดคล้องกับการขยายตัวของยอดคำสั่งซื้อใหม่ (New orders) ในกลุ่มประเทศอุตสาหกรรมหลัก ดังจะเห็นได้จากข้อมูลดัชนีผู้จัดการฝ่ายจัดซื้อภาคอุตสาหกรรม หมวดยอดคำสั่งซื้อใหม่ของสหรัฐฯ ในเดือนกุมภาพันธ์ 2568 เพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ 55.1 จากระดับ 52.1 ในเดือนก่อนหน้า และเป็นระดับสูงสุดนับตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2565 ส่วนหนึ่งเป็นผลจากการเร่งนำเข้าก่อนที่จะมีการยกระดับความรุนแรงของการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และประเทศคู่ค้าในระยะต่อไป ขณะเดียวกัน การส่งออกในกลุ่มสินค้าเกษตร เกษตรแปรรูปและอาหารของไทยซึ่งถือเป็นกลุ่มสินค้าที่ไทยมีศักยภาพยังมีแนวโน้มขยายตัวได้ต่อเนื่องตามความต้องการของตลาดโลกที่ยังสูง อย่างไรก็ตาม แนวโน้มการขยายตัวของภาคการส่งออกสินค้าของไทยในระยะต่อไปยังคงมีความอ่อนไหวสูงมากต่อทิศทางการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจของสหรัฐฯ ที่ยังคงต้องติดตามอย่างใกล้ชิด

³⁴ นักท่องเที่ยวของปี 2568 จากประเทศมาเลเซีย อินเดีย เกาหลีใต้ รัสเซีย และไต้หวัน คาดว่าจะอยู่ที่ 5.31 ล้านคน 2.33 ล้านคน 2.00 ล้านคน 1.83 ล้านคน และ 1.12 ล้านคน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 125.9 ร้อยละ 116.7 ร้อยละ 105.9 ร้อยละ 123.0 และร้อยละ 141.7 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2562 ซึ่งเป็นช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-19 ตามลำดับ

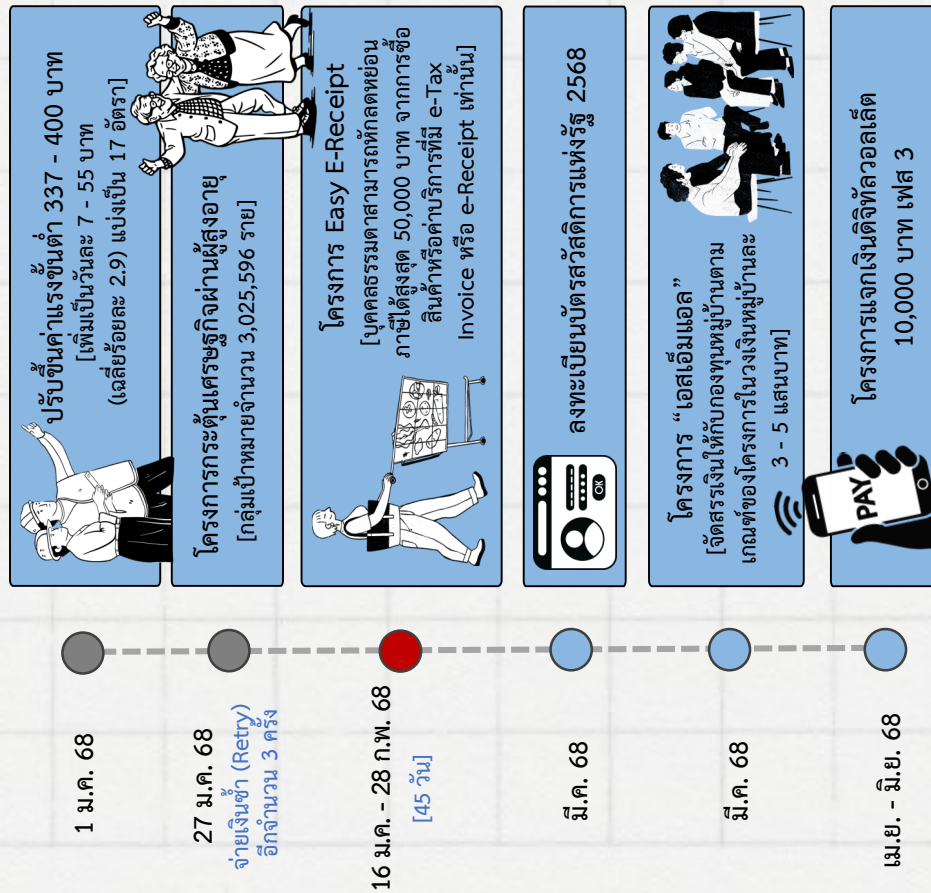
³⁵ จำนวนเที่ยวบินขาเข้าจากต่างประเทศของปี 2567 ของสนามบินสุวรรณภูมิ สนามบินดอนเมือง สนามบินเชียงใหม่ และสนามบินภูเก็ต อยู่ที่ 136,031 เที่ยวบิน 44,022 เที่ยวบิน 8,555 เที่ยวบิน และ 28,645 เที่ยวบิน คิดเป็นการเพิ่มขึ้นร้อยละ 24.2 ร้อยละ 20.8 ร้อยละ 24.4 และร้อยละ 32.6 จากปีก่อนหน้า ตามลำดับ

³⁶ โครงการที่สำคัญในช่วงไตรมาสแรกของปี 2568 อาทิ เทศกาลดอกไม้เชียงใหม่ งานบางกอกดีไซน์วีค พิธีวิวาห์ใต้สมุทรจังหวัดตรัง และการแข่งขันโมโตจีพี ไทยกรังด์ปรีซ์

มาตรการเศรษฐกิจที่สำคัญของภาครัฐในช่วงครึ่งแรกของปี 2568

ในไตรมาสแรกของปี 2568 รัฐบาลได้ดำเนินมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจเพื่อรักษาแรงขับเคลื่อนจากการบริโภคภายในประเทศ ประกอบด้วย การปรับขึ้นค่าแรงขั้นต่ำ โครงการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านผู้สูงอายุ และโครงการ Easy E-Receipt ซึ่งคาดว่าจะช่วยให้มีการใช้จ่ายเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจได้ประมาณ 98,000 ล้านบาท และในไตรมาสที่สองของปีรัฐบาลได้เตรียมดำเนินมาตรการเพื่อกระตุ้นการใช้จ่ายภายในประเทศอย่างต่อเนื่องผ่าน โครงการลงทะเบียนบัตรสวัสดิการแห่งรัฐ ปี 2568 โครงการ “เอสเอ็มแอล” และโครงการแจกเงินดิจิทัลวอลเล็ต 10,000 บาท เฟส 3 ซึ่งคาดว่าจะมีเม็ดเงินใช้จ่ายหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจประมาณ 177,700 ล้านบาท

Timeline มาตรการเศรษฐกิจที่สำคัญในช่วงครึ่งแรกของปี 2568

การกำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำปี 2568 พิจารณาจากค่าครองชีพของลูกจ้าง ความสามารถในการจ่ายของนายจ้าง และสภาพเศรษฐกิจและสังคมโดยรวม

เมื่อวันที่ 27 ม.ค. 68 ภาครัฐได้โอนเงิน 10,000 บาท ให้แก่กลุ่มเป้าหมายสำเร็จแล้วรวมทั้งสิ้น 2,825,076 ราย ทำให้มีเม็ดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจจำนวน 28,250.76 ล้านบาท

แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ (1) ลดหย่อนได้ 30,000 บาท เมื่อซื้อสินค้าหรือบริการจากผู้ประกอบการจต VAT หรือไม่จต VAT และ (2) ลดหย่อนได้ 20,000 บาท สำหรับค่าซื้อสินค้า OTOP หรือ ค่าซื้อสินค้าหรือบริการจากวิสาหกิจชุมชนหรือวิสาหกิจเพื่อสังคม ทั้งนี้ คาดว่าจะมีผู้ใช้สิทธิประมาณ 1.4 ล้านคน คิดเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคประมาณ 70,000 ล้านบาท

คาดมีผู้ลงทะเบียนกว่า 25 ล้านคน [ผู้มีสิทธิเดิม 14.5 ล้านคน และผู้ลงทะเบียนกลุ่มใหม่ 10 ล้านคน] ในปีงบประมาณ 2567 มีผลการเบิกจ่ายบัตรสวัสดิการ จำนวน 61,907.41 ล้านบาท

โครงการ SML ได้รับจัดสรรจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2568 จำนวน 11,900 ล้านบาท โดยคาดว่าจะมีการเริ่มทำประชาคมหมู่บ้านในช่วงประมาณเดือน ก.พ. 68 และชุมชน/หมู่บ้านจะได้เงินก้อนแรกลงไปยังชุมชนประมาณเดือน มี.ค. 68

เป็นการใช้จ่ายผ่านดิจิทัลวอลเล็ต วงเงินประมาณ 1.5 - 1.6 แสนล้านบาท โดยจะต้องเป็นผู้ลงทะเบียนผ่านแอปพลิเคชันทางรัฐสำเร็จ และมีเงื่อนไขรายได้ตามที่กำหนดไว้

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง และรวบรวมโดย สศช.

การลงทุนภาครัฐขยายตัวต่อเนื่องและมีบทบาทสำคัญต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในปี 2568

การลงทุนภาครัฐโดยรวมในปี 2568 มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องจากปี 2567 โดยได้รับแรงสนับสนุนจากกรอบงบประมาณที่เพิ่มขึ้น และการเร่งรัดการเบิกจ่ายอย่างต่อเนื่อง ในปีงบประมาณ 2568 มีวงเงินลงทุนภาครัฐรวม 1,387.1 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปีก่อนร้อยละ 16.1 โดยการลงทุนของรัฐบาลจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. 2568 และงบประมาณกันไว้เบิกเหลือในปี เพิ่มขึ้นร้อยละ 13.6 และร้อยละ 76.5 ตามลำดับ ขณะที่งบลงทุนของรัฐวิสาหกิจลดลงร้อยละ 0.5 ทั้งนี้ ภายใต้สมมติฐานว่าอัตราการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2568 จะอยู่ที่ร้อยละ 75.0 สูงกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 70.4 ในปีก่อนหน้า ส่วนอัตราเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนจากงบประมาณกันไว้เบิกเหลือปีจะอยู่ที่ร้อยละ 90.0 ต่ำกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 91.4 ในปีก่อนหน้า ขณะที่งบลงทุนรัฐวิสาหกิจจะมีอัตราเบิกจ่ายอยู่ที่ร้อยละ 80.0 ต่ำกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 93.9 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า

กรอบและวงเงินลงทุนภาครัฐ

(หน่วย: พันล้านบาท)	ปีงบประมาณ 2567	ปีงบประมาณ 2568	% YoY
งบประมาณรายจ่ายประจำปี ^{1/}	682.4	775.3	13.6
งบประมาณกันไว้เบิกเหลือปี	132.3	233.4	76.5
งบลงทุนรัฐวิสาหกิจ ^{2/}	380.1	378.3	-0.5
วงเงินลงทุนภาครัฐรวม	1,194.8	1,387.1	16.1

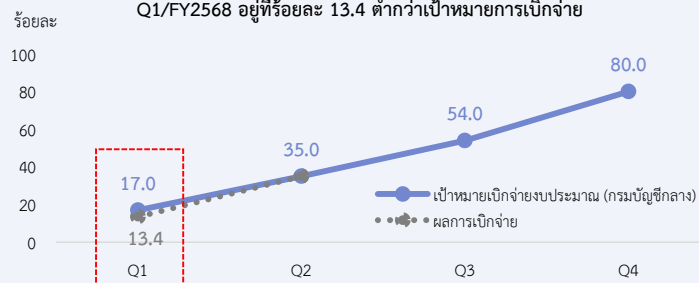
ที่มา: เอกสารงบประมาณ กรอบและวงเงินลงทุนของรัฐวิสาหกิจประจำปีงบประมาณ 2567 - 2568 และคำนวณโดย สศช.

หมายเหตุ: ^{1/} ไม่รวมงบกลาง รายการค่าใช้จ่ายเพื่อการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ

^{2/} งบลงทุนรัฐวิสาหกิจรวมการลงทุนของรัฐวิสาหกิจประเภทบริษัทมหาชนจำกัดและบริษัทในเครือ และข้อมูลการลงทุนของบริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) และบริษัทในเครือเป็นการลงทุนในประเทศ

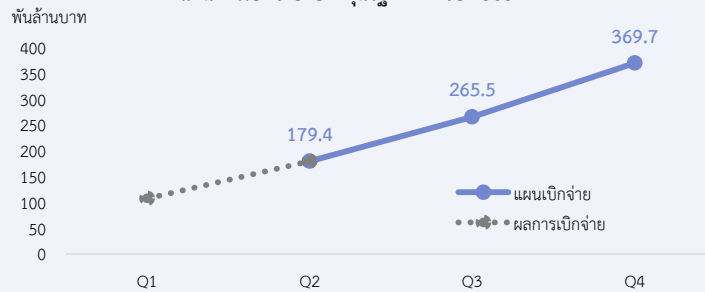
ผลการเบิกจ่ายงบลงทุนภาครัฐในไตรมาสแรกของปีงบประมาณ 2568 ในภาพรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 69.3 แต่ต่ำกว่าเป้าหมาย เนื่องจากการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนในงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2568 มีอัตราเบิกจ่ายเพียงร้อยละ 13.4 ต่ำกว่าเป้าหมายที่ร้อยละ 17.0 อย่างไรก็ตาม การเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนในงบประมาณกันไว้เบิกเหลือปีและงบลงทุนรัฐวิสาหกิจอยู่ในเกณฑ์ดี

อัตราการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี Q1/FY2568 อยู่ที่ร้อยละ 13.4 ต่ำกว่าเป้าหมายการเบิกจ่าย

ที่มา: กรมบัญชีกลาง และระบบ GFMS

แผนการเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจปี 2568

ที่มา: กองงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ สศช. และคำนวณโดย สศช.

ดังนั้น จึงควรให้ความสำคัญต่อการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อให้เม็ดเงินรายจ่ายภาครัฐเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจโดยเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุน และการติดตามความคืบหน้าของ 20 โครงการลงทุนสำคัญของรัฐวิสาหกิจ ในปี 2568 ให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ โดยการเร่งรัดโครงการที่อยู่ระหว่างการจัดซื้อจัดจ้างให้สามารถลงนามในสัญญาโดยเร็ว ทั้งนี้ โครงการลงทุนสำคัญดังกล่าวมีวงเงินเบิกจ่ายลงทุนประมาณ 90,282.3 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 34.2 ของกรอบงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ ปี 2568 โดยมีโครงการลงทุนซึ่งมีวงเงินเบิกจ่ายลงทุนในปี 2568 สูงกว่า 10,000 ล้านบาท 2 โครงการ ได้แก่ โครงการความร่วมมือระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีนในการพัฒนาระบบรถไฟความเร็วสูง เพื่อเชื่อมโยงภูมิภาค ช่วงกรุงเทพมหานคร - หนองคาย (ระยะที่ 1 ช่วงกรุงเทพมหานคร - นครราชสีมา) และโครงการรถไฟฟ้ามหานคร สายสีม่วง ช่วงเตาปูน - ราษฎร์บูรณะ

การลงทุนภาครัฐขยายตัวต่อเนื่องและมีบทบาทสำคัญต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในปี 2568 (ต่อ)

โครงการลงทุนที่สำคัญของรัฐวิสาหกิจปี 2568

หน่วย: ล้านบาท

โครงการลงทุน	หน่วยงาน	วงเงินเบิกจ่ายลงทุน
1 โครงการความร่วมมือระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน ในการพัฒนาระบบรถไฟความเร็วสูง เพื่อเชื่อมโยงภูมิภาค ช่วงกรุงเทพมหานคร - หนองคาย (ระยะที่ 1 ช่วงกรุงเทพมหานคร - นครราชสีมา)	รฟท.	14,722.7
2 โครงการรถไฟฟ้าสายสีม่วง ช่วงเตาปูน - ราษฎร์บูรณะ	รฟม.	12,393.7
3 โครงการรถไฟฟ้าสายสีส้ม ช่วงบางขุนนนท์ - ศูนย์วัฒนธรรม	รฟม.	7,840.9
4 โครงการปรับปรุงกิจการประปาแผนหลักครั้งที่ 9	กปน.	6,681.5
5 โครงการพัฒนาระบบส่งและจำหน่าย ระยะที่ 2	กฟผ.	5,200.0
6 แผนงานขยายเขตและปรับปรุงระบบจำหน่ายไฟฟ้า ปี 2566 - 2570 (ฉบับปรับปรุง)	กฟน.	4,745.5
7 โครงการทางพิเศษสายพระราม 3 - ดาวคะนอง - วงแหวนรอบนอกกรุงเทพมหานคร ด้านตะวันตก	กทพ.	4,655.5
8 โครงการก่อสร้างทางรถไฟ สายเด่นชัย - เชียงราย - เชียงของ	รฟท.	3,974.0
9 โครงการพัฒนาท่าเรือแหลมฉบัง ระยะที่ 3	กทท.	3,346.9
10 โครงการขยายระบบส่งไฟฟ้า ระยะที่ 12	กฟผ.	3,131.3
11 โครงการก่อสร้างทางรถไฟ สายบ้านไผ่ - มหาสารคาม - ร้อยเอ็ด - มุกดาหาร - นครพนม	รฟท.	3,127.2
12 แผนปรับปรุงและขยายระบบจำหน่ายพลังไฟฟ้าฉบับที่ 12 ปี 2560 - 2564 (ฉบับปรับปรุง)	กฟน.	3,085.2
13 โครงการปรับปรุงระบบส่งไฟฟ้าบริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคเหนือ ภาคกลาง และ กรุงเทพมหานคร เพื่อเสริมความมั่นคงระบบไฟฟ้า	กฟผ.	2,508.3
14 โครงการปรับปรุงและขยายระบบจำหน่ายพลังไฟฟ้า ระยะที่ 13 ส่วนที่ 1	กฟน.	2,498.6
15 โครงการทางพิเศษฉลองรัชส่วนต่อขยาย (ช่วงจตุโชติ - ถนนลำลูกกา)	กทพ.	2,343.7
16 โครงการก่อสร้างสวนสัตว์แห่งใหม่ คลอกหก จังหวัดปทุมธานี	อสส.	2,218.1
17 แผนงานเปลี่ยนระบบสายไฟฟ้าอากาศเป็นสายไฟฟ้าใต้ดิน เพื่อรองรับการเป็นมหานครแห่งอาเซียน	กฟน.	2,125.1
18 โครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่ ช่วงนครปฐม - ชุมพร (รวมทางคู่สายใต้ 3 เส้นทาง)	รฟท.	2,120.5
19 โครงการปรับปรุงระบบส่งไฟฟ้าบริเวณภาคตะวันตกและภาคใต้เพื่อเสริมความมั่นคงระบบไฟฟ้า	กฟผ.	1,888.6
20 โครงการปรับปรุงระบบส่งไฟฟ้าบริเวณภาคตะวันออกเพื่อเสริมความมั่นคงระบบไฟฟ้า	กฟผ.	1,675.1

ที่มา: กองงบประมาณรัฐวิสาหกิจ สศช.

ข้อจำกัดและปัจจัยเสี่ยง

- 1) **ความเสี่ยงจากความผันผวนของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลก** โดยมีเงื่อนไขความเสี่ยงที่ต้องติดตามและประเมินสถานการณ์อย่างใกล้ชิดประกอบด้วย (1) **ความไม่แน่นอนจากการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจของสหรัฐฯ** ที่อาจส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจและการค้าโลกอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากมีการยกระดับความเข้มข้นของมาตรการกีดกันทางการค้าไปยังประเทศคู่ค้าสำคัญและนำมาซึ่งมาตรการตอบโต้จากประเทศที่ได้รับผลกระทบจนส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงของห่วงโซ่อุปทานการผลิตโลกและทิศทางการลงทุน (2) **ความยืดหยุ่นของสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ในหลายภูมิภาค** ทั้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง สงครามระหว่างรัสเซียและยูเครน รวมถึงความขัดแย้งในพื้นที่ช่องแคบไต้หวัน ซึ่งหากมีการยกระดับความรุนแรงจะส่งผลกระทบต่อราคาพลังงาน ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ และต้นทุนการขนส่งโลจิสติกส์ในตลาดโลก (3) **การดำเนินนโยบายการเงินของธนาคารกลางสำคัญ** ที่คาดว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับแนวโน้มการฟื้นตัวของเศรษฐกิจและแรงกดดันอัตราเงินเฟ้อในแต่ละประเทศ ท่ามกลางความไม่แน่นอนของนโยบายเศรษฐกิจของสหรัฐฯ ที่อาจสร้างแรงกดดันต่ออัตราเงินเฟ้ออันอาจส่งผลให้ธนาคารกลางสหรัฐฯ ชะลอการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย ขณะที่ธนาคารกลางยุโรป ธนาคารกลางอังกฤษ และธนาคารกลางจีนมีแนวโน้มดำเนินนโยบายการเงินแบบผ่อนคลายเป็นต่อเนื่องเพื่อสนับสนุนการฟื้นตัวของเศรษฐกิจในทางกลับกัน ธนาคารกลางญี่ปุ่นมีแนวโน้มที่จะดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดมากขึ้นเพื่อลดแรงกดดันจากอัตราเงินเฟ้อที่ยังอยู่ในระดับสูงภายใต้ทิศทางการปรับนโยบายการเงินที่แตกต่างกันของประเทศเศรษฐกิจหลักมีแนวโน้มที่จะส่งผลกระทบต่อความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศกำลังพัฒนาและเศรษฐกิจตลาดเกิดใหม่ รวมทั้งความผันผวนของตลาดการเงินโลก และ (4) **ความเสี่ยงจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน** เนื่องจากการลงทุนภายในประเทศที่ยังอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะการลงทุนในภาคอสังหาริมทรัพย์ที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาการขาดสภาพคล่องและระดับหนี้สิน ประกอบกับแนวโน้มการชะลอตัวของ การบริโภคภายในประเทศท่ามกลาง ความเชื่อมั่นของผู้บริโภคที่ลดลงและตลาดแรงงานยังไม่ฟื้นตัวเต็มที่ รวมถึงผลกระทบจากความไม่แน่นอนของการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ ที่อาจยกระดับความรุนแรงมากขึ้นในระยะต่อไป ทั้งนี้ ทิศทางการฟื้นตัวที่ล่าช้าของอุปสงค์ภายในประเทศของจีนส่งผลให้ภาคการผลิตยังคงเผชิญกับปัญหากำลังการผลิตส่วนเกิน (Industrial overcapacity) สะท้อนจากระดับสินค้าคงคลังที่สูงขึ้นต่อเนื่อง โดยเฉพาะในหมวดสินค้าประเภทอิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ และยานยนต์ ซึ่งนำไปสู่การส่งออกสินค้าของจีนไปยังประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกและก่อให้เกิดการแข่งขันทางด้านราคา จนส่งผลกระทบต่อหลายประเทศที่ผู้ประกอบการไม่สามารถแข่งขันกับสินค้าจากจีนที่มีราคาต่อหน่วยต่ำกว่าโดยเปรียบเทียบได้
- 2) **ภาระหนี้สินครัวเรือนและภาคธุรกิจที่อยู่ในระดับสูงภายใต้มาตรฐานสินเชื่อที่มีความเข้มงวดมากขึ้น** โดยสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อ GDP ในไตรมาสที่ 3 ของปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 89.0 เทียบกับร้อยละ 91.0 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน แต่ยังคงสูงกว่าร้อยละ 83.0 เมื่อเทียบกับไตรมาสเดียวกันของปี 2562 ซึ่งเป็นช่วงก่อนการแพร่ระบาดของโควิด-19 ขณะเดียวกัน คุณภาพของสินเชื่อยังคงปรับลดลงอย่างต่อเนื่อง สะท้อนจากสัดส่วนสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (Non-Performing Loans: NPLs) และสัดส่วนสินเชื่อจัดชั้นพิเศษ (Special Mention Loans: SMLs) ต่อสินเชื่อรวมของสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคลที่ยังคงเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในไตรมาสที่ 3 ของปี 2567 อยู่ที่ร้อยละ 3.3 และร้อยละ 7.5 ของมูลค่าสินเชื่อทั้งหมด สูงสุดเป็นประวัติการณ์ ขณะเดียวกัน คุณภาพสินเชื่อภาคธุรกิจที่ยังคงอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่มีสัดส่วน NPLs และ SMLs ต่อสินเชื่อรวมในไตรมาสที่ 3 ของปี 2567 ในระดับสูงที่ร้อยละ 7.7 และร้อยละ 12.4 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 7.6 และร้อยละ 11.9 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามลำดับ ภายใต้สถานการณ์ดังกล่าว ส่งผลให้ธนาคารพาณิชย์ยังคงเข้มงวดกับการให้สินเชื่อธุรกิจต่อเนื่อง โดยเฉพาะการพิจารณาหลักทรัพย์ค้ำประกัน ซึ่งเป็นผลจากคุณภาพสินเชื่อโดยรวมที่ยังด้อยลง ขณะเดียวกันยังเพิ่มความเข้มงวดในการให้สินเชื่อภาคครัวเรือนในทุกประเภท ส่งผลให้ในไตรมาสที่ 4 ของปี 2567 ยอดสินเชื่อในระบบธนาคารพาณิชย์ปรับตัวลดลง โดยเฉพาะสินเชื่อเพื่อการอุปโภคบริโภคส่วนบุคคลที่ยังลดลงต่อเนื่องที่ร้อยละ 2.2
- 3) **ความเสี่ยงความผันผวนในภาคการผลิตและราคาสินค้าเกษตรที่สำคัญ** โดยคาดว่าในปี 2568 ผลผลิตเกษตรมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้นจากปี 2567 เนื่องจากสภาพอากาศที่เอื้ออำนวยมากขึ้น สะท้อนจากปริมาณน้ำที่มีแนวโน้มเพียงพอกับการเพาะปลูก โดยข้อมูลปริมาณน้ำในเขื่อนล่าสุด ณ วันที่ 31 มกราคม 2568 สถานการณ์ปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ทั่วประเทศทั้งสิ้น 35 แห่ง พบว่า มีปริมาณน้ำจำนวน 52,770 ล้านลูกบาศก์เมตรคิดเป็นร้อยละ 74.40 ของความจุทั้งหมด และเพิ่มขึ้นร้อยละ 8.7 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า อย่างไรก็ตาม ราคาสินค้าเกษตรมีความเสี่ยงที่จะปรับตัวลดลง สอดคล้องกับแนวโน้มราคาสินค้าเกษตรโดยเฉพาะข้าวในตลาดโลกที่มีแนวโน้มลดลงท่ามกลางสถานการณ์ผลผลิตข้าวจากผู้ส่งออกรายใหญ่ของโลกทั้งอินเดียและเวียดนามที่เริ่มปรับตัวเข้าสู่ภาวะปกติมากขึ้น ขณะเดียวกัน มาตรการกีดกันทางการค้าเพิ่มเติมรวมถึงสถานการณ์ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ยังเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญที่อาจส่งผลกระทบต่อราคาวัตถุดิบทางการเกษตรมีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อรายได้ของเกษตรกร

สภาพคล่องภาคครัวเรือนและความคืบหน้ามาตรการ “คุณสู้ เราช่วย”

มาตรการ “คุณสู้ เราช่วย” เป็นมาตรการให้ความช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยและ SMEs ประกอบด้วยมาตรการย่อย 2 มาตรการ ได้แก่ (1) มาตรการ “จ่ายตรง คงทรัพย์” และมาตรการ “จ่าย ปิด จบ” ของธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ¹ และ (2) มาตรการ “ลดผ่อน ลดดอกเบี้ย” และมาตรการ “จ่าย ปิด จบ” ของ Non-Bank² โดยหลักการสำคัญของมาตรการคือการปรับโครงสร้างหนี้เพื่อลดภาระทางการเงินให้กับประชาชนและ SMEs ในกลุ่มเปราะบางที่ประสบความยากลำบากในการชำระหนี้ ทั้งสินเชื่อที่อยู่อาศัย สินเชื่อรถยนต์ และสินเชื่อผู้ประกอบการรายเล็ก เพื่อให้สามารถกลับมาชำระหนี้ได้ ซึ่งจะช่วยลดภาระการผ่อนชำระต่อวงด้อยรายที่มีนัยสำคัญในช่วงที่เข้าร่วมมาตรการ ทั้งนี้ ลูกหนี้สามารถลงทะเบียนเข้าร่วมโครงการได้ตั้งแต่วันที่ 12 ธันวาคม 2567 - 30 เมษายน 2568 (ขยายระยะเวลาจากเดิมสิ้นสุดวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2568)

สำหรับประมาณการจำนวนลูกหนี้ที่มีคุณสมบัติได้รับความช่วยเหลือตามมาตรการ “จ่ายตรง คงทรัพย์” และมาตรการ “จ่าย ปิด จบ” ของธนาคารพาณิชย์และสถาบันการเงินเฉพาะกิจ (ไม่รวม Non-Bank) รวมทั้งสิ้นจำนวน 2.0 ล้านบัญชี หรือ 1.8 ล้านราย และมียอดหนี้รวมทั้งสิ้น 8.1 แสนล้านบาท ดังนี้

ประเภทสถาบันการเงิน	จำนวนบัญชี	จำนวนราย	ยอดหนี้
1. ธนาคารพาณิชย์และบริษัทในกลุ่มธุรกิจ	1.5 ล้านบัญชี	1.4 ล้านราย	4.4 แสนล้านบาท
2. สถาบันการเงินเฉพาะกิจ	0.5 ล้านบัญชี	0.4 ล้านราย	3.8 แสนล้านบาท
รวม	2.0 ล้านบัญชี	1.8 ล้านราย	8.1 แสนล้านบาท

หมายเหตุ: กรณี Non-Bank จะขึ้นกับการพิจารณา soft loan ว่าจะมี Non-Bank รายใดผ่านเงื่อนไขได้รับ soft loan โดยล่าสุดมีผู้ประกอบการราย Non-bank จำนวน 2 ราย ที่มีคุณสมบัติและผ่านการพิจารณา ได้แก่ (1) บริษัท เมืองไทย แคปปิตอล จำกัด (มหาชน) และ (2) บริษัท อีออน ธนสินทรัพย์ (ไทยแลนด์) จำกัด (มหาชน)

ที่มา: กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทย

จากข้อมูลล่าสุดของธนาคารแห่งประเทศไทย ณ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2568 พบว่า มีประชาชนผู้ลงทะเบียนโครงการ “คุณสู้ เราช่วย” รวมทั้งสิ้น 7.7 แสนราย หรือจำนวน 9.2 แสนบัญชี คิดเป็นร้อยละ 42.78 ของจำนวนลูกหนี้ 1.8 ล้านรายที่มีคุณสมบัติสามารถเข้าร่วมได้ และคิดเป็นร้อยละ 46.00 ของจำนวนบัญชี 2.0 ล้านบัญชีที่มีคุณสมบัติสามารถเข้าร่วมได้ ซึ่งจะเห็นว่ายังมีลูกหนี้อีกกว่าครึ่งที่มีคุณสมบัติแต่ยังไม่ได้ลงทะเบียนเข้าร่วมโครงการ ทั้งนี้ การขยายระยะเวลาการลงทะเบียนเข้าร่วมมาตรการฯ จากเดิมวันที่ 28 กุมภาพันธ์ เป็นวันที่ 30 เมษายน 2568 จะเพิ่มโอกาสให้ลูกหนี้ที่มีสภาพคล่องเพียงพอสามารถเข้าร่วมมาตรการและกลับมาชำระหนี้ได้ตามปกติในระยะข้างหน้าเมื่อสภาพคล่องกลับฟื้นตัวตามแนวโน้มเศรษฐกิจไทยในระยะต่อไป

¹ คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) และมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้กลุ่มเปราะบางอื่นของสถาบันการเงินเฉพาะกิจเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2567

² คณะรัฐมนตรีมีมติวันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2568 เห็นชอบมาตรการช่วยเหลือลูกหนี้รายย่อยของ Non-Banks รวมทั้งหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และกระบวนการเบิกจ่ายโครงการสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (Soft Loan) สำหรับผู้ประกอบการราย Non-Banks ของธนาคารออมสิน

³ แบ่งเป็น (1) ลงทะเบียนผ่านระบบ ธปท. จำนวน 6.6 แสนราย หรือ 7.8 แสนบัญชี (ข้อมูล ณ 12 กุมภาพันธ์ 2568) และ (2) ลงทะเบียนผ่านสถาบันการเงิน จำนวน 1.1 แสนราย หรือ 1.4 แสนบัญชี (ผลการสำรวจ ณ 31 มกราคม 2568) สำหรับจำนวนผู้ลงทะเบียน เป็นข้อมูลต้นฉบับจำนวนลูกหนี้จากข้อมูลรายสถาบันการเงินจึงมีกรณีนับลูกหนี้ซ้ำ หากลูกหนี้ 1 คน กู้กับสถาบันการเงินมากกว่า 1 แห่ง ซึ่งเป็นวิธีการนับแบบเดียวกับยอดลูกหนี้ที่มีสิทธิ์ (eligible) 1.8 ล้านราย นอกจากนี้ ผู้ที่เข้ามาลงทะเบียนอาจไม่สามารถเข้าร่วมมาตรการได้ทั้งหมด เนื่องจากบางส่วนขาดคุณสมบัติ เช่น เป็นหนี้ดี ลงทะเบียนผิดเจ้าหนี้ เป็นต้น โดยสถาบันการเงินจะเข้าไปดูคุณสมบัติและติดต่อลูกหนี้ หากต้องการความช่วยเหลือสามารถช่วยเหลือด้วยมาตรการอื่นได้ เช่น การปรับโครงสร้างหนี้ตามเกณฑ์การให้สินเชื่ออย่างรับผิดชอบและเป็นธรรม (Responsible Lending) หรือคลินิกแก้หนี้ เป็นต้น

เกณฑ์การประเมินความเสี่ยงจากการดำเนินนโยบายของทรัมป์

ภายหลังเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีทรัมป์ได้สั่งการให้กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐฯ จัดทำนโยบายการค้าอเมริกาก่อน (American First Trade Policy) มอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทำรายงานเสนอภายในวันที่ 1 เมษายน 2568 ครอบคลุมประเด็นการค้าที่ไม่เป็นธรรมและไม่สมดุล (Unfair & Unbalanced Trade) ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้ากับจีน รวมถึงความมั่นคงทางเศรษฐกิจเพิ่มเติม (Economic Security) เพื่อกำหนดกรอบนโยบายด้านต่างประเทศของสหรัฐฯ โดยมาตรการที่ดำเนินต่อประเทศต่าง ๆ จะมุ่งเน้นไปที่การสร้างความเป็นธรรมทางการค้าต่อสหรัฐฯ ทั้งนี้ สำนักงานผู้แทนการค้าสหรัฐฯ (USTR) จะมีการจัดทำรายงานผลการประเมินการกีดกันทางการค้าของประเทศคู่ค้า (National Trade Estimate Report on Foreign Trade Barriers: NTE) เป็นประจำทุกปี มีเนื้อหาสำคัญระบุถึงอุปสรรคทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ กับประเทศคู่ค้า โดยในรายงานฉบับปี 2567 ที่รัฐบาลสหรัฐฯ เผยแพร่เมื่อ 29 มีนาคม 2567 มีการระบุถึงมาตรการกีดกันทางการค้าของไทยที่สำคัญ ได้แก่ อัตราภาษีนำเข้าที่อยู่ในระดับสูง โดยอัตราภาษีนำเข้าสินค้าเกษตรและสินค้าอื่น ๆ เฉลี่ยของไทยอยู่ที่ร้อยละ 27.0 และร้อยละ 7.1 เทียบกับร้อยละ 5.0 และร้อยละ 3.1 ของสหรัฐฯ ตามลำดับ รวมถึงมาตรการกีดกันทางการค้าของไทยที่ไม่ใช่ภาษี ได้แก่ การต้องขอใบรับรองการนำเข้าสินค้าบางประเภท เช่นการนำเข้าเชื้อเพลิงชีวภาพ ไม้ เครื่องจักรอุตสาหกรรม เครื่องสำอาง รวมถึงหลักสุขอนามัยของสินค้าประเภทปศุสัตว์และเนื้อสัตว์ที่ใช้มาตรฐานสูงเกินไปจากหลักสากลหรือผลทางวิทยาศาสตร์ เช่น การใช้สารเร่งเนื้อแดงในหมู รวมถึงข้อจำกัดในการลงทุนในประเทศไทยที่ยังจำกัดสัดส่วนผู้ถือหุ้นไม่เกินร้อยละ 50 ในหลาย ๆ ธุรกิจ เช่น โทรคมนาคม การขนส่ง และธนาคาร นอกจากนี้ บางสาขาอาชีพยังมีไว้ให้สำหรับคนไทยโดยเฉพาะ ทั้งนี้ รายงาน NTE ยังให้ความสำคัญกับความเข้มงวดของการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาและสิทธิแรงงานของไทยอีกด้วย

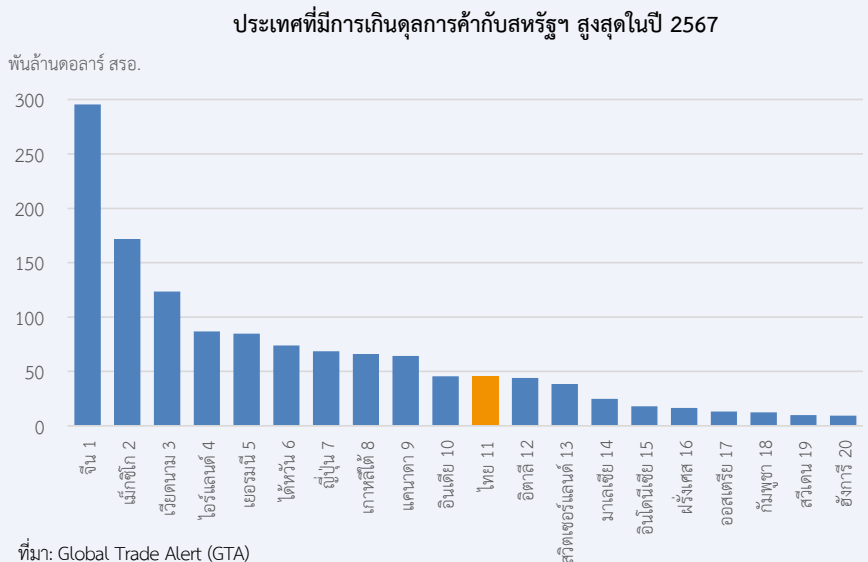
เมื่อพิจารณาร่วมกับงานศึกษาของสถาบันต่าง ๆ ถึงเกณฑ์ในการประเมินความเสี่ยงของประเทศคู่ค้าของสหรัฐฯ ทั้งเกณฑ์ด้านการค้า ความมั่นคง ภาครัฐบาล การลงทุน และผู้อพยพ โดยเมื่อพิจารณาจากมิติดุลการค้าพบว่าไทยถูกจัดให้เป็นประเทศที่มีเกณฑ์ความเสี่ยงจากทุกสถาบัน สอดคล้องกับข้อมูลดุลการค้าระหว่างไทยและสหรัฐฯ ที่ไทยเกินดุลการค้ากับสหรัฐฯ 3.5 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2567 อยู่ในลำดับที่ 11 เมื่อเทียบกับคู่ค้าสำคัญ

ตารางเกณฑ์ความเสี่ยงของประเทศคู่ค้าของสหรัฐฯ

	การค้า					ความมั่นคง			ภาครัฐบาล			การลงทุน		ผู้อพยพ	
	ผู้ละเมิด	ดัชนีชี้วัดเชิงปริมาณ	ผลกระทบ	ผู้ละเมิดผู้ที่เกี่ยวข้อง	บดขยี้ผู้ที่เกี่ยวข้อง	ผู้ละเมิดผู้ที่เกี่ยวข้อง	ผู้ละเมิดผู้ที่เกี่ยวข้อง	ผู้ละเมิดผู้ที่เกี่ยวข้อง	ผู้ละเมิดผู้ที่เกี่ยวข้อง	ผู้ละเมิดผู้ที่เกี่ยวข้อง	ผู้ละเมิดผู้ที่เกี่ยวข้อง	ผู้ละเมิดผู้ที่เกี่ยวข้อง	ผู้ละเมิดผู้ที่เกี่ยวข้อง	ผู้ละเมิดผู้ที่เกี่ยวข้อง	ผู้ละเมิดผู้ที่เกี่ยวข้อง
Trump Risk Index (by ITIF)	X					X	X	X							
Trump Risk Index (by EIU)	X	X	X	X			X	X							X
Trump Red Flags (by GTA)	X		X			X	X								
NTE (by USTR)	X	X	X	X	X	X	X			X	X	X	X	X	

ที่มา: US Trade Representative (USTR) Information Technology & Innovation Foundation (ITIF) Economist Intelligence (EIU) และ Global Trade Alert (GTA)

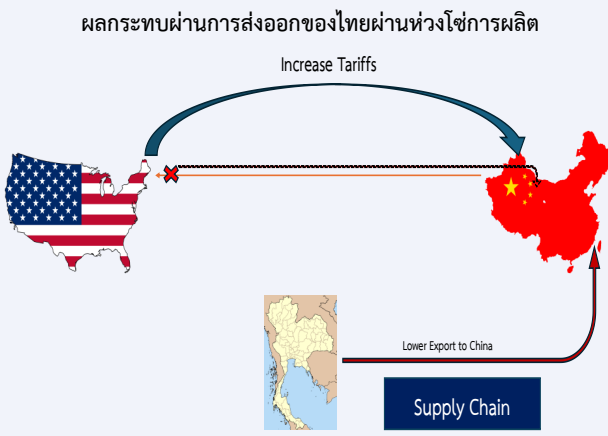
ตารางสรุปอันดับประเทศความเสี่ยงสูงที่จะถูกดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าจากสหรัฐฯ			
อันดับ	ITIF	EIU	GTA
1.	เม็กซิโก	เม็กซิโก	เกาหลีใต้
2.	ไทย	คอ스타ริกา	
3.	สโลวีเนีย	เยอรมนี	แคนาดา
4.	ออสเตรเลีย	โดมินิกัน	จีน
5.	แคนาดา	ปานามา	อินเดีย
6.	นิวซีแลนด์	จีน	ญี่ปุ่น
7.	ฮังการี	ญี่ปุ่น	บราซิล
8.	ตุรกี	เอลซัลวาดอร์	สหภาพยุโรป
9.	สโลวาเกีย	เวียดนาม	อินโดนีเซีย
10.	ลักเซมเบิร์ก	ฮอนดูรัส	ไอร์แลนด์
			อิตาลี
			เคนยา
			มาเลเซีย
			เม็กซิโก
			ไทย

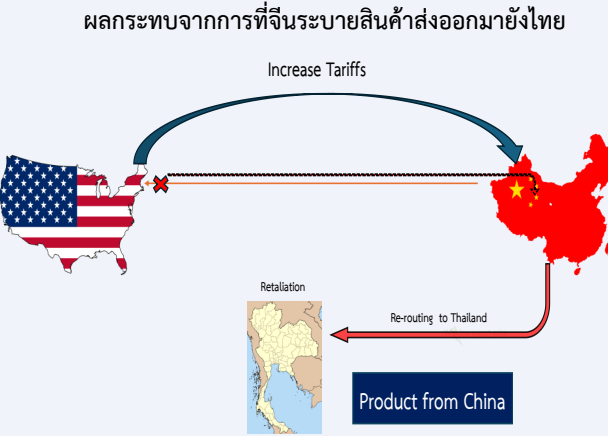
ช่องทางการส่งผ่านผลกระทบการดำเนินมาตรการทางการค้าของสหรัฐฯ ต่อการค้าของไทย

การดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้ารอบใหม่ระหว่างสหรัฐฯ และจีนเริ่มต้นอย่างเป็นทางการเมื่อประธานาธิบดีสหรัฐฯ ได้ลงนามคำสั่งฝ่ายบริหารที่ 14195 เรื่อง “การกำหนดอากรเพิ่มเติมสำหรับสินค้านำเข้าจากสาธารณรัฐประชาชนจีน (Imposing Duties to Address the Synthetic Opioid Supply Chain in the People’s Republic of China)” ในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2568 โดยมีเนื้อหาสำคัญว่า “สหรัฐฯ จะเก็บภาษีนำเข้าสินค้าทุกชนิดที่เป็นผลิตภัณฑ์ของจีนเพิ่มเติมร้อยละ 10 ของมูลค่าสินค้า (ad valorem duty) โดยมีผลตั้งแต่วันที่ 12:01 น. ของวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2568” ซึ่งหลังจากที่สหรัฐฯ ประกาศการเก็บภาษีจากจีนเพิ่มเติมดังกล่าวแล้ว เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2568 จีนก็ได้ประกาศขึ้นภาษีสินค้านำเข้าจากสหรัฐฯ หลายประเภท เพื่อตอบโต้มาตรการของสหรัฐฯ ในหลายรายการ ได้แก่ กลุ่มถ่านหินและก๊าซธรรมชาติ เพิ่มขึ้นร้อยละ 15 และน้ำมันดิบ เครื่องจักรทางการเกษตร และสินค้ารถยนต์บางประเภทเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 โดยจะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2568 นี้เป็นต้นไป

ทิศทางทางการดำเนินมาตรการในระยะต่อไปยังคงมีความไม่แน่นอนอยู่สูง จึงจำเป็นต้องติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิดเพื่อประเมินผลกระทบและเตรียมการในการรับมือผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นต่อเศรษฐกิจไทยได้อย่างทันท่วงที ทั้งนี้ จากการประเมินช่องทางการส่งผ่านของผลกระทบต่อเศรษฐกิจไทยในเบื้องต้น คาดว่า ผลกระทบของมาตรการกีดกันทางการค้าระหว่างสหรัฐฯ และจีนจะถูกส่งผ่านมายังเศรษฐกิจไทยใน 4 ช่องทางสำคัญ ได้แก่ (1) ผลกระทบผ่านการส่งออกของไทยผ่านห่วงโซ่อุปทาน (2) ผลกระทบผ่านการระบายสินค้าส่งออกของจีนมายังไทย (3) ผลกระทบจากการที่ไทยอาจจะเสียส่วนแบ่งตลาดจากตลาด ASEAN และ (4) ผลกระทบจากการขึ้นภาษีนำเข้าโดยตรงจากไทย โดยมีรายละเอียดแต่ละช่องทาง ดังนี้

ที่มา: Global Trade Atlas และประมวลผลโดย สศช.

ที่มา: Global Trade Atlas และประมวลผลโดย สศช.

1. **ผลกระทบผ่านการส่งออกของไทยผ่านห่วงโซ่อุปทาน** เมื่อสหรัฐฯ ขึ้นภาษีนำเข้ากับจีน จะส่งผลให้จีนส่งออกไปยังสหรัฐฯ ลดลง ซึ่งจะทำให้ความต้องการสินค้าของไทย โดยเฉพาะสินค้าที่เป็นสินค้าชั้นกลางในห่วงโซ่อุปทานของจีนมีโอกาสที่จะลดลงด้วย โดยสินค้าสำคัญของไทยเป็นหนึ่งในห่วงโซ่อุปทานของจีน ได้แก่ **รถยนต์นั่งและคอมพิวเตอร์** ในช่วงครึ่งแรกของปี 2567 พบว่า ภายหลังจากที่จีนส่งออกลดลงไปยังสหรัฐฯ ลดลงร้อยละ 8.7 พบว่า ไทยส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ไปยังจีนลดลงร้อยละ 19.5 โดยที่ชิ้นส่วนยานยนต์สำคัญ ๆ ที่ไทยส่งออกไปจีนลดลง เช่น ยางรถยนต์ (ลดลงร้อยละ 12.8) Airbag (ลดลงร้อยละ 14.4) แผงหน้าปัด (ลดลงร้อยละ 30.0) ตัวถัง (ลดลงร้อยละ 14.5) เป็นต้น นอกจากนี้ ยังพบว่า จีนส่งออกรถยนต์ไปสหรัฐฯ ลดลงร้อยละ 22.2 ส่วนไทยก็ส่งออกสินค้าที่เป็นส่วนประกอบคอมพิวเตอร์ไปจีนลดลงร้อยละ 9.1 เช่นกัน โดยส่วนประกอบคอมพิวเตอร์ที่ไทยส่งออกไปจีนลดลง เช่น Hard Disk Drive (ลดลงร้อยละ 14.4) เครื่องแปลงไฟฟ้า (ลดลงร้อยละ 34.0) และพัดลมสำหรับคอมพิวเตอร์ (ลดลงร้อยละ 2.3) เป็นต้น

2. **ผลกระทบจากการที่จีนระบายสินค้าส่งออกมายังไทย** เมื่อจีนส่งออกไปสหรัฐฯ ลดลง ท่ามกลางแนวโน้มการชะลอตัวของอุปสงค์ภายในประเทศ ส่งผลให้มีแนวโน้มที่จีนจะระบายสินค้าที่ผลิตไว้ไปยังประเทศต่าง ๆ รวมทั้งไทย โดยอาศัยความได้เปรียบของการแข่งขันด้านราคาต่ำ สะท้อนจากราคานำเข้าของไทยที่ลดลง ขณะที่ปริมาณการนำเข้าสินค้าสูงขึ้น สินค้าที่คาดว่าจีนจะมีการระบายออกมายังไทย แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) **กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคขั้นสุดท้าย** เช่น ลำโพง โทรทัศน์ พัดลม กระเป่า เป็นต้น 2) **สินค้าส่วนประกอบขั้นกลาง** เช่น ชิ้นส่วนพลาสติก ชิ้นส่วนเครื่องปรับอากาศ พวงมาลัยรถยนต์ ส่วนประกอบรถจักรยานยนต์ เป็นต้น และ 3) **วัตถุดิบ** เช่น เหล็กม้วนกลม เหล็กโครงสร้าง อะลูมิเนียม ท่อเหล็ก เป็นต้น

3. **ผลกระทบจากการที่ไทยอาจจะเสียส่วนแบ่งตลาดจากตลาด ASEAN** เมื่อจีนส่งออกไปยังสหรัฐฯ น้อยลง จึงมีแนวโน้มที่จีนจะส่งออกสินค้าไปยังตลาด ASEAN ซึ่งเป็นหนึ่งในตลาดส่งออกหลักของไทย โดยสินค้าที่คาดว่าจะเข้าชายฝั่งไทยอาจจะต้องเสียส่วนแบ่งตลาด ASEAN ให้จีน เช่น รถยนต์นั่งและชิ้นส่วน รถกระบะและชิ้นส่วน แผงวงจรรวม เป็นต้น

4. **ผลกระทบจากการขึ้นภาษีนำเข้าโดยตรงจากไทย** เนื่องจากในระยะถัดไป มีแนวโน้มที่สหรัฐฯ จะเรียกเก็บภาษีนำเข้าตอบโต้ในอัตราที่ประเทศต่าง ๆ เรียกเก็บต่อสหรัฐฯ (reciprocal tariffs) ซึ่งหากดำเนินการเช่นนั้นจริง คาดว่าสินค้าไทยน่าจะมีแนวโน้มถูกเก็บภาษีเพิ่มหลายรายการ ที่สำคัญ อาทิ 1) **กลุ่มอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์** 2) **กลุ่มเครื่องจักรเครื่องมือ** 3) **สินค้าในกลุ่มยานยนต์** 4) **กลุ่มสินค้าผลิตภัณฑ์พลาสติก** และ 5) **กลุ่มสินค้าผลิตภัณฑ์จากเหล็ก** โดยสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของไทยไปสหรัฐฯ ของสินค้าทั้ง 5 กลุ่มนี้ รวมอยู่ที่ร้อยละ 65.5 ของมูลค่าการส่งออกไทยไปสหรัฐฯ ทั้งหมด (จำแนกรายกลุ่มสินค้าเป็นร้อยละ 32.0 ร้อยละ 24.8 ร้อยละ 4.2 ร้อยละ 2.6 และร้อยละ 2.1 ตามลำดับ)

ภายใต้ทิศทางทางการดำเนินมาตรการทางเศรษฐกิจของสหรัฐฯ และมาตรการตอบโต้ของประเทศคู่ค้าสำคัญ ที่ยังคงมีความไม่แน่นอนอยู่สูงและอาจยกระดับความรุนแรงมากขึ้นจากในปัจจุบันที่เริ่มมีการดำเนินการบังคับใช้มาตรการบางส่วนแล้วผ่านการขึ้นภาษีนำเข้า จึงจำเป็นต้องติดตามพัฒนาการของสถานการณ์ดังกล่าวอย่างใกล้ชิด เพื่อประเมินผลกระทบและเตรียมการในการรับมือผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นต่อเศรษฐกิจไทยได้อย่างทันท่วงที

¹ อัตราการเปลี่ยนแปลงตามข้อ 2 นี้ เป็นอัตราการเปลี่ยนแปลงของปริมาณและราคานำเข้าสินค้าของจีนมายังไทย ณ ครั้งแรกของปี 2567 เทียบกับเฉลี่ยทั้งปี 2565 และ 2566 โดยใช้ฐานข้อมูลจาก Global Trade Atlas ในการคำนวณ

การขึ้นอัตราภาษีนำเข้าสินค้ากลุ่มเหล็กและผลิตภัณฑ์ อะลูมิเนียมและผลิตภัณฑ์¹ และนัยของอุตสาหกรรมเหล็กของไทย

เมื่อวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2568 ประธานาธิบดีสหรัฐอเมริกาได้ลงนามในคำสั่งประธานาธิบดีโดยมีเนื้อหาว่าจะมีการประกาศปรับขึ้นภาษีนำเข้าเหล็กและอะลูมิเนียมสู่ระดับร้อยละ 25 (จากเดิมร้อยละ 10) โดยไม่มีข้อยกเว้นและยกเลิกลดอัตราภาษีประเทศและข้อตกลงตามโควตา รวมทั้งยกเลิกการยกเว้นภาษีเฉพาะผลิตภัณฑ์ (product-specific tariff) ซึ่งมาตรการดังกล่าวจะมีผลบังคับใช้ในวันที่ 4 มีนาคม 2568 ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากมาตรการนี้ คาดว่าจะเกิดเป็นวงกว้างสำหรับอุตสาหกรรมเหล็ก อะลูมิเนียมและผลิตภัณฑ์ของสหรัฐฯ รวมถึงไทยด้วย

จากข้อมูลของ UNITED STATES INTERNATIONAL TRADE COMMISSION พบว่า ในปัจจุบัน อัตราภาษีที่แท้จริงที่สหรัฐฯ มีการจัดเก็บกับทุกประเทศในสินค้า เหล็กและเหล็กกล้า ผลิตภัณฑ์จากเหล็ก และอะลูมิเนียมและผลิตภัณฑ์ อยู่ที่ร้อยละ 2.4 ร้อยละ 7.7 และร้อยละ 7.2 ตามลำดับ โดยประเทศผู้นำเข้าสำคัญ ๆ ของสหรัฐฯ เช่น แคนาดา เม็กซิโก และเกาหลีใต้ มีระดับอัตราภาษีนำเข้าที่สหรัฐฯ จัดเก็บจริงอยู่ในระดับต่ำ (รายละเอียดตามตารางที่ 1) ซึ่งเมื่อมีการขึ้นอัตราภาษีนำเข้า เพิ่มอีกร้อยละ 25 คาดว่าน่าจะส่งผลให้อัตราภาษีที่แท้จริงที่สหรัฐฯ ที่มีการจัดเก็บกับกลุ่มสินค้าดังกล่าว เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และอาจจะส่งผลกระทบต่อราคาสินค้ากลุ่มนี้ภายในประเทศสหรัฐฯ ได้

ตารางที่ 1 อัตราภาษีนำเข้าที่สหรัฐฯ จัดเก็บจริงกับประเทศสำคัญ (Effective rate) (ร้อยละ)

อัตราภาษีนำเข้าที่สหรัฐฯ จัดเก็บจริงกับประเทศสำคัญ (Effective rate) (ร้อยละ)	เหล็กและเหล็กกล้า (HS72)	ผลิตภัณฑ์จากเหล็ก (HS73)	อะลูมิเนียมและผลิตภัณฑ์ (HS76)	การปรับขึ้นภาษีตามประกาศประธานาธิบดี (ร้อยละ)
ไทย	7.1	5.2	52.1	
จีน	18.5	225.7	80.7	
แคนาดา	0.1	0.1	0.1	
เม็กซิโก	0.1	0.1	0.1	
เกาหลีใต้	0.1	0.2	4.7	+25
ญี่ปุ่น	12.3	4.2	13.7	
เวียดนาม	18.2	5.3	4.1	
ทุกประเทศ	2.4	7.7	7.2	

ที่มา: UNITED STATES INTERNATIONAL TRADE COMMISSION และกระทรวงการคลัง คำนวณโดย สศช.

เมื่อพิจารณาข้อมูลการนำเข้าของสหรัฐฯ ในสินค้ากลุ่มเหล็กและผลิตภัณฑ์ อะลูมิเนียมและผลิตภัณฑ์ พบว่า ภายหลังจากปี 2565 เป็นต้นมา มูลค่าการนำเข้าของสหรัฐฯ ลดลงอย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นความพยายามที่จะลดความต้องการผลิตภัณฑ์ทั้ง 3 กลุ่มนี้ลงอย่างต่อเนื่อง โดยจากข้อมูลการนำเข้าสินค้าในกลุ่มนี้ของสหรัฐฯ จากประเทศต่าง ๆ พบว่ามีการนำเข้าจากแคนาดา จีน และเม็กซิโก เป็นหลัก คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 22.4 ร้อยละ 14.1 และร้อยละ 11.3 ในขณะที่การนำเข้าจากไทยมีสัดส่วนร้อยละ 1.5 (รายละเอียดตามตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 สัดส่วนการนำเข้าของสหรัฐฯ ปี 2567

ประเทศนำเข้าสำคัญ	เหล็กและเหล็กกล้า (HS72)	ผลิตภัณฑ์จากเหล็ก (HS73)	อะลูมิเนียมและผลิตภัณฑ์ (HS76)	รวม 3 Code
ไทย	0.2	2.2	1.7	1.5
จีน	1.6	24.1	10.5	14.1
แคนาดา	24.2	10.8	41.4	22.4
เม็กซิโก	10.1	14.6	6.7	11.3
เกาหลีใต้	5.9	6.5	3.4	5.5
ญี่ปุ่น	3.7	3.5	0.7	2.9
เวียดนาม	3.1	2.6	1.7	2.5
ประเทศอื่น ๆ	51.2	35.7	33.9	39.7
นำเข้ารวม	100.0	100.0	100.0	100.0

ที่มา: Global Trade Atlas คำนวณโดย สศช.

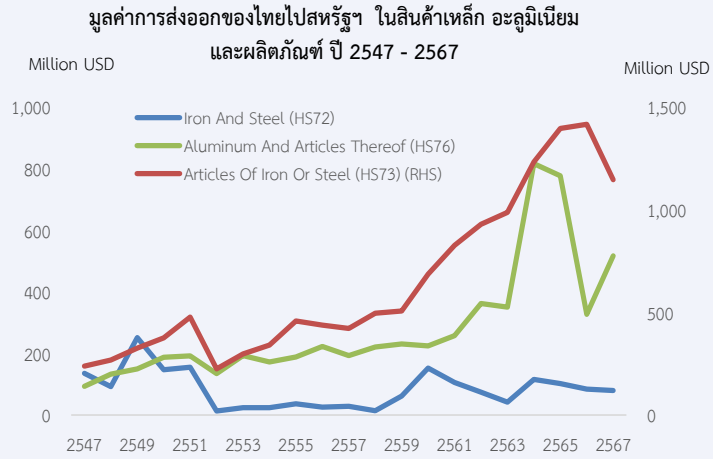
¹ ณ วันที่จัดทำบทความฉบับนี้ ยังไม่มีข้อมูลจากการของสหรัฐฯ ถึง HS Code ที่มีการเพิ่มอัตราภาษีนำเข้า จึงคาดว่า HS Code ที่จะได้รับผลกระทบน่าจะเป็น HS Code 72, 73, และ 76 ซึ่งครอบคลุมสินค้าทั้ง 3 กลุ่มนี้

การขึ้นอัตราภาษีนำเข้าสินค้ากลุ่มเหล็กและผลิตภัณฑ์ อะลูมิเนียมและผลิตภัณฑ์ และนัยของอุตสาหกรรมเหล็กของไทย (ต่อ)

สำหรับผลกระทบต่อไทยนั้น คาดว่าจะส่งผ่าน 2 ช่องทาง ได้แก่

1. ผลกระทบต่อการส่งออกสินค้าเหล็กและผลิตภัณฑ์ อะลูมิเนียมและผลิตภัณฑ์ ของไทยไปยังสหรัฐฯ ที่คาดว่าจะลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยเป็นผลจากความต้องการสินค้าทั้ง 3 กลุ่มของไทยในตลาดสหรัฐฯ ที่มีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องนับตั้งแต่ปี 2565 เป็นต้นมา สอดคล้องกับการลดลงของระดับราคานำเข้าสินค้าทั้ง 3 กลุ่ม ซึ่งส่งผลให้มูลค่าการส่งออกของไทยไปสหรัฐฯ ในสินค้ากลุ่มนี้ลดลงอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ เดิมอัตราภาษีที่แท้จริงที่สหรัฐฯ เก็บกับไทยในสินค้าทั้ง 3 กลุ่มนี้อยู่ในระดับที่ค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับประเทศผู้นำเข้าในตลาดสหรัฐฯ อื่น ๆ (รายละเอียดตามตารางที่ 1) ซึ่งหากมีการขึ้นอัตราภาษีนำเข้าร้อยละ 25 คาดว่าระดับราคาสินค้าของไทยทั้ง 3 กลุ่มที่เข้าไปขายในตลาดสหรัฐฯ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของสินค้าไทยเมื่อเทียบกับประเทศอื่น

2. ผลกระทบจากการนำเข้าสินค้าจากจีนของไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากผลผลิตเหล็กภายในประเทศของจีนยังคงอยู่ในระดับสูง โดยในปี 2567 จีนผลิตเหล็กเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3 เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ทำให้ผลผลิตเหล็กจากจีนอยู่ที่ระดับ 2,053,977 ตัน ซึ่งอยู่ในระดับที่ยังสูงมาก อย่างไรก็ตาม ในช่วงปี 2567 ที่ผ่านมามีความพยายามที่จะลดระดับการนำเข้าสินค้ากลุ่มเหล็กและผลิตภัณฑ์ อะลูมิเนียมและผลิตภัณฑ์จากจีนลง โดยจะเห็นได้ว่าการส่งออกสินค้าในกลุ่มเหล็กและเหล็กกล้า จากจีนมาไทยนั้นลดลงร้อยละ 15.0 อย่างไรก็ตาม ในส่วนของการส่งออกในกลุ่มของผลิตภัณฑ์จากเหล็ก (HS73) และกลุ่มอะลูมิเนียมและผลิตภัณฑ์ ยังคงเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.8 และร้อยละ 17.6 ตามลำดับ

ที่มา: Global Trade Atlas

ตารางที่ 3 ราคานำเข้าของสหรัฐฯ ในปี 2567

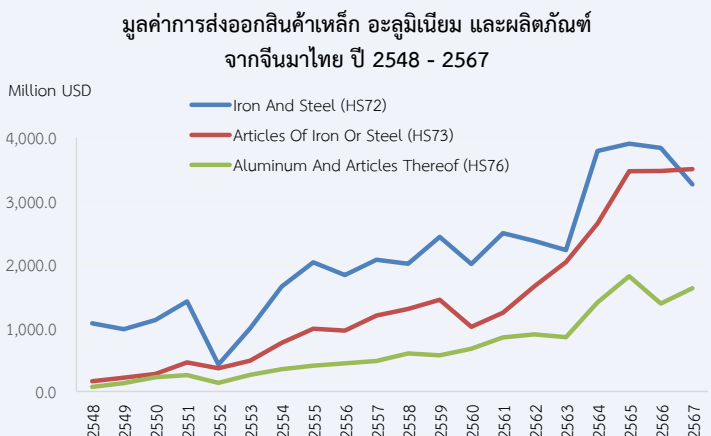
ราคาต่อหน่วย (ราคานำเข้า: CIF)	เหล็กและเหล็กกล้า (HS72) (ตัน/ดอลลาร์ สรอ.)	ผลิตภัณฑ์จากเหล็ก (HS73) (กิโลกรัม/ดอลลาร์ สรอ.)	อะลูมิเนียมและผลิตภัณฑ์ (HS76) (กิโลกรัม/ดอลลาร์ สรอ.)
ไทย	13,431	1.7	4.4
จีน	1,939	2.1	4.3
แคนาดา	402	3.1	3.1
เม็กซิโก	450	3.4	4.2
เกาหลีใต้	158	2.2	3.9
ญี่ปุ่น	464	4.2	8.1
เวียดนาม	5,448	1.7	4.6

ที่มา: Global Trade Atlas จำนวนโดย สศช.

ผลของการปรับขึ้นภาษีนำเข้าเหล็ก อะลูมิเนียมและผลิตภัณฑ์ขึ้นอีกร้อยละ 25 ของสหรัฐฯ จะส่งผลให้ความต้องการสินค้ากลุ่มนี้ของสหรัฐฯ มีแนวโน้มลดลง และทำให้อุปทานส่วนเกินของสินค้ากลุ่มนี้ที่ผลิตจากประเทศต่าง ๆ เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะผู้ผลิตรายใหญ่ของโลก เช่น จีน ซึ่งระดับอุปทานส่วนเกินดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อความผันผวนของระดับราคาเหล็กตลอดจนภาพรวมของอุตสาหกรรมเหล็ก อะลูมิเนียมและผลิตภัณฑ์ทั่วโลกในระยะต่อไปด้วย

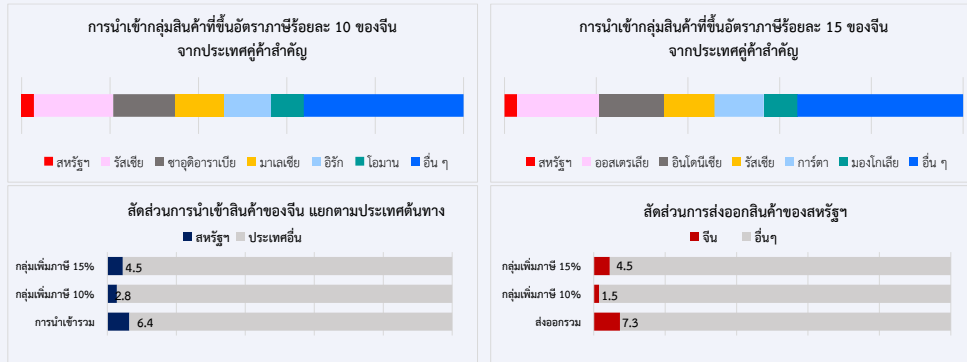
ที่มา: CEIC

ที่มา: Global Trade Atlas

การดำเนินมาตรการตอบโต้ทางการค้าของจีน

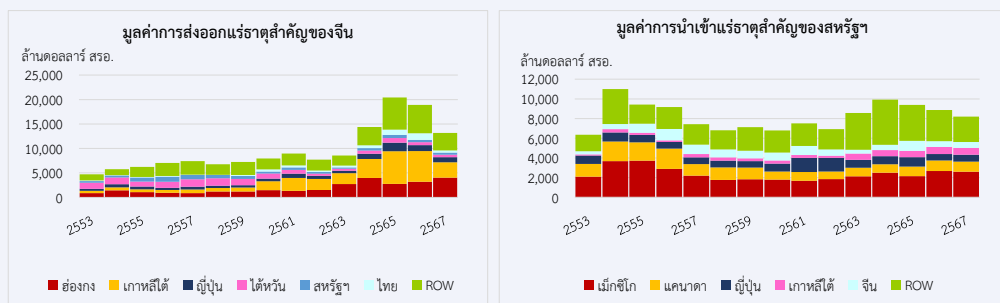
เมื่อวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2568 จีนประกาศมาตรการตอบโต้ทางการค้ากับสหรัฐฯ ภายหลังจากสหรัฐฯ ออกมาตรการขึ้นภาษีนำเข้าสินค้าทั่วไปจากจีนเพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ส่งผลให้จีนประกาศขึ้นภาษีสินค้านำเข้าจากสหรัฐฯ โดยขึ้นอัตราภาษีร้อยละ 15 กับถ่านหินและก๊าซธรรมชาติเหลว (LNG) และภาษีร้อยละ 10 กับน้ำมันดิบ อุปกรณ์ทางการแพทย์ และรถยนต์บางประเภท และให้ผลบังคับใช้ในวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2568 เป็นต้นไป ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาข้อมูลการค้าในกลุ่มสินค้าดังกล่าว พบว่า จีนนำเข้าสินค้าดังกล่าวมูลค่าประมาณ 1.4 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ จากสหรัฐฯ ประกอบด้วย ถ่านหินและก๊าซมูลค่าประมาณ 4.5 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ และน้ำมันดิบมูลค่า 6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 8.5 ของการนำเข้าสินค้าจากสหรัฐฯ ทั้งหมดในปี 2567 และคิดเป็นร้อยละ 0.5 ของการนำเข้ารวมของจีน ทั้งนี้ จีนไม่ได้นำเข้ากลุ่มสินค้าดังกล่าวจากสหรัฐฯ เป็นหลัก อาทิ ถ่านหิน (Coal) ส่วนใหญ่มีการนำเข้าจากออสเตรเลีย อินโดนีเซีย รัสเซีย และมองโกเลีย สะท้อนว่ามาตรการกีดกันทางการค้าของจีนต่อสหรัฐฯ มีผลอย่างจำกัดต่อเศรษฐกิจจีน ขณะเดียวกัน เมื่อพิจารณาการส่งออกของสหรัฐฯ พบว่าสัดส่วนการส่งออกของสหรัฐฯ ไปยังจีนในกลุ่มสินค้าดังกล่าวคิดเป็นสัดส่วนเพียงร้อยละ 1.2 ของการส่งออกไปจีน และร้อยละ 0.1 ของการส่งออกรวมของสหรัฐฯ จึงมีผลต่อสหรัฐฯ อย่างจำกัดเช่นกัน

ที่มา: Global Trade Atlas, ประมวลผลโดย สศช. หมายเหตุ: *ข้อมูลล่าสุดของสหรัฐฯ ปี 2566

นอกจากนี้ ในวันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2568 จีนได้ประกาศมาตรการควบคุมการส่งออกสินค้าแร่ธาตุสำคัญ 5 ชนิด ได้แก่ ทังสแตน เทลลูเรียม บิสมัท โมลิบดีนัม และอินเดียม รวมถึงผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง โดยแร่ธาตุดังกล่าวเป็นวัตถุดิบสำคัญที่ใช้ในอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ พลังงานสะอาด และอุตสาหกรรมอื่น ๆ โดยแม้ว่าจีนจะยังไม่ยกระดับมาตรการถึงการระงับการส่งออก แต่ผู้ประกอบการจำเป็นต้องขอใบอนุญาตส่งออก ซึ่งรัฐบาลจีนสามารถควบคุมการส่งออกได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งออกไปยังสหรัฐฯ นอกจากนี้ ในช่วงที่ผ่านมา จีนได้ประกาศห้ามส่งออกสินค้าที่ใช้ได้สองทาง (Dual-use items: DUI) หรือสินค้าที่สามารถประยุกต์ใช้ได้ทั้งทางด้านพาณิชย์และทางทหาร อาทิ แร่ธาตุแกลเลียม เจอร์เมเนียม แอนทิโมนีหรือพลวง และวัสดุแข็งพิเศษไปยังสหรัฐฯ เพียงประเทศเดียว เมื่อเดือนธันวาคม 2567 ภายหลังจากสหรัฐฯ ประกาศใช้นโยบายควบคุมการค้าในภาคเซมิคอนดักเตอร์ต่อจีน

เมื่อพิจารณาผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับประกาศทั้งสองฉบับ พบว่า ประเทศคู่ค้าสำคัญ 5 อันดับแรกของจีนที่มีสัดส่วนการส่งออกกลุ่มสินค้าแร่ธาตุ¹ สูงสุดในปี 2567 ได้แก่ ฮองกง (ร้อยละ 30.7) เกาหลีใต้ (ร้อยละ 23.7) ญี่ปุ่น (ร้อยละ 8.0) ไต้หวัน (3.6) และสหรัฐฯ (ร้อยละ 3.4) อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาการนำเข้ากลุ่มสินค้าดังกล่าวของสหรัฐฯ พบว่า ประเทศคู่ค้าสำคัญ 5 อันดับแรกของสหรัฐฯ ที่มีสัดส่วนการนำเข้ากลุ่มสินค้าแร่ธาตุสำคัญสูงสุดในปี 2567 ได้แก่ เม็กซิโก (ร้อยละ 31.6) แคนาดา (ร้อยละ 12.5) ญี่ปุ่น (ร้อยละ 8.7) เกาหลีใต้ (ร้อยละ 8.3) และจีน (ร้อยละ 7.2) โดยสัดส่วนดังกล่าวสะท้อนว่า แม้ว่าสหรัฐฯ จะไม่ได้มีการนำเข้าแร่ธาตุกลุ่มนี้จากจีนในสัดส่วนจำนวนมากที่สุด แต่ก็นับเป็นคู่ค้า 5 อันดับแรก เนื่องจากแร่ธาตุดังกล่าว นับเป็นวัตถุดิบสำคัญสำหรับการผลิตวัตถุดิบต้นน้ำในอุตสาหกรรมต่าง ๆ นอกจากนี้ จากข้อมูลของสำนักงานสำรวจธรณีวิทยาแห่งสหรัฐอเมริกา (USGS) พบว่าในปี 2567 จีนครองสัดส่วนการผลิตแร่หายาก (Rare earths)² คิดเป็นประมาณร้อยละ 69.2 ของการผลิตทั้งโลก และมีสัดส่วนการผลิตแร่หายากประมาณร้อยละ 48.9 ในขณะที่สหรัฐฯ มีสัดส่วนการผลิตแร่หายากเพียงร้อยละ 11.5 ดังนั้น มาตรการควบคุมแร่หายากของจีนจะส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมสินค้าที่เกี่ยวข้องของสหรัฐฯ โดยเฉพาะเซมิคอนดักเตอร์อย่างมีนัยสำคัญ

ที่มา: Global Trade Atlas, ประมวลผลโดย สศช.

¹ Products: 284180 (Tungstates (Wolframates)), 282590 (Inorganic Bases; Other Metal Oxides, Hydroxides And Peroxides, Nesoi), 284990 (Carbides, Nesoi, Whether Or Not Chemically Defined), 810194 (Tungsten, Unwrought, Including Bars And Rods Obtained Simply By Sintering), 810199 (Tungsten, Wrought, Nesoi), 710691 (Silver, Unwrought Nesoi (Other Than Powder)), 710692 (Silver, Semimanufactured), 280450 (Boron; Tellurium), 284290 (Salts Of Inorganic Acids Or Peroxoacids, Excluding Azides, Nesoi), 381800 (Chemical Elements Doped For Use In Electronics, In The Form Of Discs, Wafers Or Similar Forms; Chemical Compounds Doped For Use In Electronics) and 15 more

² <https://pubs.usgs.gov/periodicals/mcs2025/mcs2025.pdf> หน้า 144-145 ประมวลผลโดย สศช.

ข้อสมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2568

ตารางสมมติฐานการประมาณการเศรษฐกิจปี 2568

	ข้อมูลจริง			ประมาณการ 2568	
	2565	2566	2567	ณ 18 พ.ย. 2567	ณ 17 ก.พ. 2568
อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจโลก (%) ^{1/}	3.6	3.2	3.2	3.0	3.0
สหรัฐอเมริกา	2.5	2.9	2.8	2.2	2.4
ยูโรโซน	3.6	0.5	0.7	1.1	1.0
ญี่ปุ่น	0.9	1.7	-0.2	1.0	1.0
จีน	3.1	5.4	5.0	4.5	4.4
อัตราการขยายตัวปริมาณการค้าโลก (%)	5.7	0.7	3.4	3.0	3.0
อัตราแลกเปลี่ยน	35.1	34.8	35.3	34.5 - 35.5	34.5 - 35.5
ราคาน้ำมัน (ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล)	96.2	81.8	79.3	75.0 - 85.0	75.0 - 85.0
ราคาส่งออก (%)	4.2	1.2	1.4	(-0.2) - 0.8	(0.0) - 1.0
ราคานำเข้า (%)	12.7	0.4	1.0	(-0.2) - 0.8	(0.0) - 1.0
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติ (ล้านคน)	11.2	28.1	35.5	38.0	38.0
รายรับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ (ล้านล้านบาท) ^{2/}	0.53	1.03	1.50	1.63	1.69

หมายเหตุ: ^{1/} เศรษฐกิจโลกคำนวณ Trade weight เฉพาะ 15 เศรษฐกิจคู่ค้าสำคัญ ในปี 2562

^{2/} ข้อมูลบนฐานดุลการชำระเงินของธนาคารแห่งประเทศไทย ประมาณการโดย สศช.

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2568

- เศรษฐกิจโลกในปี 2568 ขยายตัวร้อยละ 3.0 ชะลอลงจากร้อยละ 3.2 ในปี 2567** ตามแนวโน้มการชะลอตัวของประเทศเศรษฐกิจหลัก โดยเฉพาะเศรษฐกิจสหรัฐฯ ที่เริ่มมีสัญญาณการชะลอตัวของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนท่ามกลางแนวโน้มแรงกดดันเงินเฟ้อที่สูงขึ้น เช่นเดียวกับเศรษฐกิจจีนที่ยังคงเผชิญปัญหาหนี้สินในภาคอสังหาริมทรัพย์ที่เป็นข้อจำกัดของการขยายตัวของการลงทุนภายในประเทศ ขณะเดียวกัน เศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มที่จะเผชิญความเสี่ยงด้านต่ำจากความไม่แน่นอนของการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าของสหรัฐฯ และมาตรการตอบโต้จากประเทศคู่ค้าสำคัญ ที่อาจยกระดับความรุนแรงมากขึ้น รวมทั้งความไม่แน่นอนของสถานการณ์ความขัดแย้งของ ความขัดแย้งด้านภูมิรัฐศาสตร์ ทั้งนี้ สมมติฐานของการประมาณการในกรณีฐานครั้งนี้ประเมินอยู่บนพื้นฐานของการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าเฉพาะในส่วนที่ประกาศบังคับใช้ในปัจจุบัน (ก่อนวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2568) โดยไม่ได้รวมมาตรการทางการค้าที่อาจมีเพิ่มเติมซึ่งยังมี ความไม่แน่นอนสูง ภายใต้เงื่อนไขดังกล่าวคาดว่าปริมาณการค้าโลกในปี 2568 ขยายตัวร้อยละ 3.0 ชะลอลงจากร้อยละ 3.4 ในปีก่อนหน้า
- ค่าเงินบาทเฉลี่ยในปี 2568 อยู่ในช่วง 34.5 - 35.5 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. แข็งค่าขึ้นเล็กน้อยจากเฉลี่ย 35.3 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. ในปี 2567 และเท่ากับสมมติฐานการประมาณการครั้งก่อน** โดยข้อมูลล่าสุด ค่าเงินบาทเฉลี่ยในช่วงวันที่ 1 มกราคม ถึงวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2568 อยู่ที่ 34.15 บาทต่อดอลลาร์ สรอ. และคาดว่าค่าเงินบาทมีแนวโน้มอ่อนค่าลงในช่วงครึ่งแรกของปี ตามแนวโน้มการแข็งค่าของเงิน ดอลลาร์ สรอ. สอดคล้องกับการส่งสัญญาณชะลอการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ รวมถึงความไม่แน่นอนของ สถานการณ์เศรษฐกิจโลกที่จะส่งผลให้เงินลงทุนมีแนวโน้มเคลื่อนย้ายไปสู่สินทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำมากขึ้น ประกอบกับแนวโน้มการอ่อนค่า ของค่าเงินหยวนตามทิศทางการชะลอตัวของเศรษฐกิจจีน อย่างไรก็ตาม คาดว่าค่าเงินบาทจะปรับแข็งค่าขึ้นอย่างช้า ๆ ในช่วงหลังของปี ตามแนวโน้มการปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐฯ ประกอบกับการเกินดุลอย่างต่อเนื่องของดุลบัญชีเดินสะพัดที่ได้รับ แรงสนับสนุนจากการฟื้นตัวของภาคการส่งออกสินค้าและรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ อย่างไรก็ตาม ในช่วงปี 2568 เงินบาทยังมีแนวโน้ม ที่จะผันผวนในเกณฑ์สูงตามความไม่แน่นอนของการดำเนินมาตรการกีดกันทางการค้าและมาตรการตอบโต้ของประเทศเศรษฐกิจหลัก รวมทั้ง การปรับเปลี่ยนทิศทางการเงินของธนาคารกลางสำคัญ
- ราคาน้ำมันดิบดูไบเฉลี่ยในปี 2568 ในช่วงร้อยละ 75.0 - 85.0 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล** ทรงตัวใกล้เคียงกับระดับเฉลี่ย 79.3 ดอลลาร์ สรอ. ต่อบาร์เรล ในปี 2567 และเท่ากับการประมาณการครั้งก่อน โดยมีปัจจัยเสี่ยงทางบวกที่ทำให้ราคาน้ำมันมีแนวโน้มปรับตัวเพิ่มขึ้น ได้แก่ (1) ความยืดหยุ่นของสถานการณ์ความขัดแย้งในภูมิภาคตะวันออกกลาง โดยเฉพาะสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างอิสราเอลและอิหร่านที่อาจ ส่งผลต่ออุปทานน้ำมันดิบในตลาดโลก และ (2) การคว่ำบาตรบริษัทผลิตและจำหน่ายน้ำมันรัสเซียโดยสหรัฐฯ³⁷ อย่างไรก็ตาม ราคาน้ำมันในปี 2568 ยังมีโอกาสที่จะเผชิญกับปัจจัยเสี่ยงด้านต่ำที่ส่งผลให้ราคาน้ำมันปรับตัวลดลง ได้แก่ (1) แนวโน้มการชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศ สำคัญทั้งสหรัฐฯ และจีน (2) แนวโน้มการปรับเพิ่มกำลังการผลิตน้ำมันของสหรัฐฯ จากการเพิ่มแท่นขุดเจาะน้ำมันภายใต้แนวโน้มนโยบายของ ประธานาธิบดีสหรัฐฯ คนใหม่ (3) แนวโน้มการปรับเพิ่มกำลังการผลิตของกลุ่มประเทศ OPEC+³⁸ ที่จะส่งผลให้อุปทานและสต็อกน้ำมันโลก เพิ่มขึ้นต่อเนื่องในช่วงปี 2568 และ 2569 และ (4) ความต้องการใช้น้ำมันดิบลดลงจากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีเพื่อความ เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

³⁷ ในเดือนมกราคม 2568 กระทรวงการคลังสหรัฐฯ (U.S. Department of the Treasury's Office of Foreign Assets Control) ประกาศมาตรการคว่ำบาตร บริษัทผลิตและจำหน่ายน้ำมันของรัสเซีย

³⁸ ในการประชุมเดือนกุมภาพันธ์ 2568 กลุ่มประเทศ OPEC+ มีมติคงเป้าหมายการผลิตกำลังการผลิตจำนวน 2.2 ล้านบาร์เรลต่อวันจนกระทั่งเดือนมีนาคม 2568 และจะเริ่มปรับเพิ่มกำลังการผลิตในเดือนเมษายน 2568 ตามลำดับ

- 4) ราคาสินค้าส่งออกและราคาสินค้านำเข้าในรูปดอลลาร์ สรอ. ในปี 2568 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.0 - 1.0 และร้อยละ 0.0 - 1.0 ชะลอตัวลงจากร้อยละ 1.4 และร้อยละ 1.0 ในปี 2567 แต่เป็นการปรับเพิ่มจากสมมติฐานการประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ (-0.2) - 0.8 และร้อยละ (-0.2) - 0.8 ตามลำดับ ตามแนวโน้มการบังคับใช้มาตรการกีดกันทางการค้าและสถานการณ์ความขัดแย้งเชิงภูมิรัฐศาสตร์ที่คาดว่าจะส่งผลให้ทำให้ต้นทุนการนำเข้าและขนส่งสินค้าเพิ่มสูงขึ้น
- 5) รายรับจากนักท่องเที่ยวต่างประเทศในปี 2568 จำนวน 1.69 ล้านล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก 1.50 ล้านล้านบาทในปี 2567 ตามการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่คาดว่าจะเดินทางเข้ามาทั้งสิ้น 38.0 ล้านคน เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 35.5 ล้านคนในปี 2567 และเท่ากับสมมติฐานการประมาณการครั้งก่อน และการเพิ่มขึ้นของค่าใช้จ่ายต่อหัวของนักท่องเที่ยวซึ่งคาดว่าจะอยู่ที่เฉลี่ย 44,484 บาทต่อคนต่อทริป เพิ่มขึ้นจากเฉลี่ย 42,301 บาทต่อคนต่อทริปในปี 2567 และใกล้เคียงกับช่วงก่อนการแพร่ระบาดที่เฉลี่ย 45,584 บาทต่อคนต่อทริปในปี 2562 ตามการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวกลุ่มที่มีค่าใช้จ่ายต่อหัวสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักท่องเที่ยวจีน ญี่ปุ่น เกาหลีใต้ และรัสเซีย
- 6) การเบิกจ่ายงบประมาณ ประกอบด้วย (1) อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2568 คาดว่าจะมีอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณอยู่ที่ร้อยละ 93.0 ของงบประมาณเทียบกับร้อยละ 94.1 ในปีงบประมาณ 2567 แบ่งเป็น รายจ่ายประจำร้อยละ 98.0 และรายจ่ายลงทุนร้อยละ 75.0 เทียบกับร้อยละ 101.1 และร้อยละ 65.2 ในปีงบประมาณก่อนหน้า ตามลำดับ ซึ่งเป็นการคงสมมติฐานอัตราการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2568 จากการประมาณการครั้งก่อน ทั้งนี้ สมมติฐานการประมาณการครั้งนี้ ยังไม่รวมงบกลาง รายการค่าใช้จ่ายในการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ วงเงินรวม 187,700 ล้านบาท³⁹ ส่งผลให้กรอบงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2568 อยู่ที่ 3.57 ล้านล้านบาท แบ่งเป็น งบประมาณรายจ่ายประจำ 2.79 ล้านล้านบาท และงบรายจ่ายลงทุน 0.776 ล้านล้านบาท ตามลำดับ (2) อัตราการเบิกจ่ายงบประมาณเหลือในปีงบประมาณ 2568 คาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ 90.8 ของงบประมาณทั้งหมด เทียบกับร้อยละ 91.4 ในปีงบประมาณ 2567 และเท่ากับสมมติฐานในการประมาณการครั้งก่อน แบ่งเป็น รายจ่ายประจำร้อยละ 95.0 และรายจ่ายลงทุนร้อยละ 90.0 ตามลำดับ และ (3) การเบิกจ่ายงบลงทุนในประเทศของรัฐบาลวิสาหกิจในปี 2568 (15 เดือน นับตั้งแต่เดือนตุลาคม 2567 - ธันวาคม 2568) คาดว่าจะอัตราการเบิกจ่ายที่ร้อยละ 80.0 ของงบประมาณ คิดเป็นเงินลงทุนประมาณ 3.41 แสนล้านบาท และลดลงร้อยละ 12.8 จากปีก่อนหน้า

ประมาณการเศรษฐกิจปี 2568

เศรษฐกิจไทยในปี 2568 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 2.3 - 3.3 (ค่ากลางการประมาณการที่ร้อยละ 2.8) เทียบกับร้อยละ 2.5 ในปี 2567 อัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะอยู่ในช่วงร้อยละ 0.5 - 1.5 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 2.5 ของ GDP

ในการแถลงข่าววันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2568 สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) คาดว่าเศรษฐกิจไทยในปี 2568 จะขยายตัวร้อยละ 2.3 - 3.3 โดยมีค่ากลางการประมาณการอยู่ที่ร้อยละ 2.8 ต่อเนื่องจากการขยายตัวร้อยละ 2.5 ในปี 2567 และเท่ากับการประมาณการในการแถลงข่าวเมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2567 แต่มีการปรับเปลี่ยนองค์ประกอบกรอบการขยายตัวทางเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับเงื่อนไขและการปรับเปลี่ยนสมมติฐานประมาณการที่สำคัญ ๆ ดังนี้

- 1) การปรับสมมติฐานการเบิกจ่ายงบประมาณให้สอดคล้องกับแผนการดำเนินโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล ประกอบด้วย โครงการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านผู้สูงอายุ และ โครงการกระตุ้นเศรษฐกิจ 10,000 บาท ระยะที่สาม วงเงินรวมทั้งสิ้น 187,700 ล้านบาท³⁹ โดยเป็นการปรับเปลี่ยนสมมติฐานการเบิกจ่ายจากเดิมที่กำหนดไว้ภายใต้กรอบงบประมาณประจำปี 2568 ในส่วนของงบกลาง รายการค่าใช้จ่ายในการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ ปรับเปลี่ยนให้เป็นเงินโอนสำหรับประชาชนในการจับจ่ายใช้สอย ส่งผลให้ในการประมาณการครั้งนี้คาดว่ากรอบภาคครัวเรือนและการลงทุนภาครัฐจะขยายตัวร้อยละ 1.3 และร้อยละ 4.7 ปรับลดลงจากร้อยละ 2.1 และร้อยละ 6.5 ตามลำดับ ในขณะที่คาดว่ากรอบภาคเอกชนจะขยายตัวร้อยละ 3.3 ปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 3.0 ในการประมาณการครั้งก่อน
- 2) การปรับอัตราการขยายตัวของส่งออกและการนำเข้าสินค้าและบริการ ให้สอดคล้องกับทิศทางการฟื้นตัวดีกว่าที่คาดนับตั้งแต่ในช่วงไตรมาสสุดท้ายของปี 2567 ซึ่งปริมาณการส่งออกและปริมาณการนำเข้าขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 9.3 และร้อยละ 9.1 ตามลำดับ และคาดว่าแรงส่งของการขยายตัวดังกล่าวจะยังคงเป็นไปอย่างต่อเนื่องในปี 2568 ตามการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการค้าโลกและวัฏจักรขาขึ้นของสินค้าอิเล็กทรอนิกส์ รวมทั้งแนวโน้มการกลับมาขยายตัวของการลงทุนภาคเอกชนภายในประเทศ

³⁹ งบกลาง รายการค่าใช้จ่ายในการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจคาดว่าจะมีการใช้จ่ายในโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจผ่านผู้สูงอายุและโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจ 10,000 บาท ระยะที่สามคิดเป็นวงเงิน 30,000 ล้านบาท และ 157,000 ล้านบาท ตามลำดับ

องค์ประกอบของการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

- 1) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค ประกอบด้วย (1) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.3 ต่อเนื่องจากร้อยละ 4.4 ในปี 2567 และเป็นการปรับเพิ่มจากการประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 3.0 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากตลาดแรงงานที่อยู่ในเกณฑ์ดี และอัตราเงินเฟ้อที่ยังอยู่ในระดับต่ำ ขณะที่ (2) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาครัฐบาลคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.3 ชะลอลงจากร้อยละ 2.5 ในปี 2567 และลดลงจากร้อยละ 2.1 ในการประมาณการครั้งก่อน เนื่องจากการปรับสมมติฐานที่เปลี่ยนกรอบการเบิกจ่ายภายใต้กรอบงบประมาณประจำปี 2568 ในส่วนของงบกลาง รายการค่าใช้จ่ายในการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ ไปใช้สำหรับการดำเนินโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล รวมถึงการปรับลดกรอบเงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2569
- 2) การลงทุนรวม คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.6 เทียบกับร้อยละ 0.0 ในปี 2567 โดย (1) การลงทุนภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.2 พื้นตัวจากการลดลงร้อยละ 1.6 และเป็นการปรับเพิ่มจากประมาณการครั้งก่อนที่ร้อยละ 2.8 สอดคล้องกับการฟื้นตัวของการส่งออกสินค้า และการขยายตัวต่อเนื่องของปริมาณการนำเข้าสินค้าทุน โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากแนวโน้มการขอรับการส่งเสริมการลงทุนในช่วงปี 2567 ที่เพิ่มขึ้นสูงสุดเป็นประวัติการณ์ ขณะที่ (2) การลงทุนภาครัฐ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.7 ต่อเนื่องจากร้อยละ 4.8 ในปี 2567 และเป็นการปรับลดลงจากร้อยละ 6.5 ในการประมาณการครั้งก่อน เนื่องจากการปรับสมมติฐานที่เปลี่ยนกรอบการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี ในส่วนของงบกลาง รายการค่าใช้จ่ายในการกระตุ้นเศรษฐกิจและสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ ไปใช้สำหรับการดำเนินโครงการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล
- 3) มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 3.5 ต่อเนื่องจากร้อยละ 5.8 ในปี 2567 ตามแนวโน้มการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของปริมาณการค้าโลกและการฟื้นตัวของภาคการส่งออกสินค้าในช่วงครึ่งหลังของปี 2567 ขณะที่ราคาส่งออกคาดว่าจะเพิ่มขึ้นในช่วงร้อยละ 0.0 - 1.0 ปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ (-0.2) - 0.8 ชะลอลงจากร้อยละ 1.4 ในปี 2567 เมื่อรวมกับการส่งออกบริการที่มีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องตามการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว ส่งผลให้ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการในปี 2568 มีแนวโน้มที่จะขยายตัวร้อยละ 5.3 เทียบกับร้อยละ 7.8 ในปีก่อนหน้า และปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 4.2 ในการประมาณการครั้งก่อน
- 4) มูลค่าการนำเข้าสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สรอ. คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 6.3 ในปี 2567 สอดคล้องกับแนวโน้มการขยายตัวของการลงทุนและการส่งออกสินค้า ในขณะที่ราคานำเข้าคาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.0 -1.0 ชะลอลงจากร้อยละ 1.0 ในปี 2567 และปรับเพิ่มขึ้นจากร้อยละ (-0.2) - 0.8 ในการประมาณการครั้งก่อน เมื่อรวมกับการนำเข้าบริการคาดว่าปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการในปี 2568 จะขยายตัวร้อยละ 3.5 เทียบกับร้อยละ 6.3 ในปี 2567 และปรับลดลงจากร้อยละ 3.2 ในการประมาณการครั้งก่อน
- 5) ดุลการค้า คาดว่าจะเกินดุล 1.87 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. เทียบกับการเกินดุล 1.93 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. ในปี 2567 เมื่อรวมกับดุลบริการ คาดว่าดุลบัญชีเดินสะพัดในปี 2568 จะเกินดุล 1.40 หมื่นล้านดอลลาร์ สรอ. หรือคิดเป็นการเกินดุลร้อยละ 2.5 ของ GDP เทียบกับการเกินดุล 1.23 พันล้านดอลลาร์ สรอ. หรือร้อยละ 2.3 ของ GDP ในปี 2567
- 6) เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยในปี 2568 คาดว่าจะอยู่ในช่วงร้อยละ 0.5 - 1.5 (ค่ากลางการประมาณการร้อยละ 1.0) เทียบกับร้อยละ 0.4 ในปี 2567 และปรับขึ้นจากร้อยละ 0.3 - 1.3 (ค่ากลางการประมาณการร้อยละ 0.8) ในการประมาณการครั้งก่อน ตามการเร่งตัวของเงินเฟ้อพื้นฐาน

6. ประเด็นการบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาค

การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในปี 2568 ควรให้ความสำคัญกับ

- 1) การเตรียมการรับมือผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายการค้าของประเทศคู่ค้าที่สำคัญ โดย (1) การให้ความสำคัญกับการเจรจาการค้ากับสหรัฐฯ และเตรียมมาตรการรองรับผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากมาตรการกีดกันทางการค้า (2) การปกป้องภาคการผลิตจากการทุ่มตลาดและการใช้นโยบายการค้าที่ไม่เป็นธรรม โดยมุ่งเน้นการปรับปรุงกระบวนการตรวจสอบคุณภาพสินค้านำเข้าให้มีความเข้มงวดรัดกุมมากขึ้น การยกระดับมาตรการกำกับดูแลผู้ประกอบการออนไลน์จากต่างประเทศ และการติดตามเร่งรัดกระบวนการไต่สวนการใช้มาตรการภาษีตอบโต้การทุ่มตลาด การอุดหนุน และมาตรการปกป้องจากการนำเข้า (AD/CVD/AC) รวมทั้งการดำเนินการอย่างเคร่งครัดกับผู้กระทำผิดลักลอบนำเข้าสินค้าที่ผิดกฎหมาย หรือใช้ช่องว่างทางกฎหมายต่าง ๆ เพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับธุรกิจ (3) การเร่งรัดการส่งเสริมการส่งออกสินค้าที่มีศักยภาพและคาดว่าจะได้รับประโยชน์จากมาตรการกีดกันทางการค้า ควบคู่ไปกับการเร่งรัดการเจรจาความตกลงการค้าเสรีที่กำลังอยู่ในขั้นตอนของการเจรจา และเตรียมศึกษาเพื่อเจรจากับประเทศคู่ค้าสำคัญใหม่ ๆ และ (4) การส่งเสริมให้ภาคธุรกิจบริหารจัดการความเสี่ยงจากความผันผวนของอัตราแลกเปลี่ยน ควบคู่ไปกับการอำนวยความสะดวกและลดต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการส่งออก
- 2) การเร่งรัดส่งเสริมการลงทุนภาคเอกชนให้กลับมาขยายตัว โดยให้ความสำคัญกับ (1) การเร่งสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนต่างชาติ เพื่อดึงดูดเงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมการลงทุนในรูปแบบของกิจการร่วมค้า (Joint venture) เพื่อสร้างโอกาสในการส่งเสริมการสร้างธุรกิจเกี่ยวเนื่องของไทยในช่วงของการย้ายฐานการลงทุนของผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากมาตรการกีดกันทางการค้า รวมถึงการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการที่มีฐานการผลิตขยายการผลิตในประเทศไทย (2) การเร่งรัดนักลงทุนที่ได้รับการอนุมัติส่งเสริมการลงทุนในช่วงปี 2565 - 2567 ให้เกิดการลงทุนจริงโดยเร็ว เพื่อช่วยขับเคลื่อนการขยายตัวของภาคการผลิตและภาคบริการที่มีศักยภาพ (3) การพัฒนาระบบนิเวศที่เหมาะสมเพื่อดึงดูดอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมายให้เข้ามาลงทุนในประเทศไทย โดยเฉพาะการปรับลดอุปสรรคด้านขั้นตอนกระบวนการ และข้อบังคับ/กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคการผลิต และการพัฒนาผลิตภาพแรงงานเพื่อรองรับอุตสาหกรรมและภาคบริการเป้าหมาย และ (4) การเพิ่มผลิตภาพการผลิตผ่านการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูง เพื่อนำไปสู่การผลิตสินค้าไทยที่มีศักยภาพและมีมูลค่าสูงขึ้นที่สามารถหลีกเลี่ยงการแข่งขันด้านราคาและมีมาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาดและข้อกำหนดของประเทศผู้นำเข้า ควบคู่ไปกับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการผลิตวัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางในประเทศให้มีความพร้อมและสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่การผลิตโลกมากขึ้น
- 3) การเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณเพื่อให้เม็ดเงินรายจ่ายภาครัฐเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจโดยเร็ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายลงทุนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 ของกรอบงบลงทุนรวม โดยมุ่งเน้นการลงทุนในโครงการที่สำคัญทั้งโครงการลงทุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ รวมทั้งโครงการลงทุนด้านการจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อวางรากฐานปัจจัยการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการน้ำระดับพื้นที่ให้กระจายไปสู่ชุมชน
- 4) การสร้างการตระหนักรู้ถึงมาตรการให้ความช่วยเหลือของภาครัฐเพื่อแก้ปัญหาหนี้สินภาคครัวเรือนและภาคธุรกิจ เพื่อให้ลูกหนี้ โดยเฉพาะลูกหนี้รายย่อยและธุรกิจ SMEs ได้รับความช่วยเหลือในการปรับโครงสร้างหนี้และสามารถชำระหนี้ได้อย่างเหมาะสมตามศักยภาพ
- 5) การขับเคลื่อนมาตรการท่องเที่ยวให้ขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับการเร่งรัดแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศ (PM2.5) อย่างจริงจังเพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว ควบคู่ไปกับการรักษามาตรฐานความปลอดภัยทั้งชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว รวมถึงการเตรียมความพร้อมของปัจจัยแวดล้อมด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญ อาทิ สนามบิน/เที่ยวบิน กระบวนการตรวจคนเข้าเมือง โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก รวมทั้งการบริหารจัดการพื้นที่และสิ่งแวดล้อม

ประมาณการเศรษฐกิจ ปี 2568^{1/}

	ข้อมูลจริง			ประมาณการ ปี 2568	
	2565	2566	2567	ณ 18 พ.ย. 67	ณ 17 ก.พ. 68
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านบาท)	17,378.0	17,954.7	18,578.9	19,272.8	19,284.9
รายได้ต่อหัว (บาทต่อคนต่อปี)	248,788.6	256,345.4	264,607.7	273,893.4	274,065.7
GDP (ณ ราคาประจำปี: พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ.)	495.1	515.7	526.3	550.7	551.0
รายได้ต่อหัว (ดอลลาร์ สหรัฐ. ต่อหัวต่อปี)	7,094.1	7,363.3	7,496.0	7,825.5	7,830.4
อัตราการขยายตัวของ GDP (CVM, %)	2.6	2.0	2.5	2.3 - 3.3	2.3 - 3.3
การลงทุนรวม (CVM, %) ^{2/}	2.2	1.2	0.0	3.9	3.6
ภาคเอกชน (CVM, %)	4.6	3.1	-1.6	2.8	3.2
ภาครัฐ (CVM, %)	-3.9	-4.2	4.8	6.5	4.7
การบริโภคภาคเอกชน (CVM, %)	6.2	6.9	4.4	3.0	3.3
การอุปโภคภาครัฐบาล (CVM, %)	0.1	-4.7	2.5	2.1	1.3
ปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	6.2	2.4	7.8	4.2	5.3
มูลค่าการส่งออกสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ.) ^{3/}	285.2	280.7	297.0	299.0	307.4
อัตราการขยายตัว (มูลค่า, %) ^{3/}	5.4	-1.5	5.8	2.6	3.5
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %) ^{3/}	1.2	-2.7	4.4	2.3	3.0
ปริมาณการนำเข้าสินค้าและบริการ (ปริมาณ, %)	3.4	-2.5	6.3	3.2	3.5
มูลค่าการนำเข้าสินค้า (พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ.) ^{3/}	271.6	261.4	277.8	282.0	288.8
อัตราการขยายตัว (มูลค่า, %) ^{3/}	13.8	-3.8	6.3	3.3	4.0
อัตราการขยายตัว (ปริมาณ, %) ^{3/}	1.0	-4.1	5.2	3.0	3.5
ดุลการค้า (พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ.)	13.5	19.4	19.3	17.0	18.7
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ.)	-17.2	7.4	12.3	14.3	14.0
ดุลบัญชีเดินสะพัดต่อ GDP (%)	-3.5	1.5	2.3	2.6	2.5
เงินเฟ้อ (%)					
ดัชนีราคาผู้บริโภค	6.1	1.2	0.4	0.3 - 1.3	0.5 - 1.5
GDP Deflator	4.7	1.3	0.9	0.3 - 1.3	0.5 - 1.5

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2568

หมายเหตุ: ^{1/} เป็นข้อมูลที่คำนวณบนฐานบัญชีประชาชาติอนุกรมใหม่ ซึ่ง สศช. เผยแพร่ทาง www.nesdc.go.th

^{2/} การลงทุนรวม หมายถึง การสะสมทุนถาวรเบื้องต้น

^{3/} ตัวเลขการส่งออกและการนำเข้าเป็นไปตามฐานของธนาคารแห่งประเทศไทย